

หน้า ๑
๗ ๑๑๕ ๐
๖๖๖

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของสามแฉกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดย
บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสันกับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

พระมหาทนต์ศักดิ์ ใจสบาย

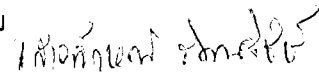
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม ๒๕๔๒
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

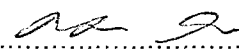
๒๕๔๒

๒๕๔๒

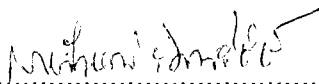
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

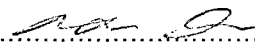
คณะกรรมการควบคุม

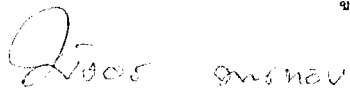

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

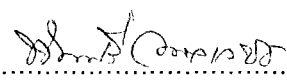

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

คณะกรรมการสอบ

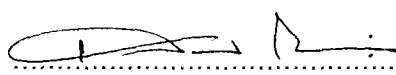

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศศรี กมลเวช)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ก็โดยการได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณพระราชมนู (อมร ญาโณทโย) พระอริยมเหสี (วัชรพันธ์ นนทิโย) พระพิศาลพัฒนาทร (ถาวร จิตตถาวโร) พระครูภัทรสังวรคุณ (จันทร์ ขนฺติโก) ที่เมตตาอนุเคราะห์ ให้กำลังใจ และสนับสนุนเรื่องการศึกษาเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พระครูธรรมธรรสมพงษ์ จิตฺโตโส ครูใหญ่ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยมศึกษา) และขอขอบคุณพระอุทัย อัสสุโร ฝ่ายวิชาการ พระดำรงค์ จารุวิโส ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความสะดวกในเรื่องต่างๆ ในการทำวิจัย และขอขอบใจน้องๆ สามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกรูป ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองงานวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอเจริญพรขอบคุณ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย ผศ.ดร.บังอร พานทอง อาจารย์พิศศรี กมลเวช และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องในการตรวจแก้ไขเครื่องมือ ที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคำปรึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอเจริญพรขอบคุณ อาจารย์วิมล พงษ์ปาลิต อาจารย์ศิริยา คณิทรานนท์ อาจารย์อรรณวุฒิ ตราภิจรกุล อาจารย์ชัยยา เปรมภักดิ์ และอาจารย์อัษฎลี บุญถนอม ที่ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยสำนึกอยู่เสมอว่า การที่มีที่เป็นอย่างนี้ได้ เพราะอาศัยคุณพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสิ่งเกื้อหนุน คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณแด่ พระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์ มารดาบิดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณที่เกี่ยวข้องทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

พระมหาทนต์ศักดิ์ ใจสบาย

สารบัญ

บทที่	หน้า
✓ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาด้วยตนเองตามแนวทฤษฎี ของดิดคินสัน	16
✓ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล	23
✓ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	36
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	41
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	43
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	43
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	65
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	65
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	68
อภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	81
ภาคผนวก ก	82
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลองบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน ...	83
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุมตามคู่มือครู	122
ภาคผนวก ข	126
แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	127
แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	135
ภาคผนวก ค	138
แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด	
ภาษาอังกฤษและค่าความเชื่อมั่น	139
แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน	
วิชาภาษาอังกฤษและค่าความเชื่อมั่น	140

ภาคผนวก ค	หน้า
แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของสามเณรกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	141
แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของสามเณรกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	143
แสดงเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ สามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	145
ภาคผนวก ง	147
รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์	148
รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม	148
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการทดลอง	149
ประวัติย่อของผู้วิจัย	153

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล	46
2 แบบแผนการทดลอง	51
3 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	59
4 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	60
5 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	61
6 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	62
7 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	63
8 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	64
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และค่าความเชื่อมั่น	139
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และค่าความเชื่อมั่น	140
11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	141
12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	143
13 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	145

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนผังขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว คนจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญทั้งด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการท่องเที่ยว ประเทศไทยในยุคปัจจุบันก้าวเข้าสู่สังคมแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับนานาประเทศทั่วโลก ภาษาอังกฤษจำเป็นในการสื่อสารของมนุษย์และเป็นเครื่องมือของสังคมสำหรับใช้เป็นสื่อกลางในการตกลงบอกกล่าว ทำความเข้าใจระหว่างบุคคล แนวความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการต่าง ๆ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ฉะนั้นแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเน้นการสื่อสารเพื่อความเข้าใจระหว่างกันและกันเป็นสำคัญ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน โดยกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกัน จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539 ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัฒนธรรม และใช้ภาษาอังกฤษให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูงหรือประกอบอาชีพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนมีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การอ่านและการเขียน ดังจะเห็นได้จากการฟังเพลง ฟังบรรยาย ฟังเรื่องราวที่พูดคุยระหว่างเพื่อนฝูง ผลงานวิจัยของ (Wilga, 1978 : 62) พบว่า คนใช้เวลาในกิจกรรมสื่อสาร ร้อยละ 45 ในการฟัง ร้อยละ 30 ในการพูดเท่านั้น

เมื่อทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปสู่ทักษะอื่นๆดังกล่าว จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2538 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความรู้ความเข้าใจระดับประเทศวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.74 สำหรับเขตการศึกษา 6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนมีผลการประเมินความสามารถส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มต่ำ (ดี ระหว่าง 3.697, พอใช้ ระหว่าง 21.948, ปรับปรุง ระหว่าง 74.354) (ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา. 2538 : 9, 19, 69) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษพบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจัดอยู่ในระดับต่ำมาก จากผลการวิจัยของ กมลทิพย์ เศวตมาลย์ (2530 : 48 - 49) และ

เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพกุล (2531 : 59 - 60) ซึ่งแบ่งระดับความสามารถในการฟังออกเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของ Rebecca M. Valette and Renee S. Disick ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษไม่ถึงระดับที่ 3 คือ ระดับขั้นถ้อยโณน และจากผลการวิจัยของ กาญจนา จงอุตสาห์ (2531 : 58 - 61) และ ศุภรัตน์ ภัทรานนท์ (2532 : 56 - 57) ซึ่งแบ่งระดับความสามารถในการพูดออกเสียงเป็น 5 ระดับเช่นกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีความสามารถในการพูดเพียงระดับที่ 1 คือ ระดับขั้นกลไก ซึ่งไม่แตกต่างจากสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรม (แผนกสามัญ) เพราะสามเณรเหล่านั้นได้ศึกษาในรายวิชาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้เรียนเช่นเดียวกับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ

จากผลการวิจัยย่อมแสดงว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในระดับต่ำมาก เนื่องจากไม่มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ (Kriengsak Syananond. 1984 : 2136 - A) และการที่ครูไทยส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการสอนถึงร้อยละ 90 เป็นผลทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการฟัง อันเป็นการทำลายโอกาสในการพัฒนาการพูดไปด้วย และอาจจะมีผลมาจากองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ เช่น ความสนใจ ดังที่ เยี่ยมจิต บุรณโสภา (2533 : 102); สุชาติ หล่อนกลาง (2536 : 89) และคนอื่นๆ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ในขณะที่ความสนใจในการเรียนก็สูงขึ้นด้วย แสดงให้เห็นว่าความสนใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคคลเกิดความตั้งใจ เอาใจใส่ กระตือรือร้นและมีความมานะพยายามที่จะบรรลุความสำเร็จได้

ทฤษฎีการสอนภาษาต่างประเทศส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารในสถานการณ์จริง และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนภาษาและบทบาทของผู้เรียน โดยครูต้องให้ความสำคัญกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้และความต้องการของนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะเรียนภาษาแตกต่างกัน นักเรียนเองเท่านั้นเป็นผู้ตัดสินใจว่า จะเรียนภาษาด้วยวิธีการอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด เพราะการเรียนรู้สิ่งใดก็ตาม เป็นกระบวนการเกิดขึ้นในแต่ละบุคคลเท่านั้นและจะแตกต่างกันไปไม่สามารถที่จะเรียนรู้แทนกันได้ (Dickinson. 1987 : 9)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความสนใจในหลักการเรียนภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) เป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวินิจฉัยความจำเป็นที่จะต้องเรียนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเลือกแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคลหรือวัสดุอุปกรณ์ การเลือกยุทธวิธีในการเรียน และการประเมินตนเอง บทบาทของครูจึงเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยความสะดวก ผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือเป็นผู้สังเกตการณ์และเป็นผู้เรียนในขณะเดียวกัน กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสิ่งสำคัญที่สุด (Dickinson. 1987 : 5) เพราะบุคคลใดที่จะถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีการศึกษา คือ บุคคลที่ได้เรียนรู้วิธีการเรียน (Learning How to Learn) เรียนรู้วิธีการดัดแปลง การเปลี่ยนแปลงและตระหนักว่าความรู้ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สิ่งสำคัญอยู่ที่วิธีการแสวงหาความรู้ (Rogers. 1969 : 104; Nisbet and Shucksmith. 1988 : vii) ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องนำเอาแนวคิดกรรม

และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรม (แผนกสามัญ) เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน คือ การเตรียมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียน และบทเรียนโมดูลสามารถสนองความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ (วิชัย คีตสระ. 2535 : 144) และจะช่วยผู้เรียนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Roberts. 1990 : 47)

จากงานวิจัยบทเรียนโมดูลของนักศึกษาและวิชาการหลายท่าน เช่น สุกุล ภูมิประวัติ (2526); สัจจิตต์ ลิ้มประพันธ์ (2523); เปรมวดี รัตกุล (2541) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ

ด้วยเหตุที่การสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไป ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะนำหลักการวิธีการสอนบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน มาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจะศึกษาเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู เพื่อจะรู้ว่าวิธีการสอนวิธีไหนจะส่งผลต่อตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้ดีกว่ากัน และจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำไปประยุกต์ใช้ และปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนกับหลัง การได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน และได้รับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนกับหลัง การได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน และได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และพัฒนาการสร้างสื่อการสอน เพื่อสนองต่อความแตกต่างในเรื่องความสามารถ ความถนัด และความสนใจตามเอ กัตภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนจะเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในอนาคตต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 120 รูป ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและครูผู้สอนประจำวิชาภาษาอังกฤษ ทำการทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ แล้วจำแนกสามเณรเป็น 3 กลุ่ม ตามเกณฑ์ดังนี้

1.1 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 70

1.2 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ปานกลาง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 30 แต่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

1.3 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ต่ำ หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 30 ลงไป

2. จับสลากสามเณรจำนวน 60 รูป จากสามเณร 120 รูป ให้มีสัดส่วนตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง ต่ำ เป็น 10 : 40 : 10

3. จับสลากสามเณรในแต่ละระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มย่อยละ 5 20 และ 5 รูป ตามลำดับ

4. จับสลากให้แต่ละกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยกลุ่มย่อยตามความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 30 รูป

5. จับสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และให้

5.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิคคินสัน

5.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยการสอนตามคู่มือครู

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การศึกษาดทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้นกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาทีทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันอังคารที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ จนถึง วันศุกร์ที่ 26 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อเรื่องโดยนำมาจากหนังสือแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) ซึ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อเรื่องเดียวกัน และนำเนื้อเรื่องที่จะสอนให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม เนื้อเรื่องมีทั้งหมด 8 เรื่องดังนี้

Excuse me. Do you know where the bank is?

It's my pleasure.

May I go out?

I'm so sorry.

Where are you from?

Have you ever been to the Ancient Palace?

Shall we go to Chiang Rai?

How much does it cost.

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนแบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้

5.1.1 การสอนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากชุดการเรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ

ขั้นที่ 2 ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนทำกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบาย เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 5 ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยการสังเกตจากผลปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไขและจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

2. บทเรียนโมดูล หมายถึง ชุดของกิจกรรมการเรียนการสอนหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ที่สำเร็จรูปในตัวเองสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง หรือศึกษาเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถ ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง ในแต่ละบทเรียนโมดูลจะประกอบด้วยหลักการ

และเหตุผล จุดมุ่งหมาย ความรู้พื้นฐานการประเมินผลก่อนการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลหลังการเรียน การซ่อมเสริม

3. วิธีสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองโดยใช้บทเรียนโมดูลโดยใช้ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Self-instruction) ตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ศึกษาเป็นรายบุคคล ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) สำหรับกลุ่มควบคุมซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ ให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจและจดจ่อในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ ให้ผู้เรียนทราบถึงผลการเรียนของบทเรียนนั้นโดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดมุ่งหมายปลายทางของ การสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐาน จำเป็นต้องนำมาใช้โดยกระตุ้นผู้เรียนแสดงความสามารถ หรือประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียน ที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใดซึ่งครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้ผู้เรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนโดยใช้สื่อกระตุ้น เป็นการเริ่มกิจกรรมบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อต่างๆ ประกอบการสอน

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้ผู้เรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเองครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรมให้คำถามเป็นการนำทางหรือเินแนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ครูให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์แสดงด้วยตนเอง เป็นคู่หรือพร้อมกันทั้งชั้น

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า ผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่ ผู้เรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความชื่นชม ในผลงานของผู้เรียน

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติเป็นการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่ ผู้เรียนทำนั้นได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนเพียงใดเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

5. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะเข้าใจความหมายของคำ ประโยค หรือข้อความที่ได้รับฟังและสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีใจจดจ่อในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยความรู้สึกชอบ กระตือรือร้น มานะพยายาม การเอาใจใส่ต่อการเรียน การมองเห็นคุณค่าประโยชน์และคุณค่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา
 - 1.1 ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา
 - 1.2 การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สมอกับการเรียนรู้ภาษา
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 2.1 การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 2.3 การพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาด้วยตนเองตามแนวทฤษฎีของ

ดิกคินสัน (Dickinson)

- 4.1 ความเป็นมาของการเรียนภาษาด้วยตนเอง
 - 4.2 ทำไมต้องเรียนภาษาด้วยตนเอง
 - 4.3 การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
 - 4.4 วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง
 - 4.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาด้วยตนเองจากวิธีการเรียนการสอนแบบอื่น
 - 4.6 ข้อดีของการเรียนภาษาด้วยตนเอง
 - 4.7 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.8 งานวิจัยต่างประเทศ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล
 - 5.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล
 - 5.2 คุณสมบัติของบทเรียนโมดูล
 - 5.3 ลักษณะที่สำคัญของบทเรียนโมดูล
 - 5.4 รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบของบทเรียนโมดูล
 - 5.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนทั่วไป
 - 5.6 ขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล
 - 5.7 การประเมินผลรูปแบบและเนื้อหาของบทเรียนโมดูล
 - 5.8 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

5.9 ปัญหาและข้อดีการใช้บทเรียนโมดูล

5.10 งานวิจัยในประเทศ

5.11 งานวิจัยต่างประเทศ

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของความสนใจ

6.2 สาเหตุของความสนใจ

6.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ

6.4 ลักษณะความสนใจ

6.5 ความสนใจกับการเรียนการสอน

6.6 การสร้างความสนใจ

6.7 การวัดความสนใจ

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

7. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา

1.1 ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534 : 22) กล่าวว่า การเรียนภาษาต้องเริ่มต้นจากการรับรู้โดยการเลียนแบบเป็นระยะแรก เนื่องจากไม่เคยได้รับปัจจัยป้อนทางภาษานั้น ๆ มาก่อน และภาษามนุษย์ก็มีใช้ภาษาสัญชาตญาณที่จะเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ภาษาของมนุษย์และสัตว์จะคล้ายคลึงกันต่อเมื่อเป็นภาษาที่สื่อความรู้สึกเท่านั้น เช่น เจ็บ ปวด ดีใจ เสียใจ ฯลฯ ดังนั้นภาษาแต่ละภาษาจึงแตกต่างกันออกไป

ไดแอก์ (Diack. 1968 : 59 - 62) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาของเด็กจริงๆ แล้วเริ่มต้นตั้งแต่อายุ 12 เดือน และภายใน 5 ปี เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้มากขึ้น เป็นการเรียนรู้แบบก้าวหน้า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเป็นระยะๆ และเขาสรุปว่า การเรียนรู้ภาษาพูดของเด็กได้มาจากการจำจากความหมายในการรับรู้เบื้องต้น ในการสอนพูดภาษาที่ 2 ของครูให้แก่เด็กเรียนนั้นครูจะต้องเชี่ยวชาญการพูดสนทนา ครูจะต้องให้ความหมายให้ชัดเจนเพื่อนักเรียนสามารถจำภาษาเพื่อนำไปใช้ นอกจากนี้ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 9) กล่าวถึง การเรียนรู้ภาษาว่า มนุษย์จะเรียนภาษาได้ย่อมจะต้องรับระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบของเสียงหรือประโยค เพื่อให้ได้ความหมายของภาษา ซึ่งจะช่วยให้อ่านคำพูดและสามารถพูดในสิ่งที่คนอื่นเข้าใจได้

1.2 การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 9 - 16) ว่า ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาที่สองว่ามีหลายรูปแบบ และในระยะล่าสุดนี้ได้มีสมมุติฐาน 5 ข้อที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง ซึ่งได้พื้นฐานข้อมูลมาจากการวิจัยต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. The Acquisition Learning Hypothesis สมมติฐานนี้ผู้ใหญ่อ้างว่าผู้ใหญ่สามารถเรียนภาษาที่สองได้สองแบบคือ เรียนภาษาแบบธรรมชาติ และเรียนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ การเรียนจากธรรมชาติได้จากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ การเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในตัวภาษา (Linguistic Knowledge) ขึ้นตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะเรียนได้ใกล้เคียงกับภาษาแรกและจะเรียนภาษาได้โดยไม่รู้ตัว เด็กไม่ได้เรียนกฎเกณฑ์ของภาษา แต่ในการใช้ภาษาเด็กก็มีความรู้สึกรู้ว่าควรใช้ภาษาแบบนั้น ส่วนการเรียนแบบไม่เป็นธรรมชาตินั้นเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาซึ่งเป็นการเรียนภาษาจากการเรียนกฎเกณฑ์ของภาษา

2. The Natural Order Hypothesis สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาจะเป็นไปตามลำดับก่อนหลังตามธรรมชาติ คือผู้เรียนสามารถจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาบางอย่างได้ก่อนโครงสร้างอื่นๆ และลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้กฎเกณฑ์นั้นจะเกิดขึ้นคล้ายคลึงกับผู้เรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ดังนั้นในการสอนภาษาจึงไม่มีประโยชน์ที่ผู้สอนจะเริ่มสอนหรือแก้คำผิดของกฎเกณฑ์บางอย่าง ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่อยู่ในขั้นที่จะรับรู้กฎเกณฑ์นั้นๆ

3. The Monitor Hypothesis สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะการรู้กฎเกณฑ์ของภาษามีส่วนเพียงช่วยตรวจแก้ภาษาเท่านั้น และในการเรียนภาษาที่สองเพื่อที่จะสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นมุ่งความสนใจไปที่ว่าจะกล่าวอะไร (เนื้อหา) มากกว่าที่จะกล่าวอย่างไร (ตัวภาษา)

4. The Input Hypothesis สมมติฐานนี้กล่าวว่า มนุษย์เรียนรู้ภาษาเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาจากภาษาที่ตนได้รับฟังหรืออ่านได้เข้าใจ เช่นเด็กเรียนภาษาแรกจากการได้ฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่พูดกับตน เนื่องจากผู้ใหญ่พูดกับเด็กนั้นจะมีทั้งคำศัพท์และกฎเกณฑ์รูปแบบใหม่ๆ ของภาษารวมอยู่ด้วยเสมอ แต่ผู้ใหญ่ใช้กฎเกณฑ์ของภาษาหรือศัพท์ใหม่ๆ นี้ในบริบทรอบๆ ตัวเด็ก เช่น โรงเรียน บ้าน หรือใช้ข้อมูลนอกเหนือภาษา เช่น ท่าทางต่าง ๆ เข้ามาช่วยทำให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ผู้ใหญ่พูด

5. The Affective-Filter Hypothesis สมมติฐานนี้กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา นอกจากนี้ผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจะมีจิตใจที่ไม่ว่าวุ่นขณะเรียน และจะทำให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ขจร สุขรังสรรค์ (2532 : 151) ได้ให้ทัศนะในการเรียนการสอนว่า การเรียนภาษานั้นจะต้องยึดหลัก 5 ประการคือ

1. การฝึก (Drill) ไม่ได้ขึ้นอยู่กับฝึกบ่อยๆ หรือฝึกซ้ำๆ แต่การฝึกจะเกิดประโยชน์ ต่อเมื่อให้ผู้เรียนได้เห็นข้อแตกต่างของกระสวนประโยค
2. สิ่งที่คุณเรียนจะเรียนต้องมีความหมาย ง่ายที่จะทำและจำได้นาน
3. สิ่งที่ยกมาเปรียบเทียบนั้นต้องไม่ใช่การเปรียบเทียบโดยการอธิบายด้วยคำพูดแต่ควรเป็นสิ่งที่เด็กมองเห็นได้
4. ในการเรียนทักษะใดทักษะหนึ่งเด็กต้องรู้ลักษณะ (Feature) ของภาษาด้วย เช่น การสอนออกเสียง ครูจำเป็นต้องอธิบายว่าเสียงนั้นจะออกเสียงอย่างไร
5. การเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งของเป็นรูปธรรม และการแสดงท่าทางมีความสัมพันธ์กัน

จึงกล่าวโดยสรุปว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นไม่ได้เกิดขึ้นได้ง่ายกับคนทุกคน เหมือนการเรียนรู้ภาษาแรก ถึงแม้ว่าบางครั้งจะมีช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนมากกว่ากันก็ตาม หรือบางคนอาจจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าคนอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือน ๆ กัน ทั้งนี้ปัจจัยหลายด้านที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สองนั่นเอง

1.3 สมอกับการเรียนรู้ภาษา

ปัจจุบันมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับหน้าที่ของสมองของมนุษย์อย่างแพร่หลาย ทำให้ทราบว่าสมองมนุษย์แบ่งเป็น 2 ซีก ทำหน้าที่ในการคิดแตกต่างกัน (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. 2536 : 128) และเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534 : 21-22) กล่าวถึงกลไกในการทำงานของสมองในการรับรู้ภาษาว่า การรับรู้ทางสมองซึ่งเป็นกระบวนการทางธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจกลไกในการทำงานของสมอง เมื่อเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและถาวรได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วย และกล่าวสรุปว่าสมองมนุษย์จะประกอบไปด้วยเซลล์ (Cell) จำนวนนับพันล้านๆตัว และมีประสิทธิภาพแตกต่างกันไปตามพันธุกรรมจากบิดามารดาของแต่ละคน ซึ่งไม่เหมือนกัน สมองส่วนบนของมนุษย์จะทำหน้าที่ในการรับรู้ภาษาอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่แยกออกเป็นสองส่วนโดยมีการทำงานมีอิสระแก่กัน คือสมองซีกซ้าย และสมองซีกขวา สมองทั้งสองส่วนสามารถรับรู้การทำงานซึ่งกันและกัน โดยมีประสาทส่วนกลางทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงสมอง (Corpus Callosum) ทำหน้าที่รับการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากการทำงานของสมองทั้งสองข้างนั้น สมองแต่ละซีกจะมีบริเวณรับรู้จากอวัยวะสัมผัส ควบคุมการปฏิบัติการเคลื่อนไหวของร่างกายสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่รับรู้และสื่อความทางภาษา เช่น การฟัง และการพูด โดยมีความสามารถแยกแยะความคิดเชิงตรรกวิทยาได้ แยกแยะความเป็นเหตุเป็นผลได้เช่น วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

กล่าวโดยสรุป การสอนที่จะพัฒนาสมองทั้งสองซีกให้มีความสัมพันธ์กันนั้นมีความสำคัญมากช่วยให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ แต่ในสภาพปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนโดยทั่วไปมักจะเน้นการเรียนจากตำรา และคำบรรยายของครูเรียนการใช้ภาษา ตัวเลข หรือศึกษาในเรื่องที่เป็นนามธรรมต่างๆ อันเป็นการเน้นหนักในการใช้สมองซีกซ้าย แม้แต่ในชั้นเรียนของเด็ก เช่น ประถมศึกษา นักเรียนจะเรียนจากตำราและสมุดแบบฝึกหัดมากกว่าการมีประสบการณ์ตรง การเรียนดังกล่าวเป็นการอาศัยสมองซีกซ้ายเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่ด้อยความสามารถเรื่องภาษาจะถูกบังคับให้เรียนโดยใช้รูปแบบหรือวิธีการเรียนที่ยากสำหรับตนโดยไม่จำเป็น และนักเรียนที่ถนัดทางภาษาก็จะได้รับการพัฒนาให้ใช้สมองซีกขวาน้อยเกินไป

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.1 การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ริเวอร์ส (Rivers. 1970 : 158) ให้ความหมายของการฟัง-พูดว่า เป็นการสื่อสารผ่านการพูดซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นเสียง การแปลงสัญญาณผ่านช่องทางในการรับสารแล้วแปลงสัญญาณเป็นตัวสารสู่เป้าหมาย

วิดโดสัน (Widdowson. 1983 : 59 - 60) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่นอย่างไร มีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร และสามารถเลือกเฉพาะประโยคที่มีความหมายตรงกับวัตถุประสงค์ในการฟัง โดยตัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการพูดออกไป

แครชเช่น (Krashen. 1983 : 79 - 98) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึง การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง โดยไม่บังคับให้ผู้ฟังที่ฟังภาษาเป้าหมายเป็นภาษาที่สองต้องได้ตอบออกมาเป็นภาษาพูดในทันที แต่จะให้โอกาสและเวลาในการฟังเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจนกว่าผู้ฟังจะรับรู้และสามารถเรียนรู้ภาษาได้พอสมควรแล้วจึงจะค่อยๆได้ตอบออกมา ซึ่งในระยะแรกอาจเป็นการโต้ตอบด้วยภาษากาย ภาษาท่าทางก่อนแล้วจึงค่อยๆพัฒนาเป็นภาษาพูดในที่สุด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2529 : 19 - 20) ให้ความหมายว่า การฟัง-พูด เป็น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม จึงมีการเปลี่ยนแปลงให้ฝึกทักษะฟัง-พูดในระดับข้อความ ซึ่งเน้นการเลือกประโยคมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม แทนการนำบทสนทนาในลักษณะที่เน้นโครงสร้างมาใช้ เพราะผู้ฟังและผู้พูดต่างก็มีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถตอบโต้ได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ หรือ ตรงกับความตั้งใจที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะฟัง-พูดไม่สามารถแยกจากกันได้ แม้ว่าในบางครั้งเราจะใช้ทักษะฟังอย่างเดียว เช่น ฟังวิทยุ ฟังการอภิบาล แต่ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ฟังได้

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1983 : 59 - 60) กล่าวว่า การพูดเป็นได้ทั้งการกระทำ หรือ การผลิต และการส่ง ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการปะทะสังสนธิเพื่อสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อยู่ในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังต้องใช้ ท่าทาง การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อในส่วนต่างๆของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือ การพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมายโดยผ่านอวัยวะในการรับสาร คือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจได้

สรุปได้ว่า การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง หากผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ตามความต้องการ ก็นับว่ามีทักษะในการพูด ขณะเดียวกันเมื่อผู้ฟังสามารถสื่อความหมายในสิ่งที่ฟังได้ ก็นับว่ามีทักษะในการฟัง และผู้ฟังที่ดีจะสามารถเลือกจำเฉพาะส่วนที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายได้ด้วย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

อัสเชอร์ (Asher. 1982 : 17 - 19) พัฒนาการสอนภาษาจากการเรียนภาษาโดยวิธีธรรมชาติประกอบกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ด้วยวิธี T.P.R. โดยกล่าวว่าธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมาได้นั้นจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาอย่างมากมาก่อน ในขั้นแรกเด็กจะค่อยๆลอกเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมาย โดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การหัวเราะ เป็นต้น

อัสเชอร์ ยังมีความเชื่ออีกว่า ความเข้าใจในด้านการฟังของเด็กไม่เพียงแต่ดีกว่าทักษะการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมองและระบบ

ประสาทสามารถสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด สังเกตได้จากการที่เด็กฟังและเข้าใจภาษาหรือ สังเกตได้จากเด็กที่ไม่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งคำ แต่มีความเข้าใจและทำตามผู้ใหญ่ได้เมื่อได้รับ คำสั่ง ฉะนั้น ในการเรียนการสอนที่จะให้ได้ผลดีควรพิจารณาขั้นตอนของการเรียนภาษาโดย ธรรมชาติ โดยดูจากความสำคัญของการฟังและความเข้าใจเป็นหลักก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ การฝึกฟังมากๆจะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ ดีนั้นขึ้นอยู่กับฟังที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย การที่ผู้เรียนได้ยืนตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องใน ขั้นแรกๆอาจทำให้เกิดความสับสนในการแยกเสียงและการจำเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูดตั้งแต่ เริ่มเรียน ความผิดพลาดก็จะมีมากและเป็นสิ่งกีดขวางการเรียนรู้อีกด้วย ถ้าให้ฝึกทักษะฟังก่อนทักษะ พูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นจากการที่ได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมายทาง การฟังมาแล้วอย่างเพียงพอ และจะต้องใช้เวลาในการปรับตัว ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ สถานการณ์นั่นเอง

2.3 การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

แครชเช่น (Krashen. 1983 : 21 - 35) ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการฟังที่ดีเป็นสิ่งที่ สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมายโดย ผ่านปัจจัยป้อนที่มีความหมายอย่างเพียงพอ โดยอาจต้องใช้โสตทัศนูปกรณ์ หรือสื่อการเรียนช่วย และต้องมีการซ้ำย้ำทวนตลอดจนให้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอในการสื่อความ การฟังออกมา เป็นการพูดนั้น เมื่อผ่านจากการสื่อด้วยภาษากาย ภาษาท่าทางแล้ว ผู้ฟังจะค่อยๆสื่อออกมาเป็น คำพูดสั้นๆ หรือ วลี ก่อนแล้วจึงพัฒนาเป็นประโยค จากประโยคสั้นไปสู่ประโยคยาวและประโยคที่ ซับซ้อนขึ้น

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 74) เสนอว่า โดยหลักการแนวทฤษฎีการสอนแบบ ธรรมชาติในเรื่องการรับรู้ภาษานั้น เมื่อผู้เรียนได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาเป็นที่เข้าใจได้ผู้เรียนย่อม สามารถรับรู้ภาษาได้ดี หรือพัฒนาภาษาได้อย่างถูกกระบวนการในการพัฒนาความคิดรวบยอด กระบวนการสอนที่จัดต่อมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติการ ทางภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้วิธีการต่างๆในแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด และพัฒนาความคิดของผู้เรียนในการสื่อความหมายได้ จริง การสอนทักษะการฟังจะเน้นปัจจัยป้อนที่เป็นที่เข้าใจได้หรือมีความหมาย ผู้เรียนไม่ถูกบังคับให้ พูดจนกว่าจะพร้อม ระยะเวลาที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม เป็นระยะที่อยู่ระหว่างพัฒนาการ เรียกว่า ระยะแห่ง ความเจียบ ซึ่งผู้เรียนอาจตอบสนองด้วยภาษากาย หรือ การตอบโต้ทางสรีระ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์(2529 : 20) ให้ความเห็นว่า การฟังและการพูดมีบทบาทสำคัญ การเรียนการสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอๆกับการฝึกความสามารถในการพูด การฟัง-พูดเพื่อสื่อสาร ผู้ฟังและผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน นอกจากใช้ศัพท์และ โครงสร้างที่ตนรู้จักแล้ว ยังต้องใช้ความสามารถตีความ เดาความหมาย ทำนายเรื่องที่ผู้พูดจะกล่าว

ต่อไปได้ ตลอดจนเข้าใจความหมายแฝงในคำพูดได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะไม่ได้พูดออกมาโดยตรง ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อมๆกัน

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ใช้หลักการแนวทฤษฎีการสอนภาษาตามธรรมชาติ และแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกปฏิบัติทางภาษาให้มากที่สุด เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะพูดเขาจะสามารถพูดได้เอง และการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษควรพัฒนาไปพร้อมๆกัน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการประเมินผลการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

3.1 การวัดผลและการประเมินผลการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การวัดผลและการประเมินผลการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ อาจดำเนินการในระหว่างการเรียนรู้ การสอน เพื่อดูความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียนและในตอนปลายภาคด้วย

3.1.1 การวัดผลและประเมินผลการฟัง มีดังนี้ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 64 - 68)

3.1.1.1 ให้ตอบคำถาม ให้ผู้สอนถามคำถามหรือให้ฟังจากเทปแล้วให้ตอบคำถาม หรือใช้คำถามแบบถูกผิด หรือมีตัวเลือกให้ตอบ

3.1.1.2 ให้ฟังแล้วลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดในงานเลี้ยงที่บ้าน เพื่อลำดับการสนทนาที่เกิดขึ้น

3.1.1.3 ให้ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อสินค้า แล้วตอบคำถาม

3.1.1.4 ให้แบบทดสอบโคลส แบบเขียนหรือแบบปากเปล่า โดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องจากผู้สอน หรือเทป แล้วเติมคำที่ขาดหายไปจากบทสนทนา ข้อความหรือเรื่องเล่า

3.1.2 การวัดและประเมินผลการพูด อาจทำได้ดังนี้คือ

3.1.2.1 ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทปโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้วตลอดจนสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพในเรื่องเพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกริยา และความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้อง หรือคู่สนทนาในภาพที่สามารถจะเดาได้จากภาพหรือการฟังเทป

3.1.2.2 ให้สนทนาเป็นคู่ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้

3.1.2.3 ให้บันทึกตารางเวลาทำงานแล้วนัดประชุมครั้งต่อไป

3.1.2.4 ให้รายงานเพื่อนๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำมากที่สุดในวันอาทิตย์

3.1.2.5 ให้สัมภาษณ์เป็นคู่ๆ หรือเป็นกลุ่ม

3.1.2.6 ให้บรรยายโดยเล่าเรื่องราวโดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจากประสบการณ์จริง

การตรวจสอบให้คะแนนความสามารถในการฟัง ข้อทดสอบจึงมีลักษณะการทดสอบเป็นจุด เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งลักษณะของข้อทดสอบมีดังนี้คือ

1 ข้อสอบปรนัยซึ่งได้แก่ ผิดถูก แบบเลือกตอบ เติมคำและถาม-ตอบ ให้คะแนน 0 เมื่อตอบผิดหรือไม่ตอบ และให้คะแนน 1 เมื่อตอบถูก

2 การทดสอบที่แสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณาดังนี้คือ

4 เมื่อฟังคำสั่งได้ถูกต้องเพียงครั้งเดียว

3 เมื่อฟังคำสั่งได้ถูกต้องหลังการฟัง 2 ครั้ง

2 เมื่อฟังคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขตัวเองไม่ต้องฟัง 2 ครั้ง

1 เมื่อฟังคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้โดยการฟังครั้งที่ 2

0 เมื่อฟังคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง ทั้ง 2 ครั้ง

3 การตรวจให้คะแนนข้อสอบเขียนตามคำบอก ให้คะแนนคำที่เขียนถูก 1 คำ ต่อ 1 คะแนน โดยให้คะแนนเต็มเท่ากับจำนวนคำที่เขียนทั้งหมด

การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูด มีหลายวิธีเช่นกัน ผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์และตามความเหมาะสมซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้คือ

1 ความคล่องแคล่ว (Fluency) มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

2 ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่ จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3 ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

4 คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

5 ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อสื่อสาร

องค์ประกอบเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจให้คะแนนในการพูดของผู้เรียน ตามแนวการให้คะแนนของ แครร์รอล (Carroll. 1982 : 53 - 55, 134 - 139) ดังนี้

5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วสามารถตอบคำถามถูกต้องให้รายละเอียดได้อย่างหลากหลาย โดยพูดได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด

4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วสามารถตอบคำถามถูกต้อง ให้รายละเอียดได้ เมื่อผู้ถามบอกรายละเอียด หรือถามต่อ

3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วมีความลังเล ไม่ตอบทันที แต่สามารถถามซ้ำ และตอบให้ถูก

2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับการถามซ้ำ

1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้บ้าง เมื่อได้รับการถามซ้ำ

0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาด้วยตนเองตามแนวทฤษฎีของ ดิคคินสัน

4.1 ความเป็นมาของการเรียนภาษาด้วยตนเอง

ภาษาอังกฤษนั้นทุกประเทศได้ให้ความสำคัญตลอดมา ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันได้ให้ความสนใจต่อภาษาอังกฤษมากและได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ในด้านการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ มาใช้กันอยู่เสมอ

สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ โอกาสที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นน้อยมาก ครูอาจารย์จึงได้พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งก็ต้องพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไขกันต่อไป

แนวโน้มของการสอนภาษาในปัจจุบันเน้นการสอนที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาการเรียนรู้อย่างด้วยตนเอง (Self) เป็นสำคัญ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้กำลังใจและเตรียมการจัดรูปแบบภาษาและสถานการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาด้วยตนเองได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 73; Wilson and Hall. 1972 : 243-244; citing Lapp and Flood. 1986 ; Tiedt and others. 1989 : 316-318) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการดิกคินสัน (Dickinson. 1987)

ดิกคินสัน ได้เสนอแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสถานการณ์การเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบการเรียนด้วยตนเองในด้านการวินิจฉัยความจำเป็นที่จะต้องเรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใด การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียน การเลือกแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคล หรือวัสดุอุปกรณ์ การเลือกยุทธวิธีในการเรียนและการประเมินผลการเรียน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การให้คำปรึกษาและการประเมินผล จากความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงบทบาทและความรับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียน ซึ่งครูพยายามให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งสามารถรับผิดชอบการเรียนของตนเองได้ทั้งหมด (Autonomy)

ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนภาษาด้วยตนเอง ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1. ถ้าผู้เรียนเป็นผู้ที่ชอบการเรียนด้วยตนเอง
2. ถ้ามีการจัดสถานการณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง และการที่จะเตรียมผู้เรียนให้เรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเองได้อย่างประสบความสำเร็จก็ต้องเปิดโอกาส หรือส่งเสริมให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนของเขาเองให้มากยิ่งขึ้น โอกาสที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนด้วยตนเอง คือ ช่วงเวลาที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ดิกคินสัน (Dickinson. 1987 : 15-16)

4.2 ทำไมต้องเรียนภาษาด้วยตนเอง

ดิดคินสัน ได้อธิบายถึงเหตุผลไว้ 3 ประการ คือ

1. เหตุผลในเชิงปฏิบัติ (Practical Reasons) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสให้เลือกที่จะได้รับการศึกษาจากหลายสาเหตุ เช่น ระยะทางห่างไกล มีภาระการงานที่จำเป็นต้องกระทำ เวลาที่ว่างไม่ตรงกับเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการสอนหรือร่างกายพิการจนไม่สามารถมาเรียนได้

2. ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน (Individual Differences Among Learners) เป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความถนัดในการเรียนภาษาซึ่งจะมีผลต่ออัตราการเรียนที่นักเรียนแต่ละคนจะใช้เวลาในการเรียนไม่เท่ากัน สติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนก็แตกต่างกัน และส่งผลต่อลักษณะการเรียนของแต่ละบุคคล ผู้เรียนบางคนต้องการเรียนอย่างอิสระ แต่บางคนจะเรียนได้ก็ต่อเมื่อมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนบางคนอาจจะเรียนด้วยการฝึกทีละขั้น (Step by Step) แต่บางคนสามารถเรียนได้จากกิจกรรมการใช้ภาษา ผู้เรียนบางคนจะเรียนได้ก็ต่อเมื่อมีหนังสือหรือเอกสารเป็นสื่อแนวทาง แต่บางคนไม่จำเป็นต้องฟังฟังหนังสือหรือเอกสาร หรือชอบที่จะค้นคว้าจากหนังสือหรือเอกสารอื่นแทน และยุทธวิธีในการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนจะแตกต่างกันและจะกระทำกิจกรรมการเรียนแตกต่างกัน

3. จุดมุ่งหมายของการศึกษา (Educational Aims) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ประการแรก การพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียน ผู้เรียนภาษาที่ดีจะมีความสามารถในการเลือกเป้าหมายและพัฒนาทักษะไปที่ละขั้นตอน สามารถแยกได้ระหว่างรูปของภาษากับความหมาย

ประการที่สอง การพัฒนาคุณภาพของบุคคลและการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งนับว่าเป็นเป้าหมายของสังคมที่มีต่อการจัดการศึกษา เป็นการกำหนดจุดหมายและเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นอิสระ ที่สามารถคิดและทำสิ่งที่ตนได้ประโยชน์ได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นแล้ว ก็ให้สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคลโดยสอดคล้องกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

4.3 การอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้

การเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง เป็นการเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ได้สูญเสียหรือละทิ้งบทบาทหลักของความเป็นครู แต่จะปฏิบัติในบทบาทใหม่แทน

4.3.1 การวางแผนงานทางวิชาการ (Pedagogical Planning) เป็นความรับผิดชอบของครูในการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษา และการวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนภาษาและการเลือกหนังสือเรียน วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา การเลือกหนังสือหรือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนสามารถกระทำได้ด้วยครูหรือผู้เรียน ซึ่งจะเหมาะสมกับ

ความต้องการของผู้เรียนโดยตรง และการเลือกเรื่องที่จะฟังและพูด ให้นักเรียนเลือกเรื่องอย่างอิสระตามความสนใจ เพราะถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

4.3.2 การสอน (Teaching) ครูเป็นผู้เตรียมบทเรียน กิจกรรมการเรียนวางแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียน จัดสถานการณ์การเรียนภาษาเป้าหมาย การกำหนดเวลา การเสริมแรงการสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้คำปรึกษา

4.3.3 การประเมินผล (Assessment) เป็นหน้าที่ของครูที่จะจัดเตรียมหรือออกแบบแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ให้เกรด คะแนน หรือผลการเรียนโดยครูฝ่ายเดียว หรือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้เรียนรู้ผลการเรียนของตนเอง พร้อมกับเป็นการแก้ไขและให้ความช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

4.3.4 การจัดกิจกรรม (Management and Organizational Activities) ครูเป็น ผู้จัดเตรียมหนังสือเรียน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม (Self-Access Materials) จัดเตรียมผู้เรียนให้ปฏิบัติตามบทบาทของแต่ละคนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม และจัดเก็บข้อมูลการเรียนของผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ผลการเรียน และผลการปฏิบัติกิจกรรม

4.3.4 การให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาเป็นหน้าที่ของครูในการเสริมแรง การให้ความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษาปัญหาการเรียน ให้คำแนะนำการเลือกหนังสือหรือวัสดุอุปกรณ์การเรียน รวมถึงการให้คำปรึกษาโดยทั่ว ๆ ไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นับว่ามีความสำคัญมากในการเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง โดยใช้สัญญาการเรียน (Learning Contract) ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างครูและผู้เรียนก่อนจะเข้าสู่กระบวนการเรียนภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) สัญญาการเรียนประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้คือ

LEARNING CONTRACT

Name Date

Title chosen to learn

Objectives

.....

.....

.....

Activities

.....

.....

Evaluation in learning

.....

.....

.....

(Student's signature)

.....

(Teacher's signature)

(Adapted from Dickinson. 1987 : 100)

RECORD HOW TO LEARN

Name

Title chosen to learn

What I have done

.....

.....

How I performed

.....

.....

What I intend to do next

.....

.....

.....

(Student's signature)

.....

(Teacher's signature)

4.4 วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) หมายถึง กระบวนการการสอนที่ครูให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากชุดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ โดยสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการของดิกกินสัน (Dickinson. 1987) และใช้สอนกลุ่มทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

4.4.1 ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

4.4.2 ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่กระทำและทำสัญญาการเรียน

4.4.3 ผู้เรียนทำกิจกรรม

4.4.4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบายเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม

4.4.5 ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยการสังเกตจากผลการปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

4.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาด้วยตนเองจากวิธีการเรียนการสอนแบบอื่น

โรเจอร์ (อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. 2527 : 36; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1978) กล่าวโดยสรุป ดังต่อไปนี้ คือ

1. การศึกษาด้วยตนเองจะเน้นความหมายของเนื้อหาความมากกว่าโครงสร้าง
2. เน้นความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าความถูกต้อง
3. เน้นเรื่องการแก้ปัญหา การตีความจากบริบทมากกว่าการเลียนแบบท่องจำตามตัวอย่าง
4. เน้นการสร้างถ้อยคำและเนื้อหาใหม่ๆ มากกว่าที่จะเน้นเนื้อหา หรือสถานการณ์ที่จัดไว้เป็นชุดสำเร็จรูป
5. เน้นเรื่องประสานสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนมากกว่าครูกับผู้เรียน
6. เน้นเรื่องกลไกที่อยู่เหนือตัวภาษาเกี่ยวกับการสอน ได้แก่ การใช้เกม การแสดง การใช้บทบาท สมมุติ ตลอดจนสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับตัวภาษา แต่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่สำคัญ เช่น การใช้ท่าทาง น้ำเสียง สำนวน เป็นต้น จะเน้นสิ่งนี้มากกว่ารูปแบบทางภาษาศาสตร์จริงๆ
7. เน้นสภาพแวดล้อมทางกายภาพของการสอน ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสังเกต และร่วมมือกัน มากกว่าที่จะเน้นการจัดการชั้นเรียนตามความพอใจของครูเท่านั้น
8. ให้ความสนใจในการถ่ายภาษาที่หนึ่ง (Transfer) มาในภาษาที่สอง เฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์มากกว่าจะเน้นถึงการสอดแทรก (Interference) ของภาษาที่หนึ่ง ซึ่งทำให้การเรียนในภาษาที่สองมีข้อบกพร่อง

4.6 ข้อดีของการเรียนภาษาด้วยตนเอง

โรเจอร์ (อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. 2527 : 37; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1978)

1. ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับวิชาที่กำลังเรียนโดยตรง และเรียนโดยแข่งกับความสามารถของตนเอง จึงไม่ต้องมีความกังวลว่า จะล้มเหลวหรือมีความสามารถไม่ทัดเทียมเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้น

2. วิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลสะท้อนกลับ (Feedback) ต่อคำตอบของเขาโดยทันที ถ้าคำตอบนั้นถูกต้อง ผู้เรียนจะได้เกิดความมั่นใจและปรารถนาที่จะเรียนให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ถ้าคำตอบผิด ผู้เรียนก็จะทราบข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขทำให้มีพื้นฐานความรู้

นอกจากนี้ ในฝ่ายผู้สอนเองก็จะได้รับประโยชน์จากวิธีการศึกษาด้วยตนเองเช่นกัน เพราะว่า

1. วิธีการเรียนเช่นนี้ช่วยลดงานสอนประจำวันของครูลงมาก โดยเฉพาะการสอนทักษะขั้นพื้นฐานของวิชาต่างๆ

2. การเรียนการสอนวิธีนี้สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนได้มากกว่า และดีกว่าการสอนในชั้นเรียนโดยครูสอนผู้เรียนทุกคนไปพร้อมกัน

3. ตัวครูผู้สอนจะมีความพอใจในงานที่ทำเพิ่มขึ้น เพราะการเรียนการสอนวิธีนี้ช่วยให้ครูลดความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของครูแต่ผู้เดียวที่จะต้องควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน ความรู้สึกเช่นนี้จะช่วยให้ครูสบายใจขึ้น ไม่ต้องเสียใจว่า เป็นความผิดของตนหากไม่สามารถควบคุมให้ผู้เรียนทุกคนเรียนรู้ได้พร้อมกันเท่ากันอย่างที่ครูอยากให้เป็น

4. วิธีการเรียนเช่นนี้ช่วยให้ครูไม่ต้องรับแต่บทผู้สอนเท่านั้นแต่ได้เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนด้วย ครูไม่ได้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เป็นผู้สนองตอบที่ถูกควบคุมโดยผู้เรียน ผู้ซึ่งจะมีบทบาทในการเรียนเปลี่ยนไปจากการเป็นผู้รับมา เป็นผู้ที่กระทำการต่างๆเอง เช่น การตัดสินใจ การจัดการตนเอง และการร่วมมือกับผู้อื่น

4.7 งานวิจัยในประเทศ

วรยา เพชรประดับ (2530 : 45 - 46) ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีเรียนด้วยตนเอง กับวิธีสอนแบบเดิม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมกับการเรียนด้วยตนเองในแต่ละบท (แผนการสอน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8 แต่ในบทที่ 1 และ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถกล่าวได้ว่าสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในแต่ละบทของกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่าที่เรียนจากวิธีสอนแบบเดิมในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8 แต่ในบทที่ 1 และ 3 ทั้งสองกลุ่ม มีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมในแต่ละกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิมกับการเรียนด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถกล่าวได้ว่า สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมทุกบทของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่าสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ รวมในทุกบทของนักเรียนกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิม

4.8 งานวิจัยต่างประเทศ

แมคโดนัลด์ (McDonald. 1973 : 1590 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาและประเมินผลชุดการสอนแบบใช้สื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเองสำหรับใช้สอนซ่อมเสริมภาษาอังกฤษในวิทยาลัยชุมชนแถบซานเมื่อง” ในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกาพบว่า กลุ่มที่เรียนจากชุดการสอนประสบผลสำเร็จในการเรียนดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อชุดการสอนด้วย

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

5.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล

คำว่า “ โมดูล “ เป็นคำมาจากภาษาอังกฤษว่า Module ในภาษาไทยมีผู้เรียกต่างๆ กัน เช่น โมดูล บทเรียนโมดูล หน่วยการเรียนรู้โมดูล หน่วยการสอนโมดูล โมดูลการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการสอน หน่วยการเรียนรู้การสอน บทเรียนโมดูล หมายถึง ชุดของประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Houston and others. 1972 : 10) บทเรียนโมดูล หมายถึง บทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่งสำเร็จในตัว สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แน่นอน (บุญมี ก้อนทอง. 2518 : 21) บทเรียนโมดูล หมายถึง กิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รูปแบบจะเป็นบทเรียนย่อยๆ ที่สำเร็จในตัว สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แน่นอน และชัดเจน โมดูลหนึ่งๆ จะประกอบไปด้วยสื่อการเรียนต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รู้และแสดงสมรรถภาพได้ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2523 : 42) บทเรียนโมดูล คือ กิจกรรมการเรียน ซึ่งจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแสดงสมรรถภาพในการเป็นครูอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆ อย่าง (Arends and others. 1973 : 6) บทเรียนโมดูล คือ บทเรียนที่มีเนื้อหาสมบูรณ์ในตัวเองมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ มีวัตถุประสงค์ คำแนะนำ กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองมากกว่าที่จะให้ครูใช้ บทเรียนโมดูล คือ ชุดของกิจกรรมการเรียนย่อยๆ ประมาณ 3 - 5 ชั่วโมง สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะ ในบทเรียนจะมีการทดสอบความพร้อมก่อนเรียนและมีแบบทดสอบหลังเรียนโมดูลไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของชุดการสอนตามเอกัตภาพแต่อาจอยู่ในรูปอื่น เช่น การสอน เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็กๆ การเรียนทักษะจากวิทยากรของแหล่งชุมชน การใช้วิทยุหรือเทปตลับ เกม เป็นต้น (เสาวณีย์ สิกขา บัณฑิต. 2526 : 5)

จากความหมายของบทเรียนโมดูลที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญได้ว่า บทเรียนโมดูล เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง โดยแยกเนื้อหาวิชาออกเป็นส่วนย่อยๆ มีจุดมุ่งหมายการเรียนเฉพาะ มีกิจกรรมการเรียนให้เลือกหลายวิธี ผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความสนใจเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สามารถวัดผล

และประเมินผลตนเองได้โดยอาศัยเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทเรียน สามารถนำไปจัดการเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเป็นคณะได้ตามความเหมาะสม

5.2 คุณสมบัติของบทเรียนโมดูล

บทเรียนโมดูลเป็นรูปแบบการให้การศึกษาอย่างหนึ่ง คือ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะมีความแตกต่างกันในหลายๆด้าน เช่น ความสนใจ ความพร้อม ความต้องการร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ เศรษฐกิจ สติปัญญา จึงเป็นสาเหตุให้แต่ละคนมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ผู้เรียนควรมีโอกาสได้เลือกกิจกรรมการเรียนตามความถนัด และความสนใจของตนเอง เพื่อให้ก้าวหน้าเป็นไปตามความสามารถที่ตนมีอยู่ นอกจากนี้เพื่อให้อิสระแก่ผู้เรียนแล้วยังเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถลดภาระของผู้สอนให้น้อยลงได้ และบทเรียนโมดูลยังใช้กับการเรียนการสอนคราวละมาก ๆ ได้ด้วย ผู้ใช้บทเรียนโมดูลสามารถเรียนตามอัตราความเร็วตามลำดับความสามารถในทางการเรียนของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้บทเรียนโมดูลยังมีลักษณะเด่นชัดในตัวเอง คือ มีความสมบูรณ์ในตัวเองมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด มีกิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาครบถ้วน มีการประเมินผลเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ มีการประเมินผลที่เหมาะสมในแต่ละหน่วย มีคำตอบเฉลยเอาไว้สำหรับแบบประเมินผลนั้นๆอย่างชัดเจน (เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. 2526 : 7) และบทเรียนโมดูลที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ให้ผู้เรียนสามารถเรียนจบบรรลุจุดมุ่งหมายได้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา
2. จุดมุ่งหมายและกิจกรรมการเรียนควรจัดให้มีลำดับที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจเพิ่มความรู้อีกทีละน้อยเป็นขั้นตอนตามลำดับ
3. จูงใจผู้เรียนในทุกๆกิจกรรมการเรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เรียนด้วยความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น
4. ภาษาที่ใช้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับความรู้ ระดับชั้นของผู้เรียน
5. เนื้อหามีความถูกต้อง คำอธิบายชัดเจน จะเป็นการทำให้ผู้เรียนเข้าใจไม่ไขว่ไขว
6. ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการหลายๆด้าน ในเนื้อหาบทเรียนบางเรื่องบางตอน หรือบางบทอาจมีความจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านเจตคติมีความซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าด้วย นอกเหนือจากความรู้ (เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. 2526 : 8)

5.3 ลักษณะที่สำคัญของบทเรียนโมดูล

จากความหมายของบทเรียนโมดูลที่สถาบัน และนักการศึกษาทั้งหลายได้แสดงทัศนะไว้นั้น จะบ่งบอกลักษณะที่สำคัญของบทเรียนโมดูล ดังนี้

1. เน้นตัวผู้เรียนมากกว่าผู้สอนโดยถือเอาความต้องการของผู้เรียนเป็นเครื่องกำหนดสิ่งที่จะเรียนไม่ใช่เอาความรู้ของครูและอุปกรณ์ต่างๆเป็นเครื่องกำหนดเนื้อหาการใช้บทเรียนโมดูลจะทำให้ผู้สอนเห็นว่า การสอนโดยใช้การบรรยายนั้นมีความสำคัญน้อยลง

2. เน้นวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ ไม่ใช่เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ วัตถุประสงค์จึงต้องระบุไว้อย่างชัดเจนเป็นประการแรก ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่ตามมา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. บทเรียนโมดูลเป็นการสนองความเป็นเอกัตบุคคล คือ จะคำนึงถึงความต้องการความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนตามขีดความสามารถแข่งขันกับตน และพิจารณาผลการเรียนกับเกณฑ์กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

4. บทเรียนโมดูลมีลักษณะที่รวมแบบการสอน (Instructional Modules) หลายอย่างเข้าไว้ด้วยกัน แทนที่จะใช้การสอนเพียงอย่างเดียว เช่น การบรรยาย ก็อาจมีกิจกรรมอื่น ๆ เป็นต้นว่า การเรียนในกลุ่มย่อย การศึกษาทดลอง และการใช้บทเรียนสำหรับรูป เป็นต้น บทเรียนโมดูลจะวางเงื่อนไขในระบบนำส่ง (Delivered System) อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเอาไว้ในเทคโนโลยีต่างๆ จะถูกนำมาใช้เพื่อมุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมคุณค่าของมนุษย์ให้มากขึ้น

5. บทเรียนโมดูลเป็นกระบวนการ (Process) มิใช่เป็นเพียงผลขั้นสุดท้าย (Product) จึงต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการอยู่เสมอ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้บทเรียนโมดูลนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Houston and others. 1972 : 13-14)

5.4 รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบของบทเรียนโมดูล

บทเรียนโมดูลมีรูปแบบไม่คงที่แน่นอน ยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ลักษณะเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยทั่วไปแล้วทุกรูปแบบจะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ส่วน คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย การประเมินผลก่อนการเรียน กิจกรรมการเรียน และการประเมินผลหลังการเรียน (Houston and others. 1972 : 125)

บุญมี ก้อนทอง (2518 : 21) ได้เสนอรูปแบบของบทเรียนโมดูลตามแนวการสัมมนา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม- 2 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2517 ไว้ว่า บทเรียนโมดูลประกอบด้วยส่วนสำคัญหลายประการ เช่น วัตถุประสงค์ทั่วไป ความรู้และทักษะพื้นฐาน วัตถุประสงค์ของการสอน การทดสอบพื้นฐานความรู้ประกอบบทเรียนโปรแกรมการเรียน ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนโมดูล การทดสอบผลการเรียน และการประเมินผลบทเรียนโมดูลโดยตรง แต่บางบทเรียน โมดูลอาจไม่จำเป็นต้องมีทุกรายการ

สำหรับบทเรียนโมดูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 7 ส่วน ตามที่ ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา (2528 : 88) ได้นำมาเผยแพร่และได้กล่าวถึงส่วนประกอบ 7 ประการของบทเรียนดังนี้ คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย ความรู้พื้นฐาน การประเมินผลก่อนการเรียน กิจกรรมการเรียน การประเมินผลหลังการเรียน และการเรียนซ่อมเสริม

1. หลักการและเหตุผล (Rationale) หลักการและเหตุผลมีวัตถุประสงค์สองประการ คือ

1.1 เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และความสำคัญของจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูล สอนในแง่ของการสำรวจข้อมูล ทฤษฎี และหรือการปฏิบัติ

1.2 เพื่อจัดบทเรียนโมดูล และจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับหลักสูตรทั้งหมด

หลักการและเหตุผลจะช่วยอธิบายถึงความสำคัญของสมรรถภาพที่ต้องการจะฝึกในบทเรียนโมดูล และช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความคาดหวังของหลักสูตรทั้งหมด และได้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกันของจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นตามบทบาทความรับผิดชอบ และหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพเป็นครู นอกจากนั้นหลักการและเหตุผลยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพในบทเรียนโมดูลที่กำลังเรียนกับสมรรถภาพในหน่วยอื่นๆที่เขาจะต้องแสดงความสามารถก่อนที่จะจบหลักสูตร การจัดบทเรียนโมดูลสอนตามบทบาทและหน้าที่ครู และให้สอดคล้องกับหลักสูตรส่วนรวมนั้น ช่วยให้ผู้สร้างหลักสูตรได้มองเห็นหลักสูตรทั้งระบบ มิใช่แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objectives) จุดมุ่งหมายแบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ

2.1 จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน (Instructional Objectives) ระบุสมรรถภาพที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออกในการเรียนการสอน

2.2 จุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์ (Expressive Objectives) ระบุเหตุการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์

จุดมุ่งหมายทำหน้าที่สำคัญสองประการ คือ

2.2.1 ช่วยเป็นสื่อที่เชื่อมโยงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความคาดหวังและวิธีการสอนต่างๆให้ผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทราบ

2.2.2 ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้วางแผนและประเมินผลจุดมุ่งหมาย วิธีการสอน และผลของการสอนของตน

ดังนั้นจุดมุ่งหมายจึงเป็นส่วนที่ช่วยวางโครงสร้างของบทเรียนโมดูล นอกจากจะช่วยระบุถึงสมรรถภาพในการเป็นครูที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออกมาแล้ว จุดมุ่งหมายยังช่วยเสนอแนะกิจกรรมการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงสมรรถภาพที่ระบุไว้

บทเรียนโมดูลต่างๆ แตกต่างกันตามจำนวนของจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ บทเรียนโมดูลบางหน่วยอาจจะมีจุดมุ่งหมายเพียงประการเดียว แต่บางบทเรียนโมดูลอาจจะระบุจุดมุ่งหมายไว้หลายประการ จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน (Instructional Objectives) ควรจะต้องอธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงผลการเรียนที่คาดหวัง ซึ่งประกอบด้วย

1. พฤติกรรมทางพุทธิศึกษา (Cognitive Behaviors) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ (Knowledge Objectives)

2. พฤติกรรมทางจริยศึกษา (Affective Behaviors) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านเจตคติ ความสนใจ (Affective Objectives)

3. พฤติกรรมการสอน (Teaching Behaviors) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายด้านแสดงการสอน (Performance Objectives)

4. พฤติกรรมของนักเรียน (Pupil Behaviors) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านผลการสอน (Consequence Objectives)

จุดมุ่งหมายควรเขียนในลักษณะที่สามารถประเมินผลได้ด้วยความมั่นใจว่า จุดมุ่งหมายนั้นได้บรรลุถึงผลสำเร็จ จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนแตกต่างกับจุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์ จุด

มุ่งหมายในการเรียนการสอน กำหนดสมรรถภาพที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติให้เห็น ส่วนจุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์กำหนดเหตุการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์

3. ความรู้พื้นฐาน (Prerequisites) ความรู้พื้นฐานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ

3.1 สมรรถภาพพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นบทเรียนโมดูล หรือกลุ่มบทเรียนโมดูล (Module Clusters)

3.2 สมรรถภาพเฉพาะซึ่งได้เรียนมาแล้วในบทเรียนโมดูลก่อนๆโดยทั่วไป ผู้สร้างหลักสูตรควรพยายามจัดให้มีวิชาหรือความรู้พื้นฐานที่ต้องเรียนก่อนให้น้อยที่สุด ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการยืดหยุ่นโปรแกรมการเรียน นอกจากนี้การสร้างแบบประเมินผลเบื้องต้น ควรให้ครอบคลุมถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็นด้วย

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการเรียน ความรู้พื้นฐานควรจะประกอบด้วย

1. ข้อความที่แสดงว่าโมดูลที่สร้างขึ้นนี้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานหรือไม่
2. ข้อความที่ระบุสมรรถภาพซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนโมดูลนี้ (ถ้ามี)
3. แหล่งอ้างอิงสำหรับศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานที่ระบุไว้

4. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-Assessment) การประเมินผลเบื้องต้น หมายถึง การวัดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

4.1 เพื่อดูว่าผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนที่กำลังจะเรียนต่อไปได้หรือไม่ ควรจะต้องฝึกสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานนั้นก่อนเริ่มเรียน

4.2 เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียน โมดูลที่กำลังจะเรียนแล้วหรือยัง หรือเขาควรจะต้องร่วมในกิจกรรมการเรียนต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนในโมดูลนั้น

4.3 เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความสามารถในบางส่วนของสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลที่กำลังจะเรียนหรือไม่ ถ้ามี เขาอาจจะร่วมในกิจกรรมการเรียนเพียงบางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขายังไม่ได้เรียนรู้เท่านั้น

ด้วยเหตุนี้การประเมินผลเบื้องต้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลก่อนเริ่มการสอน ทั้งนี้หมายความว่า การประเมินผลเบื้องต้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความสามารถของตนตามจุดมุ่งหมายบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนี้การประเมินผลเบื้องต้นยังช่วยชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเรียนในบทเรียนโมดูล เนื่องจากขาดสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้น ดังนั้นการประเมินผลเบื้องต้นควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการทดสอบที่ผู้เรียนอาจจะเลือกเพียงบางส่วนหรือไม่เลือกเลยก็ได้
2. ประเมินผลสมรรถภาพทั้งหมดที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้
3. ประเมินผลสมรรถภาพทั้งหมดที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นพื้นฐานก่อนการเรียนบทเรียนโมดูลนั้น หรือก่อนการเริ่มโปรแกรม
4. ช่วยในการวินิจฉัยโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้

5. การประเมินผลเบื้องต้นจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

จากการประเมินผลเบื้องต้นอาจกระทำได้โดยให้ผู้เรียนแสดงสมรรถภาพโดยการทดสอบข้อเขียนหรือปากเปล่าหรือการทดสอบอย่างอื่น ทั้งชนิดที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งแบบปรนัยและไม่เป็นปรนัยทั้งหมด การอภิปรายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การถามคำถามเพื่อให้ทราบถึงความสนใจและความต้องการของผู้เรียนและการสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียน ก็อาจใช้เป็นวิธีการประเมินผลก่อนการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้ การประเมินผลเบื้องต้นนี้ไม่จำกัดอยู่ในวิธีใดวิธีหนึ่งเท่านั้น

5. กิจกรรมการเรียน (Instructional Alternatives of Instructional Activities) กิจกรรมการเรียน หมายถึง งานที่จะให้ผู้เรียนทำเพื่อช่วยให้ได้เรียนรู้และบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ กิจกรรมการเรียนควรมีลักษณะดังนี้

5.1 กิจกรรมการเรียนควรช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง

5.2 ถ้าเป็นไปได้กิจกรรมการเรียนควรจัดให้เป็นการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized) ทั้งนี้หมายความว่า กิจกรรมการเรียนควรจะได้สนองความต้องการความสามารถ เจตคติ ความพร้อม และวิธีการสอนของผู้เรียนแต่ละคน

5.3 ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนควรจะชี้เฉพาะและแคบ แต่ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนจากกิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่จัดให้

5.4 กิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้

ผู้สร้างโมดูลควรจะระลึกอยู่เสมอว่า ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบในการแสดงความสามารถตามสมรรถภาพที่ระบุไว้ มิใช่แต่เพียงการเรียนรู้เท่านั้น ดังนั้นกิจกรรมการเรียนจึงควรจัดให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทางเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถของตน เพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนที่ผู้สร้างโมดูลได้ระบุไว้แล้ว ผู้เรียนอาจจะเสนอทางเลือกของกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายมิใช่อยู่ที่การเรียนกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมการเรียนจึงควรจัดดังนี้

1. ควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียนหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอกิจกรรมของตนเอง

2. กิจกรรมการเรียนต่างๆที่จัดขึ้น ควรจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3. ควรจะได้จัดทำแผนภูมิหรือคำอธิบายของการจัดลำดับกิจกรรมที่จะต้องเรียน ถ้าหากจุดมุ่งหมายหรือกิจกรรมการเรียนมีลักษณะต่อเนื่องกัน

4. ควรจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเท่าเทียมกันในการที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย แต่ละข้อ

6. การประเมินผลหลังการเรียน (Post-Assessment) วิธีการประเมินผลหลังการเรียน อาจแตกต่างกันได้หลายอย่าง เช่นเดียวกับการประเมินผลก่อนการเรียนสิ่งสำคัญก็คือ จะต้องมีความ

สัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของโมดูล การที่ผู้เรียนจะเรียนจบโมดูลได้นั้น ขึ้นอยู่กับการแสดงสมรรถภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการประเมินผลหลังการเรียน

การประเมินผลหลังการเรียนจัดขึ้นเพื่อวัดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือว่าจำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้เรียนใหม่ และกิจกรรมนั้นควรจะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นใหม่

2. ถ้าผู้เรียนไม่สามารถแสดงสมรรถภาพตามที่ระบุไว้ ขอบกพร่องนี้อยู่ที่

2.1 ผู้เรียนไม่มีความสามารถ แรงจูงใจ หรือความพยายาม

2.2 การสอนไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพ หรือ

2.3 จุดมุ่งหมายคาดหวังผลที่ไม่เป็นจริง

การประเมินผลหลังการเรียนมุ่งหมายที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถว่าได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้การประเมินผลหลังการเรียนยังช่วยชี้ให้เห็นถึงขอบกพร่องในการเรียนการสอน และช่วยชี้แนวทางที่จะแก้ไขด้วยข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียนจะเป็นประโยชน์ในการแสดงถึงพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียน และประสิทธิภาพของโมดูล ดังนั้นการประเมินผลหลังการเรียนจึงควรมีลักษณะดังนี้

1. ประเมินสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้

2. ประเมินผลเฉพาะสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นสมรรถภาพพื้นฐานก่อนเริ่มโมดูล

3. การประเมินผลหลังการเรียนควรจัดทำในระหว่างเรียน (Formative Evaluation) และหลังการเรียน (Summative Evaluation)

4. การประเมินผลหลังการเรียนจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

7. การเรียนซ่อมเสริม (Remediation) อาจกำหนดไว้ในโมดูลหรือไม่ก็ได้ การเรียนซ่อมเสริมเป็นกิจกรรมการเรียนที่จะช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่สามารถแสดงสมรรถภาพตามที่ระบุไว้หลังการประเมินผลหลังการเรียน การเรียนซ่อมเสริมอาจดำเนินตามแบบเดิมหรืออาจเปลี่ยนแปลงได้ วัตถุประสงค์ของการเรียนซ่อมเสริมก็เพื่อช่วยเหลือมิใช่ลงโทษ และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บรรลุผลสำเร็จ โดยทั่วไปกิจกรรมการเรียนซ่อมเสริมนั้น ผู้สอนและผู้เรียนจะกำหนดร่วมกันโดยพิจารณาจากความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับการประเมินผลหลังการเรียน และช่วยกันตัดสินใจว่าจะใช้วิธีสอนอย่างไรจึงจะเป็นประโยชน์และได้ผลมากที่สุด

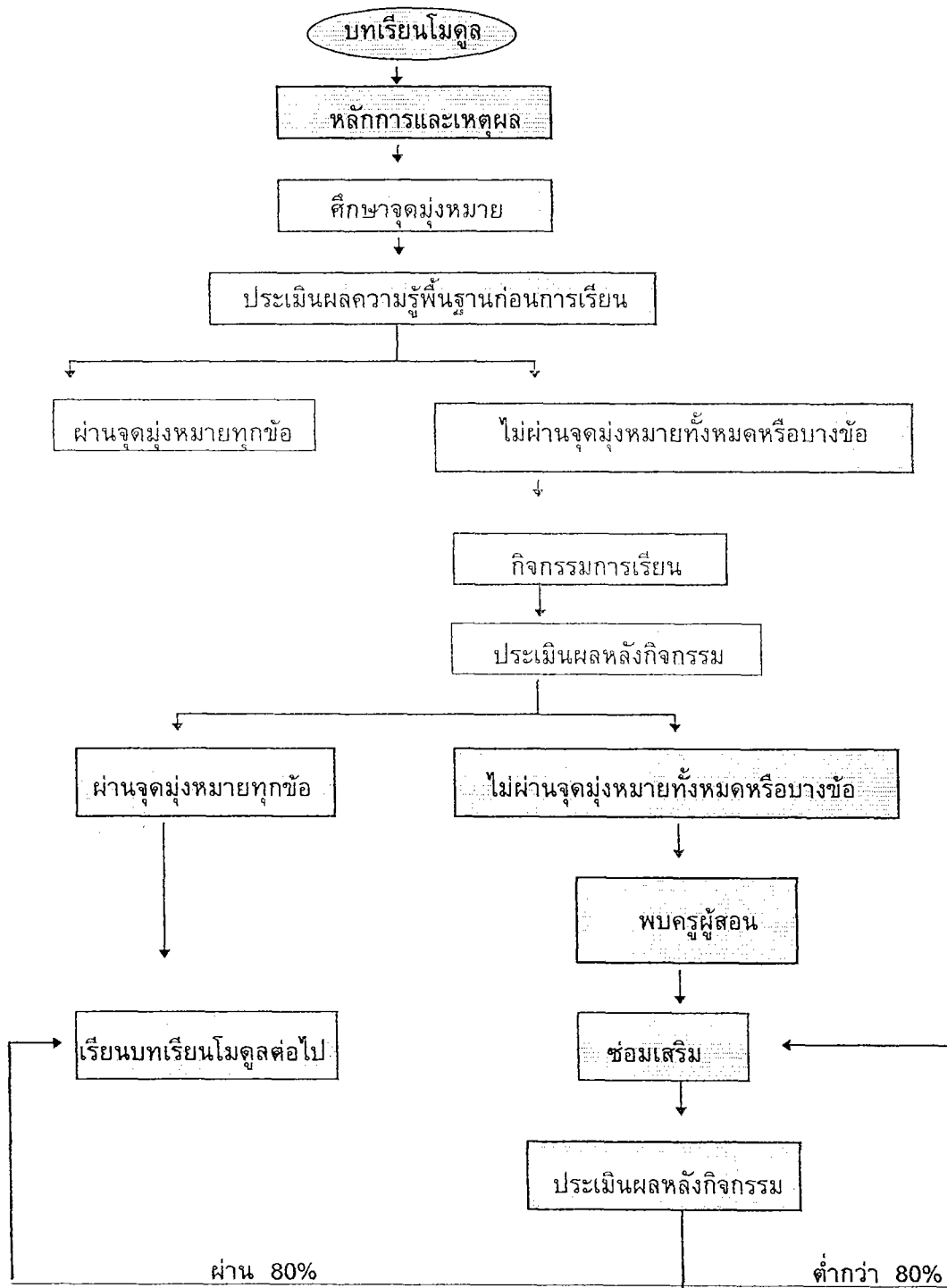
5.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนโดยทั่วไป
 วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี (2519 : 2) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของบทเรียนโมดูลกับการสอนที่ปฏิบัติโดยทั่วไป สรุปเป็นข้อๆเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

แบบทั่วไป	แบบเรียนโมดูล
1. ยึดเนื้อหาเป็นหลัก 2. ยึดเวลาเป็นหลัก 3. เรียนพร้อมกันทั้งชั้น 4. เรียนตามความต้องการของกลุ่ม 5. เฉลยแบบฝึกหัดทันทีไม่ได้ 6. ใช้หนังสือเรียน / สมุดแบบฝึกหัด 7. ใช้ครูสอนแบบบรรยาย และสาธิต 8. จุดประสงค์กว้าง 9. วัดโดยเอาความสามารถของกลุ่มเป็นหลัก 10. เน้นที่ผลงาน 11. ประเมินผลจากเกณฑ์การสอบครั้งสุดท้าย	1. ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก 2. ไม่กำหนดเวลา 3. เรียนเป็นรายบุคคล 4. เรียนตามความต้องการของแต่ละบุคคล 5. เฉลยแบบฝึกหัดได้ทันที 6. ใช้บทเรียนโมดูลเป็นสื่อในการเรียน 7. ครูเป็นผู้ช่วยในการเรียน 8. จุดประสงค์เน้นเฉพาะเรื่อง 9. ใช้ความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก 10. เน้นที่กระบวนการ 11. ประเมินผลทุกขั้นตอนในการทำงาน

5.6 ขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล

สำหรับขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลนั้น อาจสรุปตามภาพประกอบ 1 ต่อไป

นี้

ภาพประกอบ 1 แผนผังขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล

ก่อนเริ่มเรียนบทเรียนโมดูลจะต้องทำการประเมินผลก่อนการเรียน ถ้าผู้เรียนสามารถผ่านจุดมุ่งหมายทุกข้อตามที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลก็ให้ผู้เรียนผ่านไปเรียนบทเรียนโมดูลต่อไปได้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการเรียน สามารถนำมาใช้ปรับปรุงบทเรียนโมดูลได้ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถผ่านจุดมุ่งหมายบางข้อหรือทั้งหมด ก็แสดงว่าผู้เรียนยังไม่มีสมรรถภาพตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย ดังนั้นจึงต้องทำกิจกรรมการเรียนในบทเรียนโมดูล เมื่อพร้อมแล้วก็ทำการประเมินผลหลังการเรียน ถ้าผู้เรียนสามารถผ่านการประเมินผลการเรียนได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ก็สามารถผ่านไปเรียนบทเรียนโมดูลบทอื่นต่อไปได้ แต่ถ้าไม่ผ่านบางส่วนหรือทั้งหมดก็ต้องเรียนซ่อมเสริม โดยทำกิจกรรมการเรียนซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคิดขึ้นมาใหม่ หรืออาจจะกระทำกิจกรรมเดิมก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

5.7 การประเมินผลรูปแบบและเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

ได้กล่าวไว้แล้วว่า ไม่มีบทเรียนโมดูลใดที่สมบูรณ์แบบในตัวเอง จึงต้องมีการประเมินผลการใช้และการปรับปรุงแก้ไขเสมอ ฉะนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินบทเรียนโมดูลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นเพื่อจะได้นำผลไปปรับปรุงบทเรียนใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทเรียนโมดูลที่ดีมีคุณภาพ ลอเรนซ์ (Lawrence. 1973 : 24 - 26) ได้ตั้งเกณฑ์สำหรับประเมินผลบทเรียนโมดูลไว้ 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 เป็นการประเมินรูปแบบของบทเรียนโมดูล เรียกว่า ลักษณะที่พึงปรารถนาของบทเรียนโมดูล ซึ่งมีอยู่ 10 ข้อ ถ้าหากว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น ขาดคุณสมบัติเกินกว่า 3 ข้อ ถือว่า บทเรียนโมดูลนั้นยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

แบบที่ 2 เป็นเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของบทเรียนโมดูล เป็นหัวข้อเพื่ออธิบายถึงส่วนต่างๆ ของบทเรียนโมดูล เพื่อจะตรวจสอบเนื้อหาที่ได้ร่างไว้

เกณฑ์สำหรับการประเมินผลบทเรียนโมดูลแบบที่ 1 ลักษณะที่พึงปรารถนาของบทเรียนโมดูลดังนี้

1. บทเรียนโมดูล ควรเน้นในด้านทักษะให้เด่นชัดและสามารถจัดโครงสร้างประสบการณ์บทเรียนโมดูลนั้น กล่าวถึง ให้เข้ากับการเรียนของบุคคล
2. บทเรียนโมดูล ควรมีความกระชับรัดกุมและถูกต้องและควรเสียลักษณะซึ่งเป็นตำราที่เรียนกันอย่างน่าเบื่อหน่าย อย่างน้อยบทเรียนโมดูลก็ควรจะช่วยในการใช้เวลาของเด็กให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ
3. บทเรียนโมดูลจะต้องมีลักษณะเป็นบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งเรียนได้ด้วยตนเอง หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยไม่ต้องการมีครูสอนเป็นผู้ให้ความรู้
4. บทเรียนโมดูล จะต้องมีความกระบวนกรวัดจุดมุ่งหมายรวมอยู่ด้วยไม่ว่าจะเป็นการวัดด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นสังเกตหรือทั้งสองอย่าง
5. บทเรียนโมดูล จะต้องมีย่อบรรณานุกรมที่เสนอแนะแหล่งที่อ่านหนังสือ แหล่งทรัพยากรอื่นๆ เพิ่มเติมควรรวมข้อเสนอแนะเฉพาะอย่างสำหรับกิจกรรมที่สัมพันธ์กันและการพัฒนาทักษะไว้ด้วย
6. บทเรียนโมดูล จะต้องรวบรวมกิจกรรมไว้สำหรับให้นักเรียนเลือกทำ

7. บทเรียนโมดูล ควรมีข้อกำหนดต่าง ๆ ว่า นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอนของตนอย่างไร

8. บทเรียนโมดูล ควรนำเอาทฤษฎีและการปฏิบัติมารวมเข้าด้วยกัน เช่น การอ่าน การคิด และการกระทำ

9. บทเรียนโมดูล จะต้องสร้างให้สอดคล้องกับลักษณะความเป็นจริง นำนักเรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองแบบของจริง

10. บทเรียนโมดูล จะต้องให้ความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ
เกณฑ์การประเมินผลบทเรียนโมดูลแบบที่ 2 เป็นการประเมินรูปแบบเรียนโมดูลในด้านเนื้อหา ตามลำดับชั้นดังต่อไปนี้

1. หลักการและเหตุผล

- 1.1 ความมุ่งหมายและเนื้อหาของบทเรียนโมดูลชัดเจนหรือไม่
- 1.2 มีการกล่าวถึงบทย่อให้เห็นเนื้อหาของบทเรียนโมดูลหรือไม่
- 1.3 บ่งบอกถึงความรู้พื้นฐานที่จะต้องมาก่อนเรียนบทเรียนโมดูลหรือไม่
- 1.4 คำชี้แจงของบทเรียนโมดูลชัดเจนหรือไม่

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมหรือไม่
- 2.2 มีเกณฑ์หรือไม่
- 2.3 เกณฑ์ชัดเจนหรือไม่

3. การประเมินผลเบื้องต้น

- 3.1 มีการประเมินผลเบื้องต้นหรือไม่
- 3.2 มีการวัดความรู้พื้นฐานหรือไม่
- 3.3 ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลหรือไม่
- 3.4 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
- 3.5 เกณฑ์ให้ชัดเจนและมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันหรือไม่

4. กิจกรรมการเรียน

- 4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
- 4.2 กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายกับการประเมินผลหรือไม่
- 4.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการประเมินผลหรือไม่

5. การประเมินผลหลังการเรียน

- 5.1 มีในบทเรียนหรือไม่
- 5.2 ครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดหรือไม่
- 5.3 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
- 5.4 เกณฑ์ในการวัดวัดและสอดคล้องกันหรือไม่

6. การซ่อมเสริม

6.1 มีแผนงานที่จะให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำหรือไม่

6.2 มีคำแนะนำเพิ่มเติมอื่นๆหรือไม่

7. ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนโมดูล

7.1 มีกระบวนการเกี่ยวกับข้อมูลย้อนกลับหรือไม่

7.2 มีเกณฑ์ในการประเมินผลที่เหมาะสมหรือไม่

5.8 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

ในการสร้างบทเรียนโมดูล ก่อนที่จะนำไปใช้ควรหาประสิทธิภาพ แก่ไข ปรับปรุงให้มาตรฐานเสียก่อน เพื่อให้รู้ว่บทเรียนโมดูลนั้นมีคุณภาพเพียงใด มีสิ่งใดที่ยังบกพร่องอยู่ ซึ่งการประเมินผลนี้มีใช้เป็นการประเมินผลผู้เรียน แต่เป็นการประเมินผลด้วบทเรียนโมดูล โดยการนำบทเรียนโมดูลไปหาประสิทธิภาพกับคนหลายๆคน หลายๆกลุ่ม แล้วจึงเผยแพร่ นำออกมาใช้จริง

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลนั้น อาจกำหนดเป็น 90/90 หรือ 85/85 หรือ 80/80 ขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชา (ในกรณีการศึกษาแบบสมรรถฐานใช้เกณฑ์ 90/90 จึงจะใช้ได้ว่าเป็นการเรียนเพื่อความรู้หรือเชี่ยวชาญ) แต่ถึงอย่างไรก็ตามในการกำหนดค่า มิใช่ว่าตั้งขึ้นเองตามความพอใจของผู้สร้างบทเรียนโมดูล แต่ควรจะได้มาจากการหาประสิทธิภาพ โดยปกติวิชาที่เป็นความรู้ข้อเท็จจริง มักจะตั้งเกณฑ์ไว้ตั้งแต่ 90/90 ขึ้นไป ถ้าเป็นวิชาทักษะที่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ หรือมีอันตรายอาจจะต้องตั้งเกณฑ์ไว้ 100/100 หรือต่ำกว่านี้ได้ในบางกรณี

การที่จะนำผลการเรียนด้วบทเรียนโมดูลไปเปรียบเทียบผลจากการเรียนด้ววิธีอื่นนอกเหนือจากการหาประสิทธิภาพของด้วบทเรียนโมดูลที่กล่าวมาแล้ว จะต้องใช้แบบทดสอบหลังการเรียนฉบับเดียวกันในทุกวิธีที่จะนำมาเปรียบเทียบ (เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. 2526 : 53)

5.9 ปัญหาและข้อดีการใช้บทเรียนโมดูล

ฮุสตันและคนอื่นๆ (Houston and others 1972 : 135 - 136) กล่าวว่า ในทางการศึกษานั้นมีวิธีการสอนที่แตกต่างกัน 2 วิธี ระหว่างการใช้บทเรียนโมดูลกับวิธีสอนแบบรายวิชาต่อรายวิชา นอกจากนั้นเมื่อมองในแง่ผู้สอนแล้ว ยังมีปัญหาที่แตกต่างกัน ฉะนั้น วิธีการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลจึงมีปัญหาสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ความยุ่งยากในการสร้างจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลที่เหมาะสมเพียงพอ

2. ความยุ่งยากในการสร้างกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ความยุ่งยากในการสร้างคำชี้แจงสำหรับนักเรียนให้ปฏิบัติตามในการสอนโดยใช้บทเรียนที่นักเรียนเรียนเองตามความสามารถของตน

ปัญหาสองประการแรกนั้น เป็นปัญหาที่ปรากฏอยู่ในวิธีการสอนที่ไม่ใช้บทเรียนโมดูลด้วย อย่างไรก็ตามในการสอนที่ไม่ใช้บทเรียนโมดูลนั้น ปัญหาประการที่สาม อาจจะไม่รุนแรงเท่ากับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ในการสอนทั่วไปผู้สอนจะเสนอหัวข้อการสอน การอภิปราย การปฐกถา

การถาม-การตอบ หรือด้วยวิธีการแบบอื่นๆ การเสนอเหล่านี้กระทำไปพร้อมกับการอ่าน การมอบหมายงานให้ทำ การฝึกในสถานการณ์จำลอง (Situational Practice) หรือกิจกรรมของผู้เรียนอย่างอื่นๆ เพื่อช่วยสร้างความเจริญทางด้านสมอง อารมณ์ และกล้ามเนื้อของผู้เรียน ผู้สอนเพียงแต่คอยดูและติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนทั้งหมดเท่านั้น

ในวิธีการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลซึ่งผู้เรียนเรียนรู้ในอัตราความสามารถที่แตกต่างกัน กิจกรรมของการเรียนรู้ของบทเรียนโมดูลจะต้องได้รับการเตรียมให้มีความเที่ยงตรงเข้าใจได้ง่าย และมีความสมบูรณ์ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วผู้เรียนจะไม่บรรลุถึงเป้าหมายได้

ข้อดีของบทเรียนโมดูล

จากพื้นฐานการพัฒนาของบทเรียนโมดูลโดยมีหลักการและทฤษฎีเป็นเบื้องหลังหลายแนวทางจึงพอสรุปถึงข้อดีของบทเรียนโมดูลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสเรียนด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย
2. ทำให้สามารถใช้เวลาในการเอาใจใส่กับนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากยิ่งขึ้นและมีเวลาเป็นของตนเอง
3. เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีระเบียบแบบแผนและรวมการสอนหลายๆ อย่างเอาไว้ด้วยกัน เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้แตกต่างกัน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถและความก้าวหน้าของตนทุกระยะ
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรับผิดชอบในการศึกษาด้วยตนเอง
6. เป็นเครื่องมือช่วยสอนแทนครูได้และเป็นเครื่องผ่อนแรงครู ซึ่งสามารถประหยัดเวลาในการสอน
7. ช่วยลดภาระของครูในการเสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทำให้ครูมีเวลาว่างในการพบปะผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนไม่ทันในบางเนื้อหาวิชา
8. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ช้าหรือเร็วตามขีดความสามารถของตนเอง
9. บทเรียนโมดูลสามารถแยกแยะเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย

5.10 งานวิจัยในประเทศ

สุกัล ภูมิประวดี (2526 : 38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนแบบบรรยายปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุจิตต์ ลิ้มประพันธ์ (2523 : 71) ได้ทำการศึกษาวิจัยการสร้างบทเรียนโมดูลวิชาภาษาอังกฤษ อ 103 ของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และวิทยาลัยครูพระนคร ที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เปรมวดี รัตกุล (2541 : 97) ได้ทำการทดลองสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.11 งานวิจัยต่างประเทศ

เบนเนตต์ (Bennett. 1977 : 7582 - A) ศึกษาเรื่อง การสร้างบทเรียนโมดูลที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นอุปกรณ์ช่วยในการสอนอ่านสำหรับครูในระดับมัธยมศึกษา จุดมุ่งหมายของการสร้างบทเรียนโมดูลเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยในการจัดเตรียมการสอนศิลปภาษาให้มีประสิทธิภาพ และได้ผลดี ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้น และเป็นเครื่องมือช่วยการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน บทเรียนที่สร้างขึ้นนี้เป็นบทเรียนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยนำบทเรียนที่สร้างเสร็จแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูที่จะไปสอนในระดับมัธยมศึกษา ผลการทดลองปรากฏว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนี้ได้รับผลสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้ร้อยละ 80 และบางบทเรียนก็มีประสิทธิภาพในการใช้สูงถึงร้อยละ 90

เฮอส์ท (Hurst. 1973 : 1752 - A) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนโมดูลในวิชาภาษาศาสตร์และคณิตศาสตร์เกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานของครูประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งสอนโดยบทเรียนโมดูล เกี่ยวกับวิธีสืบค้นปัญหาโดย กลุ่มที่ 1 สอนเป็นรายบุคคล กลุ่มที่ 2 สอนเป็นกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ การทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้เวลาในการเรียนในชั้นน้อยกว่า กลุ่มทดลองที่ 2 แต่คะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนที่ใช้บทเรียนโมดูล

จากผลการวิจัยส่วนใหญ่ดังกล่าวมาแล้วจะเห็นว่า บทเรียนโมดูลเป็นนวัตกรรมทางการเรียนที่มีคุณภาพอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้โดยให้ผลในระดับไม่ต่ำกว่าการเรียนการสอนตามคู่มือครู และมีแนวโน้มที่ให้ผลสัมฤทธิ์ดีกว่าการสอนตามคู่มือครู และสามารถสนองความต้องการทางการเรียนของผู้เรียนได้มาก ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังต่อไปนี้ สามารถแก้ปัญหา ผู้เรียนที่มีพื้นความรู้แตกต่างกันได้เพราะลักษณะของการเรียนเป็นการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล ใครเรียนเร็วก็ไปได้เร็ว ไม่ต้องคอยผู้เรียนช้า ผู้เรียนช้าก็สามารถอ่านทบทวนหลายๆ ครั้งได้จนกว่าจะเข้าใจ รวมทั้งมีโอกาสช่วยเหลือครูผู้สอนในการเตรียมการสอน และประกอบกิจกรรมที่จำเป็น อันส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของความสนใจ

ได้มีนักศึกษานักจิตวิทยาให้ความหมายของคำว่า “ความสนใจ” แตกต่างกันหลายความหมายด้วยกัน เช่น

คิวอี้ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจคือ ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

โฟรห์ริค (Frohlick. 1959 : 135) มีความเห็นว่า ความสนใจเป็นแรงผลักดันอันหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรืออีกนัยหนึ่งความสนใจแสดงถึงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ถ้าจะกล่าวโดยง่ายกว่านี้ ความสนใจคือ “การชอบ” หรือสิ่งที่เรา “ชอบ” นั่นเอง

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527 : 36) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรักชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจะทำกิจกรรมที่สนใจนั้นด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ เพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของตน

จากความหมายของความสนใจดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ เป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เขาชอบ เป็นการอยากรู้ อารมณ์สนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลอดจนการมองเห็นคุณค่าประโยชน์และคุณค่าที่ผู้เรียนได้รับในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

6.2 สาเหตุของความสนใจ

จรินทร์ สกุลถาวร (ม.ป.ป. : 61 - 62) กล่าวว่า ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ เช่น อยากเป็นคนเรียนเก่งก็ต้องพยายามสนใจในบทเรียน เพื่อที่จะได้ทำให้ตนเองเข้าใจและจะได้สอบได้ที่ 1

2. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เข้าร่วมเกิดความสนใจตามไปด้วย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อแม่ ครู หรือเพื่อนชอบ หรือสนใจสิ่งใดก็พลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปด้วย

3. การอ่านหนังสือช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านมีความสนใจที่จะคิดประดิษฐ์สิ่งต่างๆ บ้าง

4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ ความสามารถในการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออ่าน พูด ฟัง และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

5. ความแปลกประหลาด เมื่อได้พบเห็นสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยเห็นมาก่อนก็จะทำให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นขึ้น เช่น เด็กที่ไม่เคยเห็นฮิปโป เมื่อได้ไปเที่ยวสวนสัตว์ และได้พบเห็นฮิปโปเป็นครั้งแรก จะเกิดความสนใจในตัวฮิปโปอย่างมาก

นอกจากนี้ จรินทร์ สกุลถาวร ยังได้กล่าวอีกว่า โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ คือ

1. สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นๆ เช่น การศึกษาอบรมฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

2. บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย
ความถนัดตามธรรมชาติ สุขภาพ

6.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ

สุชาติ จันทรเอน และสุรางค์ จันทรเอน (2518 : 73) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง
กับความสนใจของเด็กที่ควรทราบ มีดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนเราทุกคน
ไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน และในระยะเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจนั้น มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใด
เป็นระยะสั้น หรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผน
ของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจของคนในอนาคตได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็ก
เด็กมีเชาวน์ปัญญาค่ำ จะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับเด็กที่มีเชาวน์
ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจ
เรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่
เพียงอยากรู้ อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

6.4 ลักษณะของความสนใจ

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล (2517 : 61) ได้แบ่งลักษณะของความสนใจแตกต่างออกไปดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในบุคคล เนื่องจากถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมต่างๆ
2. ความสนใจแต่ละบุคคลมีความเข้มข้นต่างกัน
3. ความสนใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
4. บุคคลมีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป
5. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะหรือตลอดไปได้

สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุกคนอาจสนใจสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป
สิ่งที่คนหนึ่งสนใจ อาจไม่เป็นที่สนใจของคนหนึ่ง และระดับความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไปและความสนใจจะเป็นลักษณะที่จิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดนานๆ และทำให้เกิดความ
ตั้งใจได้ชนิดและระดับของความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะเราทุกคนย่อมจะสนใจใน
เหตุการณ์และสิ่งของแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาไม่
เหมือนกัน

6.5 ความสนใจกับการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้ว ยังต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาเหล่านั้นด้วย เพราะความสนใจมีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะสูงด้วย ดังที่ เพาเวลล์ (Powell, 1963 : 330) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความสนใจจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย ผู้เรียนมีสมาธิสามารถติดตามเนื้อเรื่องที่เรียนได้ตลอด และสิ่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ ผู้เรียนสนใจจึงต้องคำนึงถึงให้มาก

สุโท เจริญสุข (2525 : 72) ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. นำเอาเรื่องหรือสิ่งแปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้ผู้เรียนดู
2. ทำบทเรียนให้สนุก โดยใช้อุปกรณ์การสอน เทคนิควิธีหลายๆ รูปแบบ
3. ทำบทเรียนให้กระจำ โดยใช้ถ้อยคำที่ง่าย ๆ หรือที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

เสมอโดยใช้คำถาม กิจกรรม อุปกรณ์ต่างๆ ช่วยสอน

5. จัดสิ่งแวดล้อมให้น่าสนใจ
6. มีการเสริมแรง

6.6 การสร้างความสนใจ

โดยปกติความสนใจจะพัฒนาควบคู่กับพฤติกรรมของบุคคล โดยมีจุดเริ่มต้นจากการได้รับความพอใจบุคคลจะสนใจสิ่งซึ่งเมื่อกระทำแล้วได้รับการสนองตอบ ดังนั้น ความสนใจจึงเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่บุคคลปรารถนา (พยอม วงศ์สารศรี, 2526 : 194; กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2528 : 234) ได้เสนอวิธีการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียนและสื่อการเรียนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้น
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจมีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ตลอดจนการพยายามสร้างสิ่งตื้นตาตื้นใจ สิ่งแปลกใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนี้มากล่าวถึงด้วย
4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้นๆบ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของเขาจะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทางหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้นต่อไป

6.7 การวัดความสนใจ

ในการวัดความสนใจเราสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ความสนใจ เฮลลอค (Hurlock. 1955 : 160 - 161) และ เพลสลีย์ (Powell. 1963 : 238) การจะนำวิธีใดมาใช้ขึ้นอยู่กับผู้ที่นำไปใช้ แต่ได้มีการพิสูจน์ว่าการวัดความสนใจโดยใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ดี เราสนใจ และมีความเชื่อมั่นได้ เมห์เรนซ์ และเลห์แมนท์ (Mehrens and Lehmann. 1978 : 218)

สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ เนื่องจากความสนใจจะผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมที่ตนเองชอบ เมื่อได้ปฏิบัติในสิ่งที่ตนชอบก็ย่อมจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรจัดสภาพการเรียนการสอนที่แปลกใหม่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความถนัด ความสามารถในการเรียนรู้ และวัยของผู้เรียนเพื่อสนับสนุนและจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียน และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กุลชาติ โยสีดา (2529 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนโดยวิธีสอนแบบสมมุติและวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสมมุติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสมมุติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสาร และมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

นิธิมา ตั้บรรเทิง (2525 : 42) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .40 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุชาติ หล่อนกลาง (2536 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การกระตุ้นกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การกระตุ้นกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การกระตุ้น มีความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูด และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ และมีความพยายามที่จะบรรลุความสำเร็จ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า วิธีสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) และการสอนตามคู่มือครู จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อเป็นการหาข้อสรุป

เกี่ยวกับวิธีสอนที่จะสร้างความสนใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมานะพยายามในการเรียนอันจะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นในอนาคต

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และ สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และ สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน สูงขึ้นหลังการทดลอง
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน สูงขึ้นหลังการทดลอง
5. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สูงขึ้นหลังการทดลอง
6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สูงขึ้นหลังการทดลอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและครูผู้สอนประจำวิชาภาษาอังกฤษทำการทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ แล้วจำแนกสามเณรเป็น 3 กลุ่ม ตามเกณฑ์ดังนี้

1.1 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 70

1.2 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ปานกลาง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 30 แต่ไม่ต่ำกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

1.3 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ต่ำ หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 30 ลงไป

2. จับสลากสามเณรจำนวน 60 รูป จากสามเณร 120 รูป ให้มีสัดส่วนตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง ต่ำ เป็น 10 : 40 : 10

3. จับสลากสามเณรในแต่ละระดับตามความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มย่อยละ 5 20 และ 5 รูป ตามลำดับ

4. จัดสลากให้แต่ละกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยกลุ่มย่อยตามความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ จำนวนกลุ่มละ 30 รูป

5. จัดสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และให้

5.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน

5.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยการสอนตามคู่มือครู

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน

2. แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 015) โดยแบ่งออกเป็น

2.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ในรูปของบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน แบ่งออกเป็น 8 ชุด

2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้การสอนตามคู่มือครู

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของบทเรียนโมดูล

1. การคัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างบทเรียนโมดูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์การฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากหนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

1.2 คัดเลือกเนื้อหาที่ยังไม่เคยเรียนโดยนำมาจากหนังสือแบบเรียน ที่สอดคล้องกับความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการให้ข้อมูลทั่วไป ที่ใช้ในการสร้างบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จัดเป็นบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองดังนี้

Excuse me. Do you know where the bank is?

It's my pleasure.

May I go out?

I'm so sorry.

Where are you from?

Have you ever been to the Ancient Palace?

Shall we go to Chiang Rai?

How much does it cost.

โดยใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ

ขั้นที่ 2 ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนทำกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบายเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 5 ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยการสังเกตจากผลการปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

3. บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างบทเรียนโมดูลจากเอกสารจากผู้เชี่ยวชาญ และจากงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาและสร้างบทเรียนโมดูล

3.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัตถุประสงค์รายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ (เชิงพฤติกรรม)

3.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง จากหนังสือ Self-instruction in Language Learning ของ ดิกคินสัน (Dickinson. 1987)

3.4 การวิเคราะห์หลักสูตร หรือวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดประสงค์การเรียนรู้(เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ โครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียนโมดูลตาม แนวทฤษฎีของดิกคินสัน และการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

3.5 สร้างบทเรียนโมดูล โดยดำเนินการตามรูปแบบของ ชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา (2530 : 72-78) ที่นำมาเผยแพร่ ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

3.5.1 หลักการและเหตุผล (Rationale)

3.5.2 จุดมุ่งหมาย (Objective)

3.5.3 ความรู้พื้นฐาน (Prerequisites)

3.5.4 การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-assessment)

3.5.5 กิจกรรมการเรียน (Instructional Alternatives)

3.5.6 ประเมินผลหลังเรียน (Post-assessment)

3.5.7 การเรียนซ่อมเสริม (Remediation)

การหาคุณภาพบทเรียนโมดูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำบทเรียนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้อง และถูกต้องตามจุดประสงค์ คุณลักษณะของบทเรียน เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผลหรือไม่ โดยให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน + 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง

ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง

ให้คะแนน - 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือถูกต้อง

2. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. หาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

3.1 ทดลองใช้บทเรียนโมดูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ทดลองหาประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำบทเรียน โมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน ใช้กับสามแณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 รูป ที่มีระดับการเรียนรู้ปานกลาง ทดลองเพื่อหาความผิดพลาดและข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบทเรียนโมดูลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล $E_1/E_2 = 80.21/75.00$

3.1.2 ทดลองหาประสิทธิภาพภาคสนาม (Field Testing) นำบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน ที่แก้ไขปรับปรุงครั้งแรก ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับสามแณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 6 รูป ที่มีระดับการเรียนรู้ดี ปานกลาง และอ่อน โดยใช้วิธีคัดเลือกจากคะแนนเฉลี่ยของภาคการเรียนรู้ที่ 1 ปีการศึกษา 2541 เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล ในระหว่างทำการทดลอง เก็บข้อมูลต่างๆไว้ เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ในบทเรียนโมดูลแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล $E_1/E_2 = 71.85/65.83$

3.1.3 นำบทเรียนโมดูลที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับสามแณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ บางปะอินทร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 รูป โดยดำเนินการสอนตามแผนการใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาข้อบกพร่อง และหาคุณภาพของบทเรียนโมดูลตามเกณฑ์ 70/70 โดยตัวเลข 70 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ตัวเลข 70 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่สามแณรทำแบบทดสอบหลังบทเรียน เนื่องจากบทเรียนโมดูลเป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับการเรียนของสามแณร ผู้วิจัยเองจึงตั้งเกณฑ์ 70/70 ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล ดังตาราง

ตาราง 1 การหาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล

เรื่อง	E ₁	E ₂
1 Excuse me. Do you know where the bank is?	77.5	80.67
2 It's my pleasure.	76.39	84.00
3 May I go out?	78.06	79.33
4 I'm so sorry.	76.67	78.00
5 Where are you from?	75.83	74.00
6 Have you ever been to the Ancient Palace?	81.39	75.33
7 Shall we go to Chiang Rai?	74.17	84.67
8 How much does it cost?	75.83	70.67

5. นำบทเรียนโมดูลที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปทำการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

✓ ขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุม

1. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

1.1 ศึกษาจุดประสงค์การฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากหนังสือหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 16 คาบ ที่มีเนื้อหาชนิดเดียวกับในบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของจิตคินสัน และความยากง่ายระดับวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016) จากหนังสือ Current English โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.3 สร้างความสนใจ ให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจและจดจ่อในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

1.4 แจ้งจุดประสงค์ ให้ผู้เรียนทราบถึงผลการเรียนของบทเรียนนั้นโดยเฉพาะเจาะจงลงไปเพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดมุ่งหมายปลายทางของการสอน

1.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐาน จำเป็นจะต้องนำมาใช้โดยการกระตุ้น ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ หรือประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียนที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใดซึ่งครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้ ผู้เรียนปฏิบัติ

1.6 เสนอบทเรียนโดยใช้สื่อเพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อต่างๆ ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม และใช้ตัวอย่าง

1.7 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้ผู้เรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวเขาเอง ครูอาจแนะนำวิธีทำกิจกรรม ให้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

1.8 ขั้นปฏิบัติ ครูให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง เป็นคู่หรือพร้อมกันทั้งชั้น

1.9 ให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้เห็นว่า ผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความชื่นชมในผลงานของผู้เรียน

1.10 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

1.11 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบที่ครูกำหนดให้

วิธีการหาคุณภาพแผนการสอนของกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้กระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแผนการสอนจากคู่มือครู ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงโดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาต่อไปนี้

1.1 ความชัดเจน และความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

1.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2. นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา และเวลา

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้กระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชา และจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน

2. สร้างแบบทดสอบ จำนวน 1 ชุด วัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนฟังและตอบโต้ด้วยภาษาพูดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งปรับปรุงมาจากแนวทางการวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแนวการให้คะแนนของ แครร์รอล (Carroll. 1982 : 53 - 55, 134 - 139) โดยมีกรรมการให้คะแนน 2 คน

3. นำไปตรวจสอบความความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 คน

และลงความเห็นว่ายี่ห้อทดสอบแต่ละยี่ห้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
- 1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะตัดออก

4. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วทำการปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองกับสามเณร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ บางปะอินทร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ที่ได้เรียนเนื้อหาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมาแล้ว จำนวน 20 รูป เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

6. หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วสามารถตอบคำถามถูกต้องให้รายละเอียดได้อย่างหลากหลาย โดยพูดได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด

4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วสามารถสามารถตอบคำถามถูกต้อง ให้รายละเอียดได้ เมื่อผู้ถามบอกให้บอกรายละเอียด หรือถามต่อ

3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วมีความลังเล ไม่ตอบในทันที ต้องถามซ้ำ จึงตอบได้ถูกต้อง

2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับการถามซ้ำ

1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้บ้าง เมื่อได้รับการถามซ้ำ

0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละรูปเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 % นำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบโดยใช้วิธีการแจกแจงแบบที่ t-test) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 216) แล้ว คัดเลือกแบบทดสอบไว้เพียง 5 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 1.89 - 4.427

7. นำแบบทดสอบที่ได้ค่าตามเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) สูตรของ ครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 218) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ .98

8. หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยวิธีการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 192 - 197) ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจ 2 คนเท่ากับ .95

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2524 : 78 - 97) และ รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 43 - 213) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความสนใจจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาการสร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 4 ระดับ (4 Point Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) และศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากงานวิจัยของ เยี่ยมจิต บุรณโกคา (2533 : 327-330) สุชาติ หล่อนกลาง (2536 : 142) และอัญชนา ราศรี (2538 : 111-112) จากนั้น จึงสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกชอบ ความกระตือรือร้น ความมานะพยายาม และการเอาใจใส่ต่อการเรียน ตลอดจนการเห็นคุณค่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้สามเณรเลือกให้ตรงตามความรู้สึก หรือการกระทำของตนมากที่สุด

2. กำหนดน้ำหนักในการให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ ดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางลบ (Negative) จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
น้อย	3	คะแนน
น้อยที่สุด	4	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ให้สามคนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือของสามคนที่ตรงกับข้อความรู้สึกหรือการกระทำของสามคนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
(0) ชอบนำความรู้จากภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นๆ				
(00) ควรเพิ่มช่วงฝึกการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น				

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบทดสอบ 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ ตลอดจนดูว่าคำถามนั้นวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

4. นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพโดยนำไปทดลองใช้กับสามคนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนิเวศธรรมประวัติ บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 รูป

5. นำผลการตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ โดยตรวจสอบและรวบรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละรูปเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญโดยใช้ t -test คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 216) โดยคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.97 - 9.11 จากนั้นนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้สูตรหาความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 218) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .80

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 248 - 249) ดังตาราง 2 แผนการวิจัยดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

X คือ การเรียนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน

- คือ การสอนตามคู่มือครู

T₁ คือ การสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง (Pretest)

T₂ คือ การสอบหลังจากที่จัดกระทำทดลอง (Posttest)

R คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)

C คือ กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

E คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน

วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดประชุมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับสามเณรทั้งสองกลุ่มถึงวิธีการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียน
2. สอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว
3. ทำการสอนกลุ่มทดลอง ด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน และกลุ่มควบคุมด้วยแผนการสอนตามคู่มือครู
4. ดำเนินการทดสอบหลังการเรียน โดยทดสอบกับสามเณรทั้งสองกลุ่มใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถามชุดเดียวกันที่ใช้สอบกับสามเณรก่อนการเรียน

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนสามแผนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันและใช้ระยะเวลาเท่ากัน แต่ใช้วิธีสอนแตกต่างกันดังนี้

1. กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน ตามขั้นตอนดังนี้

1.1

ทำการทดสอบก่อนเรียนแล้ว ถ้าสามแผนรูปใดผ่านจุดมุ่งหมายทุกข้อหรือไม่ผ่านจุดมุ่งหมายทั้งหมดหรือบางข้อแล้วให้สามแผนเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง

1.2

หลังจากทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในบทเรียนโมดูลแต่ละชุดเรียบร้อยแล้ว จึงทำการทดสอบหลังบทเรียนด้วยการให้คะแนน ถ้าสามแผนรูปใดได้คะแนนจากการทดสอบหลังบทเรียนถึงเกณฑ์ 80 % ถือว่าผ่านการเรียนนั้น ส่วนผู้ที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 % ต้องกลับไปซ่อมเสริม

1.3

การซ่อมเสริม สามแผนที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 % นั้นต้องซ่อมเสริมโดยกลับไปทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในบทเรียนโมดูลชุดนั้นๆ หรืออาจจะทำกิจกรรมอย่างอื่นตามความเหมาะสม เมื่อสามแผนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้สามแผนทำการทดสอบหลังบทเรียน

1.4

ทำการทดสอบหลังเรียน Posttest หลังสิ้นสุดบทเรียน

2. กลุ่มควบคุม สอนตามแผนการสอนภาษาอังกฤษ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ คือ ใช้วิธีบรรยาย อภิปราย หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยใช้เนื้อหาเดียวกับบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของ ดิลคินสัน ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1

ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วตรวจให้คะแนน ถ้าสามแผนรูปใดผ่านจุดมุ่งหมายทุกข้อหรือไม่ผ่านจุดมุ่งหมายทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วต้องเรียนเนื้อหาวิชานั้นๆ โดยครูเป็นผู้สอน

2.2

หลังจากการเรียนการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แล้ว จึงทำการทดสอบหลังบทเรียนแล้วตรวจให้คะแนน ถ้าสามแผนรูปใดได้คะแนนจากการทดสอบหลังบทเรียนถึงเกณฑ์ 80 % ไม่ต้องกลับไปซ่อมเสริม

2.3

การซ่อมเสริม สามแผนที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 % นั้นต้องเรียนซ่อมเสริมโดยทำกิจกรรมตามที่ผู้วิจัยมอบหมายให้เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง ถ้าได้คะแนนถึงเกณฑ์ 80 % ถือว่าผ่านการเรียนการสอนเนื้อหาวิชานั้นๆ แล้ว

3. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับสามแผนทั้งสองกลุ่ม โดยสอบถามวัดความสนใจของสามแผนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนับแต่เวลาที่ให้ทดสอบก่อนการเรียน

4. ตรวจผลการสอบแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent Group
4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent Group

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน

- 1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนชุดนั้น
 N แทน จำนวนคะแนนชุดนั้น
 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 306)

- 1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน โดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด
 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 76 - 77)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด ในแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ระดับความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
 (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

2.2 สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล การหาประสิทธิภาพของ
 บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นโดยใช้เกณฑ์ 70 / 70 จากคะแนนแบบฝึกหัดสะสมในกิจกรรมระหว่าง
 บทเรียน และคะแนนจากการประเมินผลหลังการเรียนรู้โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าคะแนนร้อยละ
 ของคะแนนเฉลี่ย

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการทำแบบฝึกหัดและการประกอบ
 กิจกรรมการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ
 E_2 แทน ประสิทธิภาพของแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและกิจกรรม
 B แทน คะแนนเต็มของแบบประเมินผลหลังการเรียนรู้
 (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2525 : 53 - 54)

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สัดส่วน 25% ของกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการของการทดสอบแบบที (t - distribution)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 216 อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152 - 154)

2.3 หาค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment Correlation

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผู้ตรวจ 2 คน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน x ผู้ตรวจคนที่ 1
$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนน y ผู้ตรวจคนที่ 2

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรหาความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ - Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach)

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200 - 206)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

✓ 3.1 ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test for independent samples

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
	$\bar{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนในกลุ่มทดลอง
	$\bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนในกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มควบคุม

(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 179)

3.2 ตรวจสอบสมมติฐานข้อ 3 และข้อ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t- test แบบ Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{(n\sum D^2 - (\sum D)^2)}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทน เป็นความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n แทน เป็นจำนวนคู่
 $\sum D^2$ แทน เป็นผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum D)^2$ แทน เป็นการเอาผลรวมของ D ทั้งหมดมายกกำลังสอง
 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 248)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนสามเณรในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มควบคุม
S_1^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง
S_2^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม
ΣD	แทน ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
ΣD^2	แทน ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติแจกแจงแบบที (t - Distribution)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
- เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test for Independent Sample ดังรายละเอียดตามตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		t
	N	$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
กลุ่มทดลอง	30	12.5	2.32	19.56	3.76	2.617 **
กลุ่มควบคุม	30	11.7	1.18	15.9	0.64	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่า หลังการทดลองความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองกับสามเณรกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเณรที่ได้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสันมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test for Independent Sample ดังรายละเอียดตามตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าสถิติในการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเนรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		t
	N	$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
กลุ่มทดลอง	30	51.00	54.34	64.06	18.88	2.720 **
กลุ่มควบคุม	30	50.26	66.60	61.1	16.64	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่า หลังการทดลองความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเนรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเนรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่า สามเนรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเนร ก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเนรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Dependent Group ดังรายละเอียดตามตาราง 5 - 6 ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเนรกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร
กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ					t
	N	$\bar{X}_1$	S_1^2	ΣD	ΣD^2	
ก่อนการทดลอง	30	12.5	2.32	211	1619	17.866 **
หลังการทดลอง	30	19.56	3.76			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 5 แสดงว่า หลังการทดลอง สามเณรกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเณรที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้น หลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

3.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองได้ผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ					t
	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	ΣD	ΣD^2	
ก่อนการทดลอง	30	11.7	15.9	126	564	21.00 **
หลังการทดลอง	30	15.9	0.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 6 แสดงว่า หลังการทดลอง สามเณรกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้นหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test for Independent Sample ดังรายละเอียดตามตาราง 7 - 8 ดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลองได้ผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร
กลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					t
	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	ΣD	ΣD^2	
ก่อนการทดลอง	30	51.00	64.06	392	6420	10.698 **
หลังการทดลอง	30	64.06	18.88			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 7 แสดงว่า หลังการทดลอง สามเณรกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

4.2 ผลเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสถิติผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					t
	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	ΣD	ΣD^2	
ก่อนการทดลอง	30	50.26	66.60	325	4867	8.709 **
หลังการทดลอง	30	61.1	16.64			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 8 แสดงว่า หลังการทดลอง สามเณรกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 หมายความว่า สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงขึ้นหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 6

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสันกับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนกับหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และได้รับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ก่อนกับหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และ สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และ สามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน สูงขึ้นหลังการทดลอง
4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน สูงขึ้นหลังการทดลอง
5. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สูงขึ้นหลังการทดลอง
6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สูงขึ้นหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยและครูผู้สอนประจำวิชาภาษาอังกฤษ ทำการทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ แล้วจำแนกสามเณรเป็น 3 กลุ่ม ตามเกณฑ์ดังนี้

1.1 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 70

1.2 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ปานกลาง หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 30 แต่ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

1.3 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ต่ำ หมายถึง สามเณรที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 30 ลงไป

2. จับสลากสามเณรจำนวน 60 รูป จากสามเณร 120 รูป ให้มีสัดส่วนตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง ต่ำ เป็น 10 : 40 : 10

3. จับสลากสามเณรในแต่ละระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มย่อยละ 5 20 และ 5 รูป ตามลำดับ

4. จับสลากให้แต่ละกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยกลุ่มย่อยตามความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 30 รูป

5. จับสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และให้

5.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน

5.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยการสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 แผนคือ

2.1.1 แผนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน ของกลุ่มทดลองจำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจและแก้ไขการทดลองใช้และปรับปรุง

2.1.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจและแก้ไข การทดลองใช้และปรับปรุง มาแล้ว

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดการสอบสัมภาษณ์ (Interview Test) ในรูปของการถาม - ตอบ และ การถาม - ตอบ จะถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน 2 ข้อ และถามโดยใช้รูปภาพประกอบ 3 ข้อ แบบทดสอบดังกล่าว ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำไปหาคุณภาพโดยหาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อใช้เทคนิค 25 % แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t - test คัดเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนก (t) เท่ากับ 1.89 - 4.42 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ .98 และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ .95

3. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน คือใช้เวลาสอน สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลารวม 4 สัปดาห์ และแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดสอบ ก่อนการสอน 4 คาบ และหลังการสอน 4 คาบ รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 24 คาบ ตั้งแต่วันอังคารที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ จนถึง วันศุกร์ที่ 26 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับสามเณรถึงวิธีการเรียน บทบาทผู้เรียน เป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

3.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งสามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

3.3 ทำการทดสอบหลังจากการทดลอง (Posttest) ทั้งสามเณรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับที่ทำก่อนการเรียน

3.4 เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน (Variance) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t - test for independent samples
3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t - test for independent samples

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน และสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. หลังการทดลองสามเณรกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสันมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. หลังการทดลองสามเณรกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. หลังการทดลองสามเณรกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. หลังการทดลองสามเณรกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า สามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน ที่ผู้วิจัยนำมาใช้กับสามเนตรกลุ่มทดลองเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกทำกิจกรรม ตามความสามารถ ตามความถนัดและตามความสนใจของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการเรียนการสอนของดิลคินสัน ซึ่งในขั้นตอนที่ 2 ให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เพราะผู้เรียนมีอิสระในการทำและการคิด และเลือกเรียน ทำกิจกรรม เช่น ฝึกบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ในบทเรียน หรือได้เล่นเกมทางภาษา เช่น Plan a town หรือ Situation ได้เต็มความสามารถของตนเอง ทั้งเป็นคู่ เป็นกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฟัง จากสื่อที่ได้ฟังและได้ปฏิบัติ มีโอกาสได้ฟังมาก พูดมากทำให้มีความมั่นใจ และพูดออกมาโดยไม่เคอะเขินและเป็นที่เข้าใจ สามารถดัดแปลงประโยคที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ทำให้เกิดการพัฒนาทางภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว

สำหรับกระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา รวมทั้งการให้เรียนรู้ภาษาโดยแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วนๆ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ผู้สอนจะพูดคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟัง แล้วพูดตามทันทีและผู้เรียนจะไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในการตอบโต้ ประกอบกับเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดจากกระสวนประโยคที่กำหนดไว้ จึงทำให้สามเนตรกลุ่มควบคุมขาดอิสระในด้านความคิดที่จะสื่อสารภาษาออกมาด้วยตนเอง นอกจากนี้ การฝึกกิจกรรมทางภาษาเป็นไปในลักษณะกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเป็นส่วนใหญ่ ทำให้สามเนตรมีโอกาสในการฝึกปฏิบัติไม่ทั่วถึงและพัฒนาการพูดได้ไม่มากเท่าที่ควร

1.2 การประเมินผล ทุกขั้นตอนของการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน มีกิจกรรมประเมินผลซึ่งสามเนตรสามารถประเมินผลตนเองจากการเฉลยแบบฝึกหัด พร้อมการแก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองในการใช้ภาษาโดยทันที โดยมีครูผู้สอนเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริมและเลือกทำกิจกรรมการเรียนให้ตรงกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้สามเนตรที่เก่ง ปานกลาง อ่อน มีโอกาสได้ปรึกษาหารือ ช่วยเหลือกันในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เมื่อเรียนซ่อมเสริมเสร็จแล้วผู้เรียนจึงทำแบบทดสอบอีกครั้ง เพื่อทดสอบว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ ซึ่งผู้เรียนจะทราบข้อบกพร่องและการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ตรงกับจุดประสงค์ สำหรับสามเนตรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูได้รับการวัดผลและประเมินผลเป็นช่วงๆ จากแบบฝึกหัดในแต่ละบท มีโอกาสในการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างต่อเนื่องได้ไม่มากเท่าที่ควรจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สามเนตรที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสันมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าสามเนตรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3 แผนการสอนของบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน เป็นสถานการณ์ การเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบการเรียนรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามความสามารถของตนเองตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก มีครูเป็นผู้จัดสถานการณ์และอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้คำแนะนำและคำปรึกษาปัญหาต่างๆ ซึ่งผู้เรียนต้องปรับกระบวนการเรียนใหม่จากการเรียนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการเรียนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนของตนเองมากขึ้น บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน นับว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ให้เกิด

ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน โดยลดบทบาทของครูผู้สอนลง และยังสนับสนุนทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องดำเนินไปตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอน นับตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยผู้เรียนต้องศึกษาเอกสาร คำชี้แจงการเรียนสำหรับผู้เรียนในบทเรียนให้เข้าใจ รู้แนวทางที่ทำและปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนที่กำหนดไว้ ในขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ในขั้นตอนที่ 3 ผู้เรียนทำกิจกรรม ในขั้นตอนที่ 4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบาย เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม ในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ผู้เรียนทุกคู่ ทุกกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน ผู้วิจัยจะคอยสังเกตผู้เรียนว่า มีปัญหาอะไรบ้างระหว่างทำกิจกรรม คอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และขั้นตอนที่ 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทราบผลความก้าวหน้าของตนเองอยู่ตลอดเวลา ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยการสังเกต จากผลปฏิบัติกิจกรรม การแก้ไขและจากแบบบันทึกวิธีการเรียน เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าไม่บรรลุตามจุดประสงค์ก็จะมีเรียนซ่อมเสริมต่อไป จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการที่จะทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฟเอล และโอเก้ (Fiel and Okey. 1974 : 253) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้แจ้งในเนื้อหาในแต่ละขั้นตอนก่อนจะไปเรียนในเนื้อหาต่อไป จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้รับวิธีการดังกล่าว ในการสอนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน มีกิจกรรมให้เลือกเรียน 2 กิจกรรม กิจกรรมที่เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ และกิจกรรมเกมทางภาษา หลังจากทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์สามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเดิมจากบทเรียนเดิม และทำกิจกรรมเกมภาษาทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อต่อการเรียน เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนสำหรับสามเณร ซึ่งสามเณรไม่เคยเล่นเกมมาก่อนจึงทำให้ชอบ สนุกสนานในภาวะอันควรแก่สมณะสาธูปในขณะที่เล่น เป็นการช่วยให้สามเณรพัฒนาศักยภาพของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น จึงทำให้สามเณรในกลุ่มทดลองได้พัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากกว่าสามเณรในกลุ่มควบคุม

ในขณะที่สามเณรกลุ่มควบคุมจะดำเนินไปตามกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามคู่มือครู โอกาสที่สามเณรจะได้เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแทบจะไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรม ไม่มีโอกาสที่จะได้คิดประโยชน์ของตนเอง ลักษณะการฝึกพูดก็พูดตามกระสวนประโยคที่กำหนดให้ โอกาสในการพัฒนาเพื่อการใช้ภาษาจึงมีน้อย ซึ่งส่งผลให้สามเณรในกลุ่มทดลองสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าสามเณรในกลุ่มควบคุม

2. จากการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎี กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 โดยสามเณรที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

สามเณรกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน ได้มีส่วนร่วมและเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา เช่น การอ่านคำสั่งจากเอกสารประกอบการเรียน การปฏิบัติตามคำสั่ง การเลือกกิจกรรม การทำตามกิจกรรมที่เลือก การฝึกทักษะตามกระบวนการ การเขียนสัญญาการเรียน และการเขียนบันทึกการเรียน ซึ่งสามเณรเป็นผู้กระทำปฏิบัติด้วยตนเอง และเป็นไปตามหลักการของ เมอร์ฟี (Murphey. 1991 : 98, 106) ที่ว่า ผู้เรียนจะมีความรับผิดชอบก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับอิสระที่จะพัฒนาความรับผิดชอบและฝึกให้ผู้เรียนตัดสินใจในเรื่องการเรียนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ และเมื่อผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบก็จะสามารถควบคุมตนเอง เลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองและสิ่งหนึ่ง และสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ ก็คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน การทำกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง เกิดความสนุกสนานในการลองผิดลองถูกทางภาษาโดยไม่เคอะเขินเหมือนดังแต่ก่อน เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกก็ได้รับการแก้ไขทันทีจากผู้วิจัย และจากการสังเกต พบว่า สามเณรส่วนมากในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจต่อสิ่งที่ได้พบเห็นความหลากหลาย ในการเรียนการสอนของผู้วิจัยและจากสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ทำกิจกรรมเกมทางภาษา ซึ่งการเรียนแบบนี้แตกต่างจากที่สามเณรเคยเรียนอยู่เป็นประจำ จึงพบว่าสามเณรมีความสนใจและสนุกสนานตามภาวะที่จะพึงมีได้ ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด มีผลในทางบวกต่อสามเณร เช่น เกม *Where are you from? Have you ever _____?* และเกม *Shall we go to _____?* เป็นต้น จึงประสบความสำเร็จในการเรียนและในการใช้ภาษา แต่ทางตรงกันข้ามสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูเป็นเพียงผู้รับหรือผู้ตามและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ครูกำหนด ไม่มีความเป็นอิสระความก้าวหน้าทางภาษาจึงเป็นไปตามกลไกที่ครูกำหนดไว้ จึงไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเลือกคิด การตัดสินใจในกระบวนการเรียน

3. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเณร ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน กับสามเณรที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองสามเณรกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการทดลองสามเณรกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน แม้ว่าการทดลองจะเน้นเฉลี่ยของผู้เรียนจะต่ำไปบ้าง แต่เมื่อทดลองการสอนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน ตลอดระยะเวลาในการเรียนนั้น ผู้วิจัยเองได้มีการเสริมแรงตามกระบวนการที่วางเอาไว้โดยให้มีช่วงฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษพร้อมกับผู้วิจัยบ้าง เป็นคู่บ้าง สลับผลัดเปลี่ยนคู่กันไปเพื่อที่จะให้สามเณรเหล่านั้นเกิดความคุ้นเคยในการสนทนา เป็นการบรรเทาความเคอะเขินในการพูด กลับกลายเป็นความเคยชิน ด้วยให้มีความรู้สึกว่า กำลังสื่อความหมายกับบุคคลหนึ่งจริงๆ ในสถานการณ์ที่เป็น

จริง จึงได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของสามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน สูงขึ้นกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน สามเกณฑ์โอกาสทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อยู่ทุกขณะลงมือปฏิบัติกิจกรรมกิจกรรมด้วยตนเอง ได้เรียนรู้การฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามกระบวนการที่ระบุเอาไว้ แม้ว่าบางรูปอาจจะเข้าไปบ้างในการทำกิจกรรมเพราะต้องกลับไปซ่อมเสริมในส่วนที่ไม่ผ่านตามจุดประสงค์ที่ได้ระบุไว้ แต่ก็ไม่ได้ทำให้สามเกณฑ์นั้นต้องเสียโอกาสไปในการฝึกฝนทักษะ วิชาภาษาเป็นเป็นวิชาต้องฝึกฝนทักษะบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการเรียนภาษา สามเกณฑ์ทุกรูปมีการพัฒนาการการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม บทเรียนโมดูลทั้ง 8 หน่วยการเรียนนี้มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำในขณะที่เรียน มีแบบฝึกหัดระหว่างบทเรียน บัตรกิจกรรมฝึกทักษะการพูด เพื่อให้เกิดความชำนาญ เป็นการกระตุ้นสามเกณฑ์ให้มีความกระตือรือร้นอยู่ทุกขณะที่เรียนอยู่และเป็นผลดีต่อการเรียนรู้

3.3 การประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ได้ทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่งโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษฉบับเดียวกันกับก่อนการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้น ประกอบกับสามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสันที่แตกต่างไปจากเดิม สามเกณฑ์ที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของสามเกณฑ์ให้สูงขึ้นกว่าเดิมได้เพราะเป็นการสอนตามลำดับขั้น ได้แก่ การสร้างความสนใจ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การทบทวนประสบการณ์เดิม การเสนอบทเรียนใหม่ การให้แนวการเรียนรู้ การฝึกฟัง-พูดมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ การประเมินผลการเรียนรู้ ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนการเรียนรู้ เพียงแต่ในแต่ละขั้นอาจแตกต่างกันไปในแต่ละแผนการสอน ที่พิจารณาตามความเหมาะสมของเนื้อหา และข้อจำกัดในด้านต่างๆ ซึ่งการจัดลำดับขั้นการสอนดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สำหรับครูที่สอนประจำการจะสามารถสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนแต่ละรูปสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ตามอัธยาศัย จึงเป็นการสอนที่นิยมนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้นได้เช่นกัน ผู้วิจัยเองก็ติดตามผลงานและเอาใจใส่เป็นอย่างดีกับสามเกณฑ์ทั้งสองกลุ่มทำให้สามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน และสามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งเป็นการดีในอนาคตสามเกณฑ์เหล่านี้จะได้มีส่วนช่วยในการที่จะติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศเกี่ยวกับหลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ โดยไม่ผิดพลาด

4. จากการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน กับสามเกณฑ์ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

จากผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองสามเกณฑ์กลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อน

การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังการทดลองสามแผนรุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน มีความสนใจในการเรียนสูงกว่าสามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาได้ว่าการเรียนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสันเป็นการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ต่างจากชั้นเรียนปกติ การเรียนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน ผู้เรียนเป็นผู้กระทำมากที่สุด โดยผู้วิจัยเป็นเพียงผู้ชี้แนะหรือให้คำปรึกษา จึงมีส่วนทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 234) ที่กล่าวว่า การพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุดคือ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้พบกับความสำเร็จด้วยตนเอง ตรงกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากและสนใจที่จะทำงานนั้นๆ ต่อไป ทำให้ผู้เรียนได้รับความพึงพอใจในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนขึ้นภายใน (Dickinson, 1987 : 31 - 33) และยังสอดคล้องคำกล่าวของ เพาเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ที่ว่า ผู้เรียนที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น มีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ตลอด และส่งผลให้เกิดความสามารถเพิ่มขึ้น

หรือสาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้หลังจากการทดลองใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสันส่งผลให้สามแผนรุ่มทดลอง มีพัฒนาการด้านความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นนั้น เพราะสื่อการเรียนและกิจกรรมเกมภาษาที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้านจึงทำให้เกิดความสนใจมากขึ้น เกิดความสนุกสนานเท่าที่ทำได้เพราะอยู่ในภาวะของสมณะสาธูป และพอใจที่จะเรียน สอดคล้องคล้อยกับคำกล่าวของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2524 : 240) ที่กล่าวว่า ความสนใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากสื่อการเรียนและกิจกรรมการเรียนหรือประสบการณ์นั้นมีความเข้มข้นพอและการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ และกิจกรรมเกมภาษา เป็นวิธีการแปลกใหม่สำหรับสามแผนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม (แผนกสามัญศึกษา) จึงสร้างความตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็นเพิ่มมากขึ้น เมื่อได้ทำกิจกรรมดังกล่าวประสบผลสำเร็จก็มีความพอใจและมั่นใจในตัวเอง ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน จึงเกิดมากขึ้น เป็นการเรียนรู้ตามกฎแห่งผลของ ธอร์นไคค์ ที่ว่า “การเรียนรู้ด้วยความสนใจจะเกิดขึ้นได้หากอินทรีย์ได้รับการตอบสนองด้วยความพอใจ”

จากผลการทดลอง สรุปได้ว่า สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิกคินสัน และสามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอการเรียนการสอน

1.1 ก่อนการสอนตามแผนการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเวลา สื่ออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องและเหมาะสม ควรมีการบันทึกสภาพปัญหาการใช้แผนการสอน บันทึกการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้แต่ละครั้งในแต่ละบทเรียนโมดูล ตลอดจนการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การจัดสร้างกิจกรรมเกมทางภาษาควรจะเลือกให้เหมาะสมกับภาวะของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนดำรงอยู่ในภาวะสมควรจัดหาเกมที่เล่นให้เหมาะสม และให้เหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของผู้เรียน และอาจจัดกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมเลือกนั้นให้แตกออกไปจากกิจกรรมที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและระดับของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเอาบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสันไปทดลองกับผู้เรียนที่มีวัยและระดับความสามารถต่างกัน และใช้เวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อจะดูว่า เมื่อใช้วิธีสอนนี้กับผู้เรียนที่มีวัยและระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน และเวลาที่ต่างกัน จะมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่นที่เป็นผลจากการใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน กับนวัตกรรมการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ หรือชุดการสอนมินิคอร์สไปใช้สอนวิชาอื่นๆ อาทิ ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

2.3 ควรมีการวิจัยค้นคว้าสร้างกิจกรรมการเรียนเพิ่มเติมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นการสนับสนุนปรัชญาการศึกษาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ เศวตมาลย์. ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กาญจนา จงอุตสาห์. ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. ถ่ายเอกสาร.
- กุลชาติ โยสีดา. การเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบสมมติและวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- ขจร สุขรังสรรค์. หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ใน เอกสารประกอบการสอนวิชา กสอ. 511. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- จรรยา เยี่ยมสะอาด. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนแบบศูนย์การเรียนและโดยวิธีสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ สกุลถาวร. จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา. การฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ทวี ท่อแก้ว และ อบรม สินภิบาล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2517.
- นิธมา ตูบันเทิง. ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาควิชาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ พงษ์เกษมพรวล. ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. ถ่ายเอกสาร.

- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญมี ก้อนทอง. "บทเรียนโมดูลเพื่อเสริมสร้างความรู้," วิทยาสาร. 26 (1) : 21 - 23; มกราคม 2518.
- เปรมวดี รัตกุล. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541. ถ่ายเอกสาร.
- พยอม วงศ์สารศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์. วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2526.
- เปี่ยมจิต บุรณโกคา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทางทฤษฎีอภิปรายกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533. ถ่ายเอกสาร.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. "การวัดทักษะคิดเบื้องต้น," ใน เอกสารคำสอนวิชา วผ 306. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- _____. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2539.
- _____. สถิติทางวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2540.
- วรยา เพชรประดับ. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. ถ่ายเอกสาร.
- วิชาการ, กรม. ผลการประเมินการศึกษาปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2540.
- วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. สรุปผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฝึกหัดแบบสมรรถฐาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี. "การสร้างหน่วยการเรียนรู้การสอน," ใน เอกสารประชุมปฏิบัติการเตรียมการสอนร่วมกันของกลุ่มวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2519.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : เรือนอักษรการพิมพ์, 2524.
- ศึกษานิกร, กระทรวง. หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2539.

- ศุภรัตน์ ภัทรานนท์. ระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. "การสอนเพื่อการพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก," เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สกุณ ภูมิประวดี. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างภาษาอังกฤษเรื่องกรรตุจากและกรรมวาจกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการให้บทเรียนโมดูลกับการเรียนการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2526. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานเคราะห์. การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สุจิตต์ ลิ้มประพันธ์. การสร้างโมดูลการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 103 ระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.
- สุชาติ หล่อกลาง. การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การตั้งกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2536. ถ่ายเอกสาร.
- สุโท เจริญสุข. หลักจิตวิทยาและการพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2525.
- เสาวณีย์ สีขาวบัณฑิต. หน่วยการเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุตรดิตถ์ และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2526.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กันยายน-ธันวาคม, 2524.
- อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2532.

อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาแบบเรียนโดยมีผู้สอน แบบเรียนด้วยตนเอง และแบบเรียนเลือกวิธีเรียนเอง.

กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อัญชนา ราศรี. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) และการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538. ถ่ายเอกสาร.

✓ Asher, J.J. Learning Another Language Through Action. California : Sky Oaks Production, Inc., 1982.

Arends, Robert I., John A. Masla and Wilford A. Weber. Handbook for the Development of Instructional Modules in Competency Based Teacher Education Programs. p.6.
Buffalo, New York : The Center for the study of Teaching, 1973.

Bennett John A. "Development and Field-Testing Reading Instruction Proficiency Modules for in Service Teacher of Secondary Basic English Reading Class," Dissertation Abstracts International. 37 (12) : 7582-A; 1977.

Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance. Oxford : Pergamon Press, 1982.

Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophical Library, 1959.

Dickinson, Leslie. Self-instruction in Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1987.

Fiel, Loral L. and James Okey. "The Effect of Formative Evaluation and Remediation on Mastery Learning of Intellectual Skills," Journal of Education Research. 68 : 233 - 253; 1974.

Frohlick, Glifford. Guidance Testing. Chicago : Science Research Associates Inc., 1959.

Houston, W.Robert and others. Development Instructional Modules. Houston, Texas, College of Education, University of Texas, 1972.

Hunter Diack. "A child learns to speak," Spoken English. 1 (2) : 59 - 62; September, 1968.

Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York : McGraw Hill Book Company, 1955.

Hurst, Joseph B. "Competency-based Learning Modules in Elementary Teacher Training : A Comparison of Individualized and Group Instruction for Probing-Inquiry Teaching," Dissertation Abstracts. 34 (4) : 1752 - A; 1973.

✓ Krashen, Stephen D. Principle and Practice in Second Language Acquisition in Classroom. Pergamon Press; Oxford, 1983.

Lapp, Daiae and Flood James. Teaching Students to Read. New York : Macmillan Publishing Company, 1986.

Lawrence, Gordon. Florida Modules on Generic Teaching Competencies : Module of Modules. University of Florida, Cinlerville, 1973.

Lindgren, Henry C. Educational Psychology in Classrooms. John Wiley and Sons. New York, 1967.

McDonald, J.B. "The Development and Education of a Set of Multi-Media Self-Instructional Learning Activity Package for Use in Remedial English at an Urgan Community College," Dissertation Abstracts. 34; October, 1973.

Mehrens, Willam A. and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 5 th ed. New York : Holt Richart and Winston, 1978.

Murphey, Tim. Teaching One to One. New York : Longman Group UK Limited, 1991.

Nibet, John and Janet Shucksmith. Learning Strategies. London : Routledge, 1988.

Powell, Warvin. The Psychology of Adolescence. New York : Bobbs Merrill, 1963.

✓ River, Wilga M. Teaching Foreign-Language Skill. Chicago : University of Chicago Press, 1970.

Robert, Cheryl A. "The Art Cricumlocation : Teaching Strategies Competence," English Teaching Forum. 28 : 41 - 43; October, 1990.

Roger, C.R. Freedom to learn. Merill Press, 1969.

Syananondh, Kriengsak. "An Investigation of Pronunciation and Learning Strategies : Factors in English Listening Comprehension of Thai-Speaking Graduate Students to the United States," Dissertation Abstracts International. 7 : 2236 - A; 1984.

Tiedt, Iris McClell and others. Reading / Thinking / Writing : A Holistic Language and Literacy Program for the K-8 Classroom. Boston : Allyn and Bacon, 1989.

✓ Widdowson, H. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1983.

Wiiga, M.R. Communicating Naturally in a Second Language. London : Cambridge University Press, 1978.

ภาคผนวก

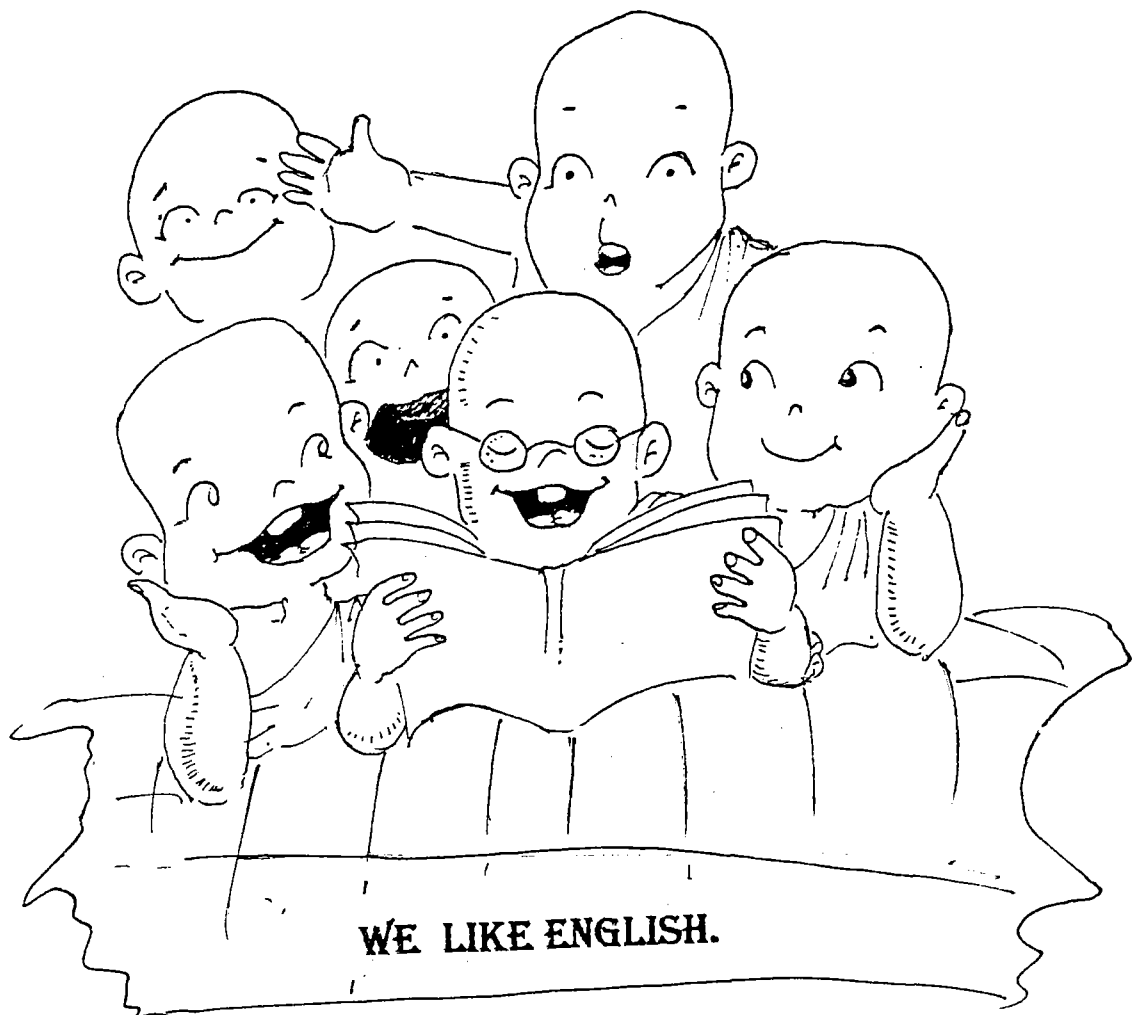
ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนตามบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎี
ของดัดดิสสัน

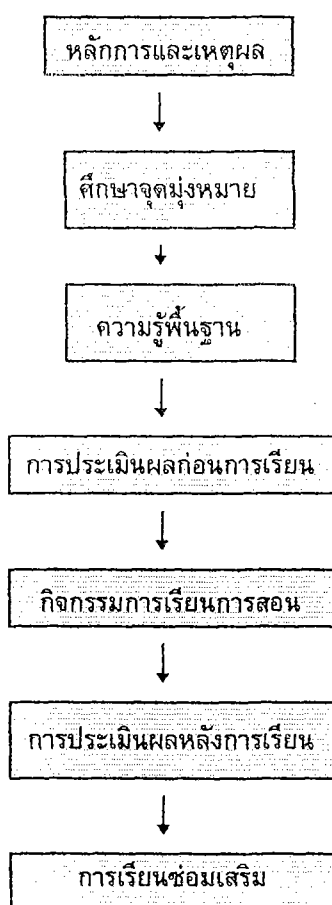
หน้าเรียนที่ 1

คำชี้แจง

การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน เป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบการเรียนรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก การเลือกแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคลหรือวัสดุอุปกรณ์ มีครูเป็นผู้จัดสถานการณ์และอำนวยความสะดวก ตลอดจนการให้คำแนะนำ และคำปรึกษาปัญหาต่างๆ ระหว่างเรียน ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนิน โดยดี ผู้จะใช้ควรศึกษาคำชี้แจงอย่างละเอียด

การเรียนการสอนด้วยบทเรียนโมดูล มีองค์ประกอบ 7 ประการ

โครงสร้างบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 016)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักการและเหตุผล

หลักสูตรโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษาวิชาการในด้านสามัญศึกษา เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับสามเณรในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมการศาสนา กรมวิชา ด้วยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2534 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศ ตามความสนใจของผู้เรียน มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้ผู้เรียนได้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรได้ใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกับโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในสภาพความเป็นจริงแล้วผู้วิจัยพบว่า สามเณรยังขาดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำบทเรียนโมดูล ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้จัดกิจกรรมการเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ช่วยพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง และสะดวกในการนำไปใช้จัดกิจกรรมโดยผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนให้ตรงกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น ดังนั้น บทเรียนโมดูล เป็นบทเรียนที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เน้นการศึกษาด้วยตนเองเป็นหลักสำคัญ มีแผนการสอนที่ชัดเจนและรัดกุม ใช้ฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับ พ.ศ. 2539)

1. จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (เชิงพฤติกรรม)

- 2.1 ฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้
- 2.2 ฟังบทสนทนาแล้วสามารถเติมคำข้อความที่ขาดหายไปประโยคได้
- 2.3 พูดถาม-ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคได้ถูกต้อง

ความรู้พื้นฐาน

มีพื้นฐานความรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผลก่อนการเรียนรู้

การประเมินผลความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนรู้ใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (Pretest) เป็นข้อสอบแบบสัมภาษณ์ทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนบทเรียนโมดูลใช้เกณฑ์การตัดสิน 80%

กิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ให้เลือกกิจกรรมการเรียนดังนี้

- 1 เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์
- 2 เรียนด้วยกิจกรรมเกมทางภาษา

การประเมินผลหลังการเรียนรู้

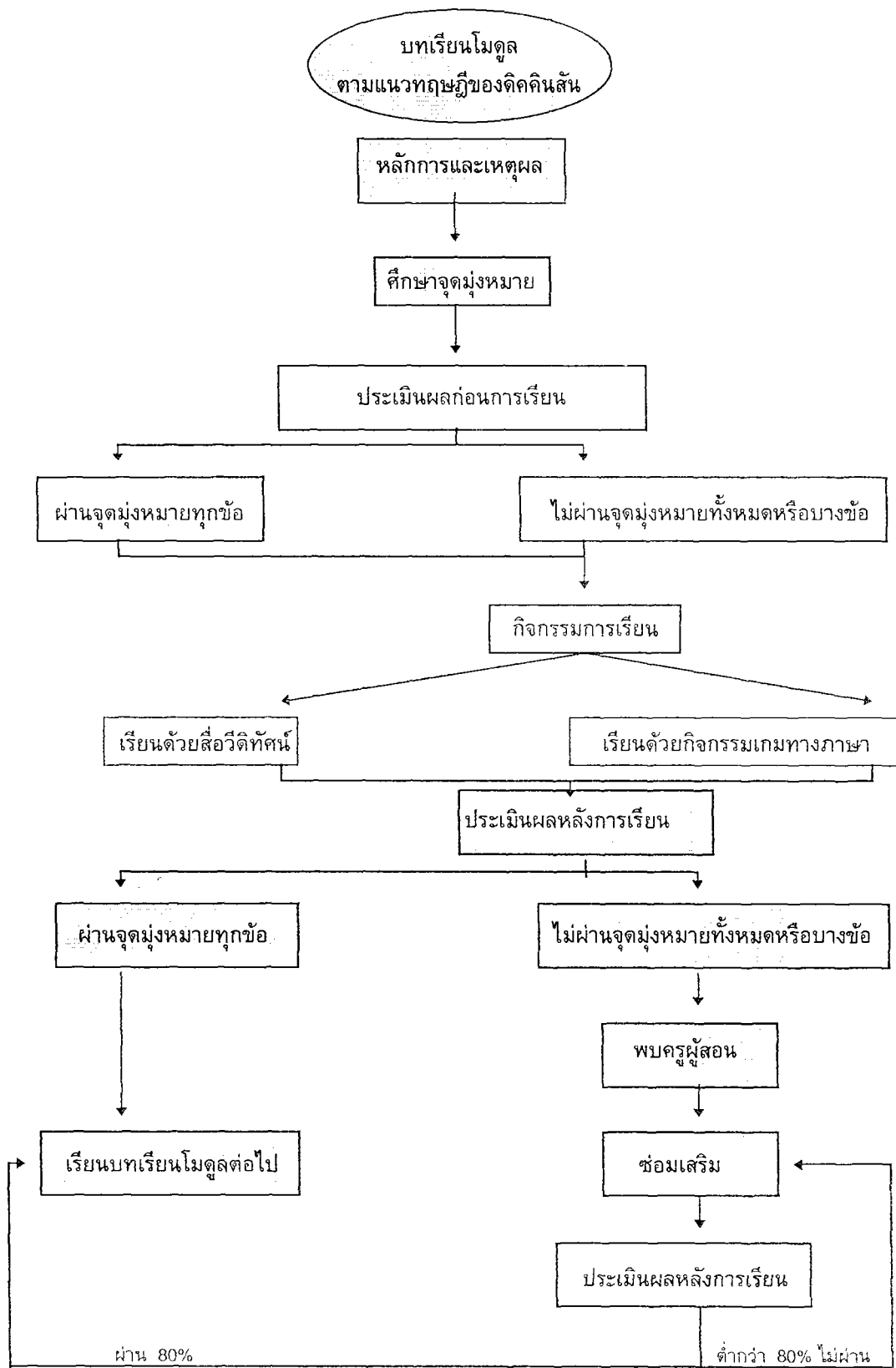
เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนรู้แล้ว จะต้องประเมินผลหลังการเรียนรู้ เพื่อจะรู้ว่า บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ มีหลักเกณฑ์การประเมินผลหลังการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียนเสร็จกิจกรรมในบทเรียนโมดูล ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80%

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

ถ้าหากผู้เรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ ให้ติดต่อกับครูผู้สอนเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนรู้ซ่อมเสริม และเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก เมื่อเสร็จแล้วผู้เรียนกลับมาทำแบบทดสอบอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

จัดตามแผนภูมิต่อไปนี้

คู่มือครู

คำชี้แจงทั่วไป

บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน เป็นลักษณะบทเรียนที่สร้างขึ้น ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาให้มากที่สุดที่จะทำได้ และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองและกับเพื่อนร่วมชั้น ดังนั้นบทบาทและหน้าที่ของผู้สอนเป็น “ผู้ชี้แนะ” มากขึ้นกว่าเป็น “ผู้สอน”

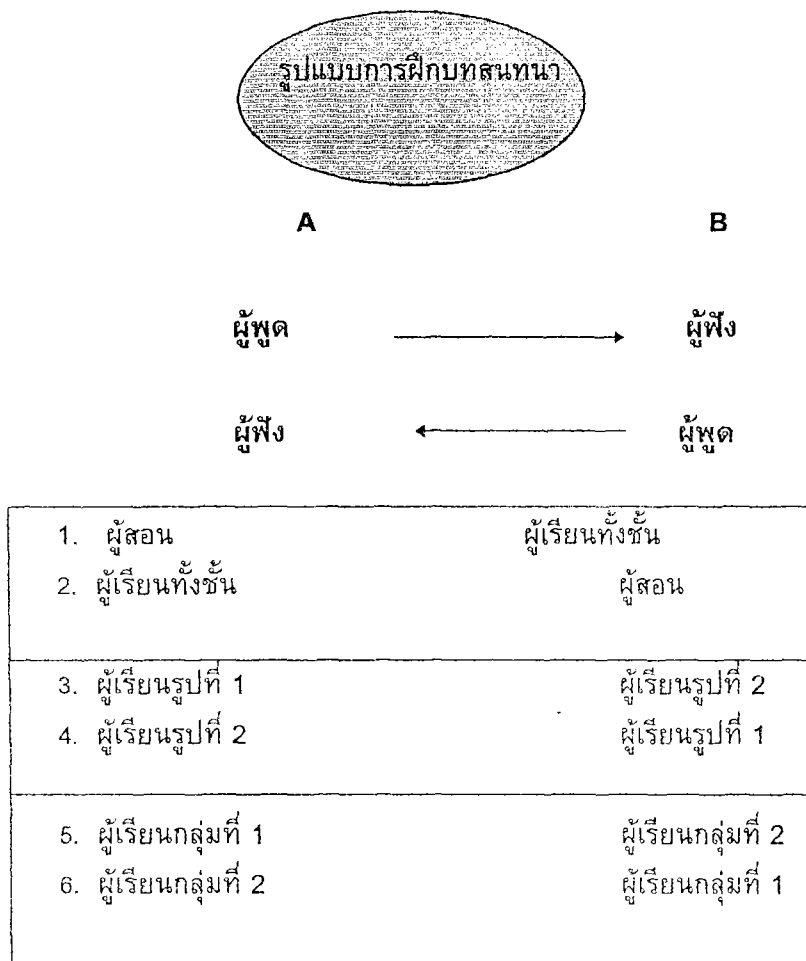
การใช้บทเรียนโมดูลต้องดำเนินการตามขั้นตอนวิธีสอนตามแนวทฤษฎีของดิลคินสัน ดังนี้คือ

- ขั้นที่ 1 ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ
- ขั้นที่ 2 ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน
- ขั้นที่ 3 ผู้เรียนทำกิจกรรม
- ขั้นที่ 4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบาย เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม
- ขั้นที่ 5 ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยการสังเกตจากผลปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

บทบาทและหน้าที่ของครูในการใช้บทเรียนโมดูล

1. ศึกษาคำชี้แจงอย่างละเอียด ทั้งขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนจะปฏิบัติ
2. เตรียมและตรวจสอบเอกสาร สื่อการเรียนทั้งหมดให้พร้อม
3. แนะนำให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการเรียนด้วยตนเองได้ตามที่กำหนด
4. ทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบที่จัดไว้ให้
5. ดูแลกิจกรรมการเรียนของผู้เรียนทุกคู่ / กลุ่ม สังเกตผู้เรียนว่ามีปัญหาอะไรบ้างระหว่างทำกิจกรรม คอยให้คำแนะนำ ปรึกษา ช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลไป ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนที่ผ่านมา ในกรณีที่ผู้สอนยังไม่แน่ใจว่า ผู้เรียนจะลงมือทำกิจกรรมได้หรือไม่ ผู้สอนอาจทำกิจกรรมนั้นร่วมกับผู้เรียนทั้งชั้นเป็นตัวอย่าง ผู้สอนควรให้ผู้เรียนจับคู่กัน แล้วฝึกบทสนทนาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการสื่อสารความหมายกับบุคคลหนึ่งจริงๆ มิใช่เป็นเพียงการทำแบบฝึกหัดที่ไร้ความหมาย
6. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังบทเรียนได้ทันที ถ้าไม่ผ่าน 80 % ผู้สอนควรพิจารณาว่าผู้เรียนทำแบบทดสอบอะไรไม่ผ่าน มีปัญหาที่ใด และควรแนะนำให้ผู้เรียนกลับไปทำกิจกรรมอีกครั้งหรืออาจจะให้เปลี่ยนกิจกรรมได้ตามเหมาะสม
7. พิจารณาถึงความสามารถในการรับรู้ เพราะผู้เรียนย่อมมีความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการเรียนอย่างเต็มที่ตามที่กำหนดไว้ ถ้าผู้เรียนมีปัญหาอะไรเขียนปัญหาลงในแบบบันทึกการเรียนทุกครั้ง เพื่อให้ผู้สอนสามารถชี้แนะ และให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้อง

ผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกการสนทนาแต่ละบทเรียนถึง 6 ครั้ง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะนำเนื้อหาและโครงสร้างในบทสนทนานั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ดังนั้น การเรียนการสอนโดยใช้ บทเรียนโมดูล จะบรรลุจุดประสงค์ได้ก็ด้วยความเอาใจใส่ ดูแล และความรับผิดชอบของครูเป็นสำคัญ

คู่มือผู้เรียน

การเรียนรู้โดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิคินสัน ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการปฏิบัติกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน

1. ศึกษาคำชี้แจงจากเอกสาร

1.1 เอกสาร A

1.2 เอกสาร B

ให้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจให้ซักถามผู้สอนก่อนลงมือเลือกกิจกรรม

2. เลือกกิจกรรม จากกิจกรรม 2 ประเภท ดังนี้

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อวีดิทัศน์

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเกมทางภาษา

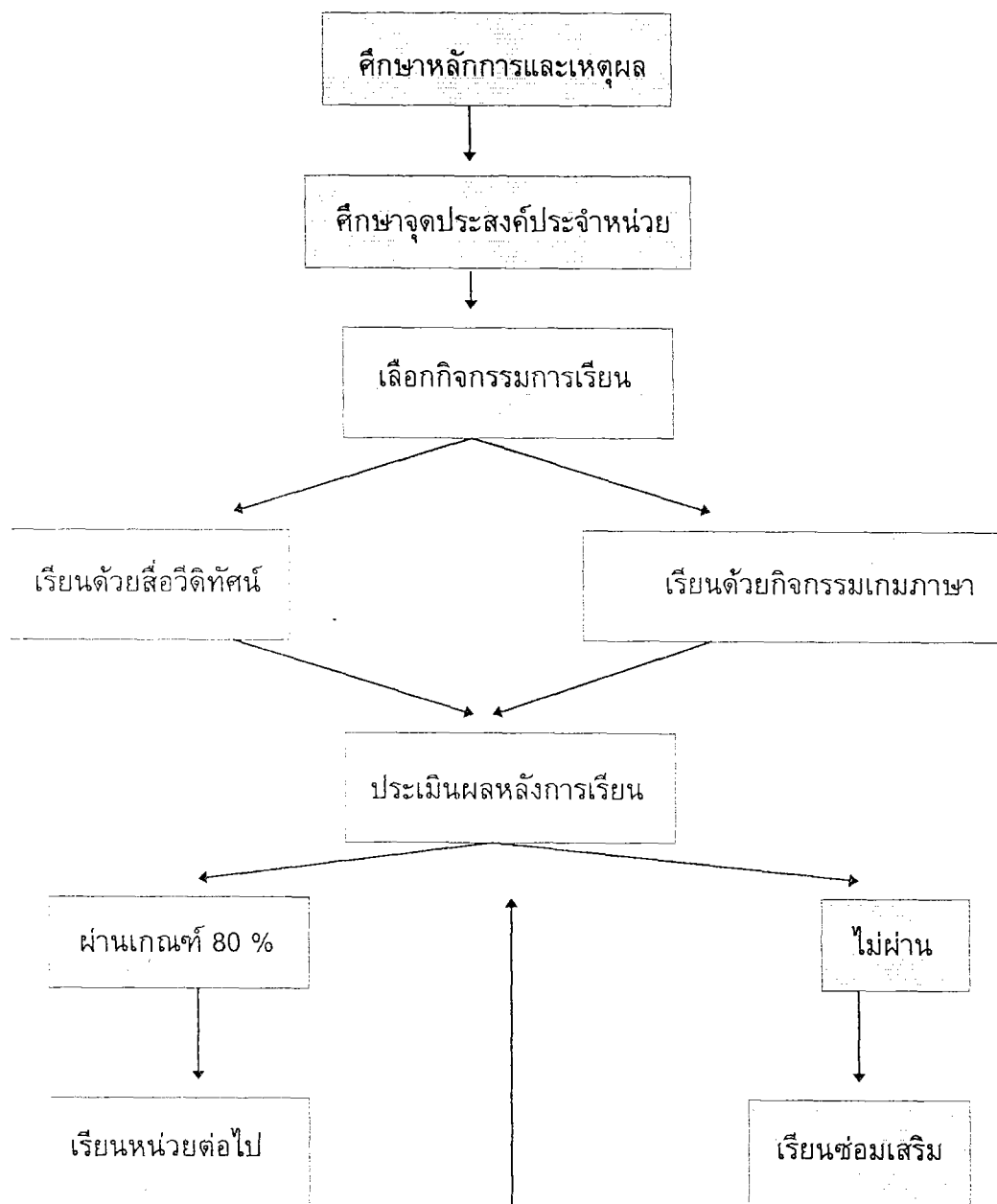
3. ปฏิบัติหรือซักถามผู้สอนทันทีเมื่อมีปัญหา จากนั้นทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ

4. ใช้พจนานุกรมได้ในกรณีที่จำเป็น

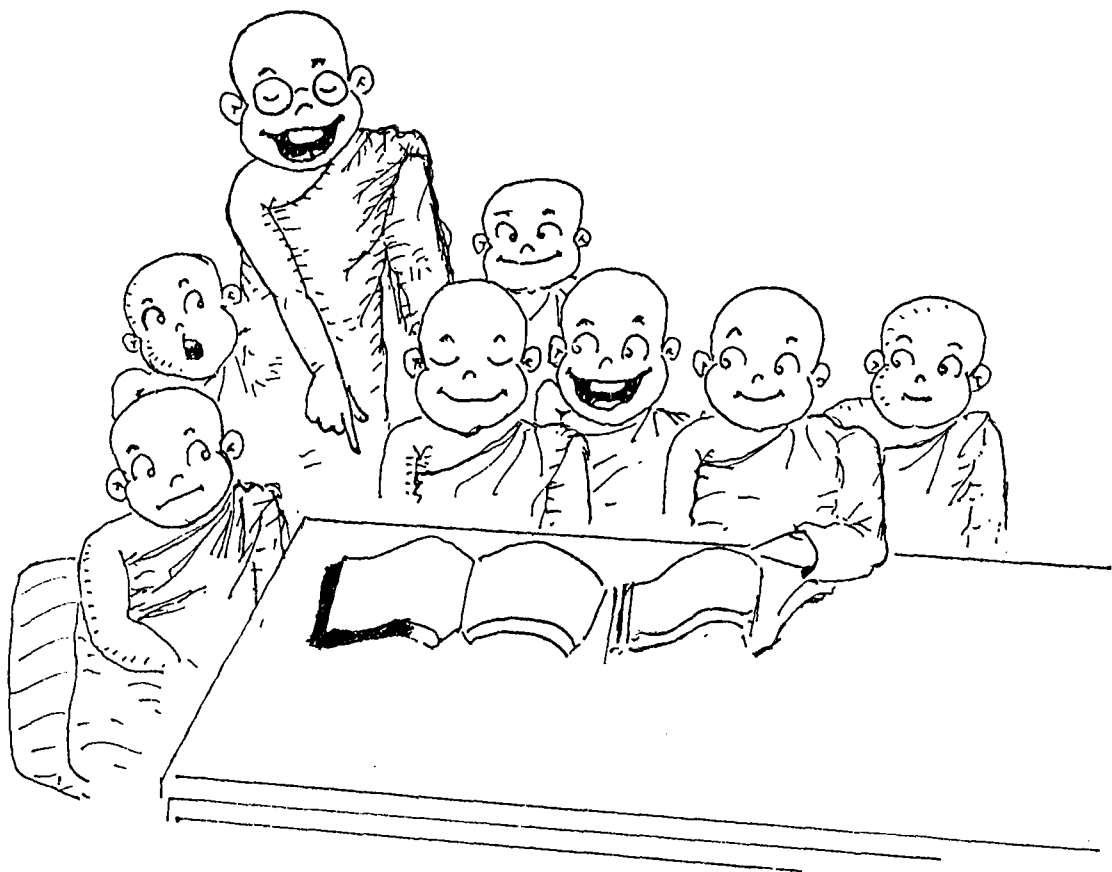
5. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบด้วยความซื่อสัตย์และรอบคอบ

หมายเหตุ : ห้ามดูเฉลยก่อนตอบ หลังจากนั้นตรวจคำตอบจากคำเฉลยว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ตั้งแต่ 80% ถือว่าผ่าน ถ้าทำแบบทดสอบไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ควรพบผู้สอน เพื่อขอคำปรึกษาในการทำกิจกรรม หรือเลือกกิจกรรมใหม่อีกครั้ง

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้

บทเรียนโมดูล ตามแนวทฤษฎีของดิดคินสัน

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตชินสัน

หน่วยที่ 1

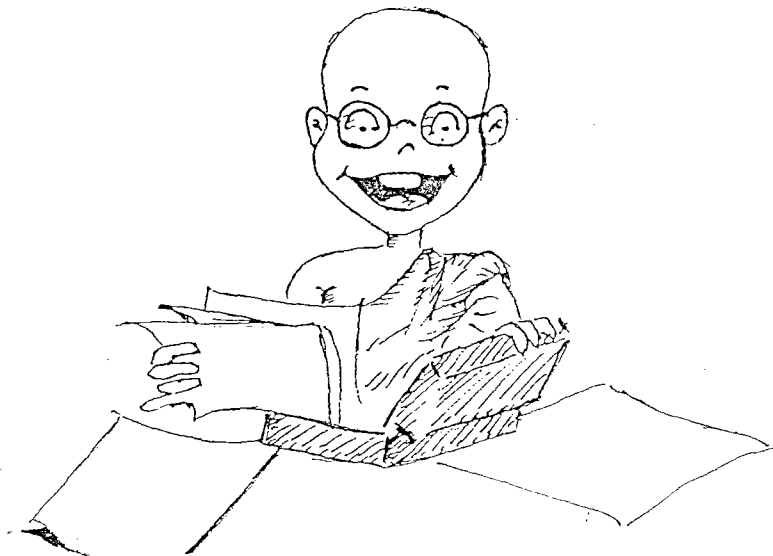
เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is ?

2 คาบ

คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้บทเรียนโมดูล

หน่วยการเรียนรู้นี้มีเอกสารดังนี้

1. เอกสารหมายเลข 1.1 และ 1.2
2. แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้
3. ครูผู้สอนแจกเอกสาร A - B ให้ผู้เรียนทุกรูปศึกษา
4. ครูผู้สอนให้ผู้เรียนเลือกกิจกรรมการเรียนรู้จากเอกสาร 1.1 และ 1.2
5. ผู้เรียนฝึกทักษะจากบัตรงาน
6. ครูผู้สอนต้องคอยให้คำปรึกษา เมื่อผู้เรียนมีปัญหาและชี้แนะให้ผู้เรียนทำตามขั้นตอนที่ระบุไว้

น้องแดร ! ศึกษาขั้นตอนให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ นะครับ
ส่งidyประการใด ิธธธธทันที !

เอกสาร A
สำหรับผู้เรียน

คำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตชินสัน

1. ให้ผู้เรียนศึกษาบทเรียนโมดูลไปตามลำดับ โดยเริ่มจากการอ่านคำชี้แจง และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในบทเรียน ผู้เรียนไม่ควรข้ามขั้นตอนการเรียนรู้หนึ่งไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการดำเนินการเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. ในส่วนที่เป็นคำถามหรือแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนตอบคำถาม และตรวจคำตอบได้จากคำตอบที่ให้ไว้และห้ามดูเฉลยก่อนตอบ เพราะผู้เรียนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการเรียนบทเรียนในครั้งนี้ และเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่ซื่อตรงต่อการเรียนอีกด้วย
3. การปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้ในบทเรียนนั้น จะมุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในทางภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เรียนควรปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้ให้ไว้
4. ถ้าผู้เรียนมีข้อสงสัยในขณะที่เรียนให้ปรึกษาครูได้

เอกสาร B
สำหรับผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

- ขั้นที่ 1. ผู้เรียนศึกษาขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ
ให้ผู้เรียนศึกษาคำแนะนำการเรียนให้เข้าใจก่อนทำการเรียนตามเอกสาร
เบื้องต้น
- ขั้นที่ 2. ผู้เรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน
เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกเรียนให้ตรงกับความสามารถ ความถนัด
และความสนใจเป็นหลัก ให้ผู้เรียนเลือก 1 กิจกรรม
- กิจกรรมเลือกที่ 1 เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ (เอกสารชุดที่ 1.1, 2.1, 3.1, 4.1,
5.1, 6.1, 7.1, 8.1)
- กิจกรรมเลือกที่ 2 เรียนด้วยกิจกรรมเกมทางภาษา (เอกสารชุดที่ 1.2, 2.2,
3.2, 4.2, 5.2, 6.2, 7.2, 8.2)
- เมื่อผู้เรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้ผู้เรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกลงใน
สัญญาการเรียน
- ขั้นที่ 3 ผู้เรียนทำกิจกรรม
ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามสัญญาการเรียนที่ระบุไว้
- ขั้นที่ 4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบาย
เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาระหว่าง
การทำกิจกรรม ครูจะคอยให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่ผู้เรียนตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การ
เรียนการสอนเป็นไปโดยเรียบร้อย
- ขั้นที่ 5 ครูประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยการสังเกตจากการผลปฏิบัติกิจกรรม
การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน
ครูจะคอยดูงานที่ผู้เรียนกระทำกิจกรรมการเรียนจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is?

2 คาบ

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ

ให้ผู้เรียนศึกษาเอกสารของบทเรียนนี้และจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมนี้

กิจกรรมเลือกที่ 1

1. บทเรียน วิดีทัศน์เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is?
2. ครู / ผู้ช่วยและเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางภาษา ได้เตรียมเครื่องเสียงไว้ให้ผู้เรียนที่เลือกกิจกรรมนี้ ผู้เรียนบอกให้เจ้าหน้าที่เปิดเครื่องเสียงให้ เมื่อทุกรูปพร้อม
3. มีบัตรงาน ให้ผู้เรียนศึกษา และแบบทดสอบ / ตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้แล้วตรวจคำตอบไปด้วยจากบัตรงาน เพื่อให้ทราบ ว่า ทำถูกหรือไม่และเข้าใจเพียงไร
4. เมื่อผู้เรียน ดูวีดิทัศน์และทำกิจกรรมตามไปด้วยเสร็จแล้ว ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจไม่ชัดเจนผู้เรียนสามารถดูซ้ำในตอนที่สงสัยหรือไม่เข้าใจได้อีก
5. เมื่อผู้เรียน พร้อมแล้วลงมือศึกษาบทเรียนนี้ได้ ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนต้องมีความรับผิดชอบและมีความพยายาม
6. เมื่อผู้เรียนศึกษาเรื่องจาก วิดีทัศน์ จบแล้ว ผู้เรียนฝึกพูดจากบัตรงานที่เตรียมไว้ให้

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

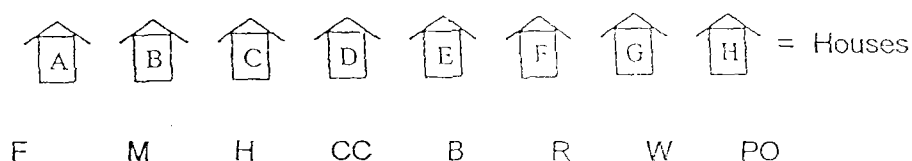
กิจกรรมบังคับ

ฟังครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมอธิบายวิธีการทำกิจกรรม

กิจกรรมเลือกที่ 2

1. บทเรียน กิจกรรมเกมทางภาษา เรื่อง Plan a town.
2. แจกเอกสารแผ่นงาน
3. รูปแบบของกิจกรรม แบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 รูป
4. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

4.1 ผู้เรียนตัดกระดาษแข็งเป็นรูปต่างๆ และเขียนสัญลักษณ์ ดังนี้

F = Factory

M = Market

H = Hospital

B = Bank

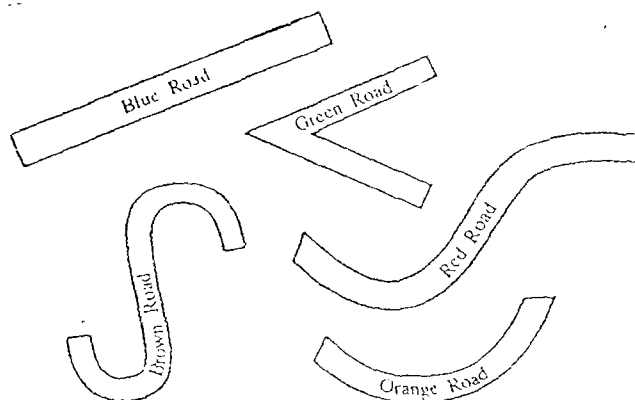
R = Restaurant

W = Wat (temple, monastery)

CC = Community

Po = Post Office

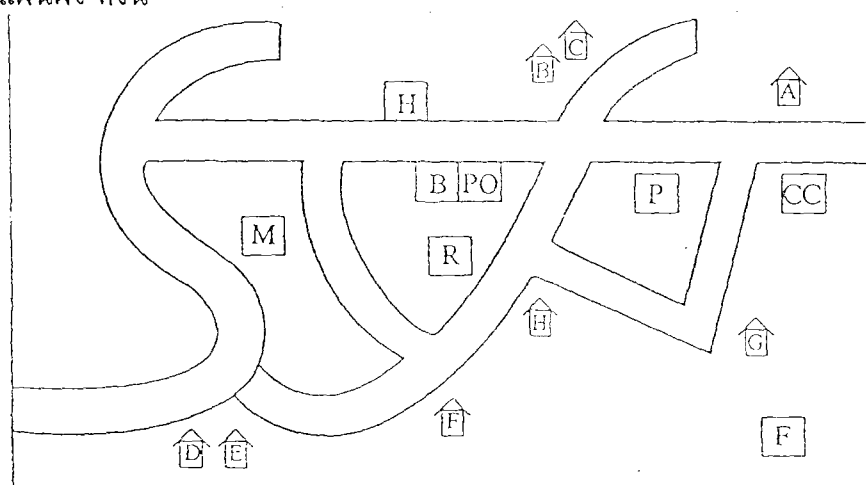
สำหรับปากกาสีต่างๆ เขียนเป็นแถบใช้แทนถนน โดยเขียนชื่อถนนกำกับไว้ด้วย

4.2 เริ่มกิจกรรมโดยครูแบ่งผู้เรียนเป็น 6 กลุ่ม แต่ละรูปในกลุ่มมีหน้าที่ในการ Plan a town ดังนี้

ทีม A	ทีม B	ทีม C	ทีม D	ทีม F
☐	☐	☐	☐	☐
สมาชิกรูปที่ 1 แต่ละรูปสร้าง "ถนน"				
☐	☐	☐	☐	☐
สมาชิกรูปที่ 2 แต่ละรูปสร้าง "สถานที่สาธารณะในชุมชน"				
☐	☐	☐	☐	☐
สมาชิกรูปที่ 3 แต่ละรูปสร้าง "วัด"				
☐	☐	☐	☐	☐

ครูแจกสื่อการเรียนการสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้ช่วยกันสร้างเมือง เมืองของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งอาจมีแผนผัง ดังนี้

4.3 ครูให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาในเชิงถาม-ตอบ โดยให้ทุกทีมตอบคำถาม เช่น

How do you go from temple to the hospital?

How do you go from the market to the bank?

How do you go from the post office to the restaurant?

และคำถามอื่นๆ ตามที่ต้องการ

การสนทนาฝึกให้ใช้รูปประโยค

Turn left on Green Road and walk along as far as the intersection then turn right.

Turn right at the corner of Red Road and walk for five minutes. The Bank is on your right.

การสนทนาหรือตอบคำถาม ครูอาจตั้งกรรมการประจำกลุ่มอีกละ 1 รูป คอยจดคำตอบ ถ้าผู้เรียนลับสนบอกรวายเป็นซ้าย ซ้ายเป็นขวาจะต้องถูกหัก 1 คะแนน

ผู้เรียนจะต้องเลือกเส้นทางที่ใกล้ที่สุด จึงจะได้คะแนน ถ้าเลือกทางอ้อมไกล จะถูกหัก

1 คะแนน

4.4 เมื่อจบเกม หาคำถามกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ

5. เมื่อผู้เรียนพร้อมแล้วลงมือทำกิจกรรมนี้ได้ ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนต้องมีความรับผิดชอบ และมีความพยายาม

สื่อที่ใช้

กระดานโปสเตอร์

กระดาษตัดเป็นรูปวัด ตลาด โรงงาน บ้าน ธนาคาร เป็นต้น

ปากกาสีเขียนเป็นแถบยาว โค้ง หรืออเป็นมุมใช้แทนถนน

เอกสาร 1.1
สำหรับผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

บทเรียน วิดีทัศน์ หน่วยที่ 1 เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is? เวลา 2 คาบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเกี่ยวกับการถามทิศทาง และเข้าใจความหมายของประโยคที่ใช้เกี่ยวกับบทสนทนาได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ (เชิงพฤติกรรม)

1. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้
2. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถเติมคำข้อความที่ขาดหายไปประโยคได้
3. พูดย่อถาม - ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคได้ถูกต้อง

ความรู้พื้นฐาน

มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ Expression บทสนทนาของบุคคลสองคนหรือมากกว่า โดยบทสนทนานั้นมีหลายประเภท เช่น เกี่ยวกับการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอร้อง การแนะนำ การเชิญ ตลอดจนการถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้น

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้ผู้เรียนประเมินผลหลังการเรียนรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Excuse me, Do you know where the bank is? ถ้าผู้เรียนได้คะแนนอย่างน้อย 4 คะแนนจาก 5 คะแนน ถือว่าผ่านบทเรียนนี้

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ปรึกษาครูผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริม เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้

เอกสาร 1.1
สำหรับผู้เรียน

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ

ให้ผู้เรียนศึกษาเอกสารของบทเรียนนี้และจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วจึงเรียนกิจกรรมนี้
กิจกรรมเลือกที่ 1

1. บทเรียน วิดีทัศน์ เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is?
2. ครู/ผู้ช่วยและเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางภาษา ได้เตรียมเครื่องเสียงไว้ให้ผู้เรียนที่เลือกกิจกรรมนี้ ผู้เรียนบอกให้เจ้าหน้าที่เปิดเครื่องเสียงให้ เมื่อทุกรูปพร้อม
3. มีบัตรงาน ให้ผู้เรียนศึกษา และแบบทดสอบ/ ตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบที่เตรียมไว้ให้แล้วตรวจคำตอบไปด้วยจากบัตรงาน เพื่อให้ทราบ ว่า ทำถูกหรือไม่และเข้าใจเพียงไร
4. เมื่อผู้เรียน ดูวิดีโอทัศน์และทำกิจกรรมตามไปด้วยเสร็จแล้ว ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจไม่ชัดเจนผู้เรียนสามารถดูซ้ำในตอนที่ยังสงสัยหรือไม่เข้าใจได้อีก
5. เมื่อผู้เรียน พร้อมแล้วลงมือศึกษาบทเรียนนี้ได้ ผู้เรียนฝึกพูดจากบัตรงานที่เตรียมไว้ให้ต้องมีความรับผิดชอบ และมีความพยายาม
6. เมื่อผู้เรียนศึกษาเรื่องจาก วิดีทัศน์ จบแล้ว ผู้เรียนฝึกพูดจากบัตรงานที่เตรียมไว้ให้

สื่อการเรียนการสอน

V.D.O Tape

ใบงาน (แบบฝึกหัด)

เอกสาร 1.2
สำหรับผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

บทเรียน กิจกรรมเกมทางภาษา หน่วยที่ 1 เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is? เวลา 2 คาบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเกี่ยวกับการถามทิศทาง และเข้าใจความหมายของประโยคที่ใช้เกี่ยวกับบทสนทนาได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้ (เชิงพฤติกรรม)

1. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้
2. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถเติมคำข้อความที่ขาดหายไปประโยคได้
3. พูดถาม - ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคได้ถูกต้อง

ความรู้พื้นฐาน

มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ Expression บทสนทนาของบุคคลสองคนหรือมากกว่า โดยบทสนทนานั้นมีหลายประเภท เช่น เกี่ยวกับการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการขอร้อง การแนะนำ การเชิญ ตลอดจนการถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้น

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้ผู้เรียนประเมินผลหลังการเรียนรู้ประจำหน่วยที่ 1 เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is? ถ้าผู้เรียนได้คะแนนอย่างน้อย 4 คะแนนจาก 5 คะแนน ถือว่าผ่านบทเรียนนี้

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ปรึกษาครูผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนซ่อมเสริม เพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้

เอกสาร 1.2
สำหรับผู้เรียน

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ

ฟังครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรม

กิจกรรมเลือกที่ 2

1. เรียนด้วยกิจกรรมเกมทางภาษา Plan a town
 2. แจกเอกสารแผ่นงาน
 3. รูปแบบของกิจกรรม แบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 รูป
 4. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม
- 4.2 ครูเตรียมตัดกระดาษแข็งเป็นรูปต่าง ๆ และเขียนสัญลักษณ์ ดังนี้

F M H CC B R W PO

F = Factory

M = Market

H = Hospital

B = Bank

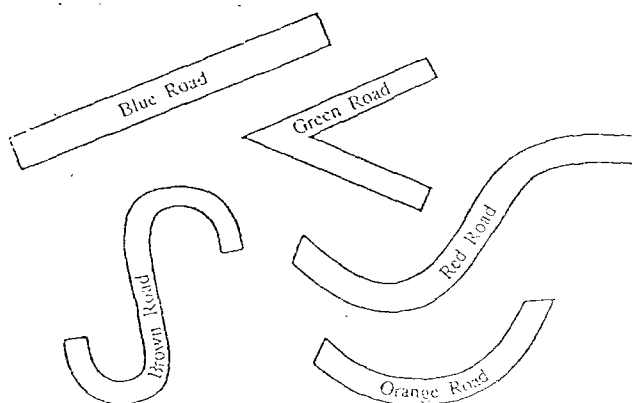
R = Restaurant

W = Wat (temple, monastery)

CC = Community

Po = Post Office

สำหรับปากกาสีต่าง ๆ เขียนเป็นแถบใช้แทนถนน โดยเขียนชื่อถนนกำกับไว้ด้วย

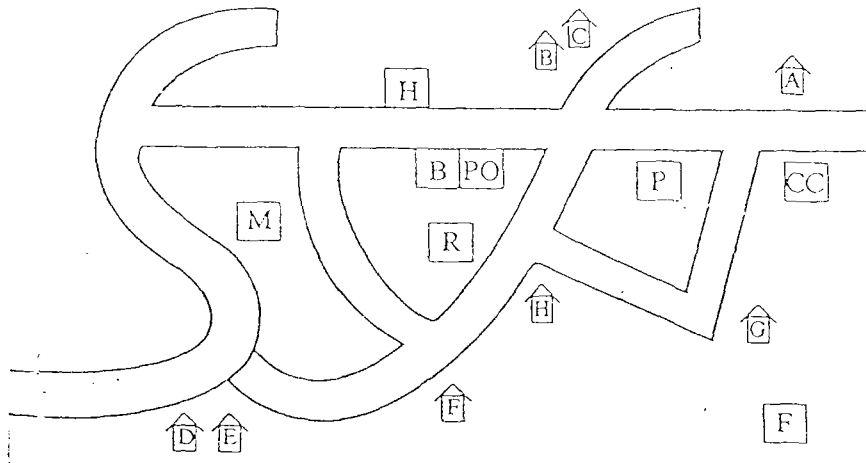

4.2 เริ่มกิจกรรมโดยครูแบ่งผู้เรียนเป็น 6 กลุ่ม แต่ละรูปในกลุ่มมีหน้าที่ในการ

Plan a town ดังนี้

ทีม A	ทีม B	ทีม C	ทีม D	ทีม F
○	○	○	○	○
สมาชิกรูปที่ 1 แต่ละรูปสร้าง "ถนน"				
○	○	○	○	○
สมาชิกรูปที่ 2 แต่ละรูปสร้าง "สถานที่สาธารณะในชุมชน"				
○	○	○	○	○
สมาชิกรูปที่ 3 แต่ละรูปสร้าง "วัด"				
○	○	○	○	○

ครูแจกสื่อการเรียนการสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้ช่วยกันสร้างเมือง เมืองของผู้เรียนกลุ่มหนึ่งอาจมีแผนผัง ดังนี้

4.3 ครูให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาในเชิงถาม-ตอบ โดยให้ทุกทีมตอบคำถาม เช่น

How do you go from temple to the hospital?

How do you go from the market to the bank?

How do you go from the post office to the restaurant?

และคำถามอื่นๆ ตามที่ต้องการ

การสนทนาฝึกให้ใช้รูปประโยค

Turn left on Green Road and walk along as far as the intersection then turn right.

Turn right at the corner of Red Road and walk for five minutes. The Bank is on your right.

การสนทนาหรือตอบคำถาม ครูอาจตั้งกรรมการประจำกลุ่มอีกละ 1 รูป คอยจดคำตอบ ถ้าผู้เรียนสับสนบอกว่าเป็นซ้าย ซ้ายเป็นขวาจะต้องถูกหัก 1 คะแนน

ผู้เรียนจะต้องเลือกเส้นทางที่ใกล้ที่สุด จึงจะได้คะแนน ถ้าเลือกทางอ้อมไกล จะถูกหัก 1 คะแนน

4.4 เมื่อจบเกม หมดคำถามกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ

5. เมื่อผู้เรียนพร้อมแล้วลงมือทำกิจกรรมนี้ได้ **ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนต้องมีความรับผิดชอบ และมีความพยายาม**

สื่อที่ใช้

กระดาษโปสเตอร์

กระดาษตัดเป็นรูปวัด ตลาด โรงงาน บ้าน ธนาคาร เป็นต้น

ปากกาสีเขียนเป็นแถบยาว โค้ง หรือวงเป็นมุมใช้แทนถนน

บัตรงานที่ 1

Directions : Listen to the conversation again then complete the conversation below with the conversation in column B.

A

Ted : Excuse me. Do you know

(1)_____?

Man: I'm sorry. I don't know. I'm a

Stranger here, too.

Ted: Thank you anyhow.

(to a woman) Excuse me.

(2)_____?

Woman: Certainly. It's not far.

Walk along this street

as far as the traffic lights.

(3)_____.

Ted: Thank you very much.

Woman : (4)_____.

B

a. You ' re welcome.

b. The bank is on the corner.

c. where the Bangkok bank is.

d. How can I get to the Bangkok bank.

Please?

e. Can I walk from here?

บัตรเฉลย
บัตรงานที่ 1

1. c
2. d
3. b
4. a

บัตรงานที่ 2

Directions. Listen to the conversation again then complete the conversation below with the conversation in column B.

A	B
Ted: Excuse me.(1)_____is the National Theatre please?	a. what
Man: It's near Pramane Ground.	b. pleasure
Ted: Can I walk from here?	c. where
Man: No,you'd better (2)_____.	d. not
Ted: Which bus should I take?	e. opposite
Man: Take bus no. 39. Get off at the bus terminal. Turn back, you'll see the theatre. It's on the (3)_____side of Pramane Ground.	
Ted: Thank you very much.	
Man: It's my(4)_____.	

บัตรเฉลย
บัตรงานที่ 2

1. c
2. d
3. e
4. b

บัตรงานที่ 3

Directions. Choose the correct alternatives.

1.A: (1)_____?

B: Fine. Thanks. And you?

- a. How's the weather?
- b. May I help you?
- c. Hi! How have you been?
- d. Excuse me. May I go with you?

2.A: (2)_____?

B: Oh. It's very hot.

- a. How did you feel?
- b. How was the weather?
- c. How was the temperature?
- d. How did the weather look?

3. Good morning. Sir. What can I do for you?

- a. I'm just looking. Thank you.
- b. I don't need your help.
- c. No, nothing.
- d. I don't intend to buy anything.

4.A: (3)_____?

B: He is rather shy.

- a. What does he look like?
- b. How is he doing?
- c. What does he like?
- d. What is he like?

บัตรเฉลย
บัตรงานที่ 3

1. a
2. c
3. b
4. d

แบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ประจำหน่วยที่ 1 (ชุดที่ 1)

เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is?

Directions. Listen to the following dialogue and choose the best answer for each item below. First, look at the questions. Now listen,

1. Does the man know where the bangkok bank is?
 - a. Yes
 - b. Yes, he is a stranger.
 - c. No, he is a stranger.
 - d. We don't know.
2. What kind of messages that woman tell Ted?
 - a. The bank is on the corner.
 - b. The bank is on the far corner.
 - c. The bank is on the small corner.
 - d. The bank is on the close corner.
3. Ted would like to know where the National Theatre is.
 - a. It is near King's palace.
 - b. It is near Emerald Buddha monastery.
 - c. It is near Pramane Ground.
 - d. It is near Post office.
4. Can Ted walk to the National Theatre?
 - a. Yes. He can walk there.
 - b. Yes. It spends a little to walk there.
 - c. No. the isn't sure how can he walk there.
 - d. No. it is too far to walk there.
5. What No. of the bus which Ted should take to the expectation place?
 - a. No. 35. Get off at the supermarket.
 - b. No. 39. Get off at the bus terminal.
 - c. No. 39. Get off at the corner.
 - d. No. 38. Get off at the Bangkok Bank.

บัตรเฉลย**แบบประเมินผลหลังการเรียนรู้ประจำหน่วยที่ 1**

1. c
2. a
3. c
4. d
5. b

บัตรงาน

Activity 1 ให้สามเณรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม / จับคู่ ฝึกบทสนทนาใน A

บัตรงาน

Activity 1 ให้สามเณรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม / จับคู่ ฝึกบทสนทนาใน B

Excuse me. Do you know where the bank is?

Ted : Excuse me. Do you know where the Bangkok Bank is?

Man : I'm sorry. I don't know. I'm a stranger here, too.

Ted : Thank you anyhow. (To a woman) Excuse me. How can I get to the Bangkok Bank. Please?

Woman : Certainly. It's not far. Walk along this street as far as the traffic lights. The bank is on the corner.

Ted : Thank you very much.

Woman : You're welcome.

Ted : Excuse me. Where is the National theater, please?

Man : It's near Pramane Ground.

Ted : Can I walk from here?

Man : No, you'd better not.

Ted : which bus should I take?

Man : Take bus No. 39. Get off at the bus terminal. Turn back, you'll see the theatre. it's on the opposite side of Pramane Ground.

Ted : Thank you very much.

Man : It's my pleasure.

กระดาษคำตอบระหว่างบทเรียน

บัตรงานที่ 1.....เรื่อง.....
 ชื่อสามเณร.....นามสกุล.....ชั้น.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อที่	ตัวเลือก	ถูก	ผิด		
1					
2					
3				คะแนนที่ได้	
4				ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์ที่กำหนด

หลังจากทำการตรวจสอบคำตอบจากเฉลยแล้ว ถ้าทำถูกต้องตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์ ถ้าทำไม่ถูกต้องถึง 3 ข้อ ควรกลับไปทบทวนเนื้อหาเรื่องนั้นๆ อีกครั้ง ก่อนผ่านไปศึกษาหัวข้อต่อไป

คนแอฟริกันที่พึ่งเห็นตน

กระดาษคำตอบระหว่างบทเรียน

บัตรงานที่ 2.....เรื่อง.....

ชื่อสามเณร.....นามสกุล.....ชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อที่	ตัวเลือก	ถูก	ผิด		
1					
2					
3				คะแนนที่ได้	
4				ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์ที่กำหนด

หลังจากทำการตรวจสอบคำตอบจากเฉลยแล้ว ถ้าทำถูกต้องตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์ ถ้าทำไม่ถูกต้องถึง 3 ข้อ ควรกลับไปทบทวนเนื้อหาเรื่องนั้นๆ อีกครั้ง ก่อนผ่านไปศึกษาหัวข้อต่อไป

กระดาษคำตอบระหว่างบทเรียน

บัตรงานที่ 3.....เรื่อง.....

ชื่อสามเณร.....นามสกุล.....ชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อที่	ตัวเลือก	ถูก	ผิด		
1					
2					
3				คะแนนที่ได้	
4				ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์ที่กำหนด

หลังจากทำการตรวจสอบคำตอบจากเฉลยแล้ว ถ้าทำถูกต้องตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์ ถ้าทำไม่ถูกต้องถึง 3 ข้อ ควรกลับไปทบทวนเนื้อหาเรื่องนั้นๆ อีกครั้ง ก่อนผ่านไปศึกษาหัวข้อต่อไป

กระดาษคำตอบการประเมินผลหลังการเรียน

ชื่อสามเณร.....นามสกุล.....ชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อที่	ตัวเลือก	ถูก	ผิด	เกณฑ์ที่กำหนด						
1				ถ้าทำข้อสอบถูก 4 ข้อ หรือได้คะแนนตั้งแต่ 80% ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ ถ้าทำข้อสอบถูกน้อยกว่า 4 ข้อ หรือได้คะแนนต่ำกว่า 80% ถือว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ ให้ทำการทบทวนบทเรียนใหม่อีกครั้งหนึ่ง จนกว่าจะสามารถทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนด						
2										
3										
4										
5										
				<table border="1"> <tbody> <tr> <td>คะแนนที่ได้</td><td></td></tr> <tr> <td>คะแนนเต็ม</td><td>10</td></tr> <tr> <td>ผ่าน</td><td>ไม่ผ่าน</td></tr> </tbody> </table>	คะแนนที่ได้		คะแนนเต็ม	10	ผ่าน	ไม่ผ่าน
คะแนนที่ได้										
คะแนนเต็ม	10									
ผ่าน	ไม่ผ่าน									

ขอบใจน้องเณรมากนะครับที่ตั้งใจปฏิบัติจนสำเร็จ
คราวหน้าพบกันใหม่ สวัสดีครับ !

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนตามคู่มือครู

แผนการสอนตามคู่มือครู (กลุ่มควบคุม)

แผนการสอนที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษหลัก

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง Excuse me. Do you know where the bank is?

เวลา 2 คาบ

.....

จุดประสงค์ทั่วไป ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถามทิศทางในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้ (เชิงพฤติกรรม)

1. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถตอบคำถามได้
2. ฟังบทสนทนาแล้วสามารถเติมคำข้อความที่ขาดหายไปประโยคได้
3. พูดยกถาม-ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคได้ถูกต้อง

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. ใบงาน (เนื้อเรื่องและแบบฝึกหัด)
3. วีดิทัศน์

คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ : stranger, Certainly, traffic light, the National Theater, bus terminal
turn back,

โครงสร้างไวยากรณ์

1. Imperlative
2. Questions & Aanswers

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

- ขั้นที่ 1 ครูทักทายผู้เรียน และปฐมนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
- ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษดังจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
- ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนในด้านคำศัพท์โครงสร้าง และสำนวน
ต่าง ๆ

ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา

ในการถามทิศทางหรือที่ตั้งของสถานที่กับคนที่เราไม่รู้จักนั้น ควรเริ่มต้นประโยคว่า:
“Excuse me” แล้วต่อด้วยประโยคว่า “Where is _____. Please?”

ซึ่งเป็นประโยคคำถามตรง ๆ (Direct Question) หรือจะถามเป็นประโยคคำถาม
อ้อม ๆ (Indirect Question) ก็ได้เช่น

Can you tell me where _____ is?

Do you know _____?

คำตอบที่ควรจะได้รับ คือ

Certainly. It's _____. (ตอบรับ) หรือ

I am a stranger here.

I'm very sorry. { I don't know.

I can't help you.

ถ้าให้คำแนะนำว่า ควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ “You'd better” คุณควรจะ.....ดีกว่า

take the bus no. 16.

You'd better { walk along this street.

turn right at the corner.

ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ อธิบายคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้

4.1 ครู อธิบายคำศัพท์ โดยใช้บัตรคำและให้ผู้เรียนจดคำศัพท์และความหมายลง

ลงสมุด

4.2 ครู อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์

Imperative

Questions & Answers

ครูอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคในเนื้อเรื่องประกอบ และให้ผู้เรียน

จดลงสมุด

4.3 ครู ให้ผู้เรียนดูเนื้อเรื่องประกอบ จากการฟังเทปหรือดูวีดิทัศน์

ขั้นที่ 5 ครูให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไขคำที่ผู้เรียนอ่านไม่ถูก โดยให้อ่าน ซ้ำแล้ว ครูแจกใบงาน ให้ผู้เรียนฝึกบทสนทนาแยกเป็น 2 กลุ่ม จากนั้นฝึกเป็นคู่ เช่น

Person A	Person B
Excuse me. Where is - the Buddhist University. Please?	- It's not far from here.
-the Grand Palace,	- Walk along this street.
-the hospital,	- It's around this corner.
Etc.	etc.

ขั้นที่ 6 ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดลงในใบงาน

ขั้นที่ 7 ครู ตรวจแก้ไขแบบฝึกหัด โดยให้ผู้เรียนตรวจเองจากคำเฉลยบนกระดาน ถ้าผู้เรียนมีข้อสงสัยให้ถามได้

ขั้นที่ 8 ครู ประเมินผลโดยการสังเกตจากการฝึกและทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ครูและผู้เรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ ประโยคในบทเรียน

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....

คำชี้แจง

เป็นข้อสอบ Listening and Speaking Performance Test มีทั้งหมด 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับการศึกษาและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

ส่วนที่ 2 ถามโดยใช้รูปภาพประกอบ

จุดประสงค์

1. สามารถฟังข้อความคำถามแล้วได้ตอบเกี่ยวกับข้อมูลตนเองและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้
2. สามารถดูรูปภาพแล้วสามารถตอบคำถามจากภาพที่เห็นได้

Interviews about education, daily activities.

1. What's your school's name?

What class are you in at school?

How many subjects do you have to learn?

What subject do you like the most?

How do you find studying English? Difficult / easy / fun. Why?

2. What do you like to do during your free time / spare time?

What do you usually do in the morning / afternoon / evening?

What time do you usually pray the to Dhamma?

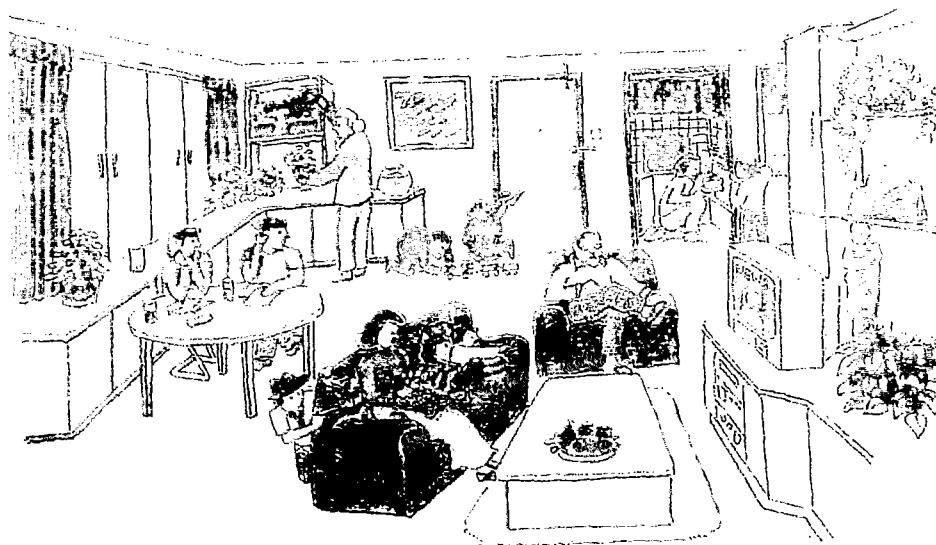
What kind of books do you like to read?

Have you ever been to a library?

Part 2 Through the pictures.

Describe these pictures by using the questions are given below.

Picture 1

Questions about picture 1

1. How many people are sitting in front of the television?
2. What sort of programme are they watching?
3. What are the two children at the table supposed to be doing,
In your opinion?
4. Can you name anything you can see in the kitchen? What are
there?

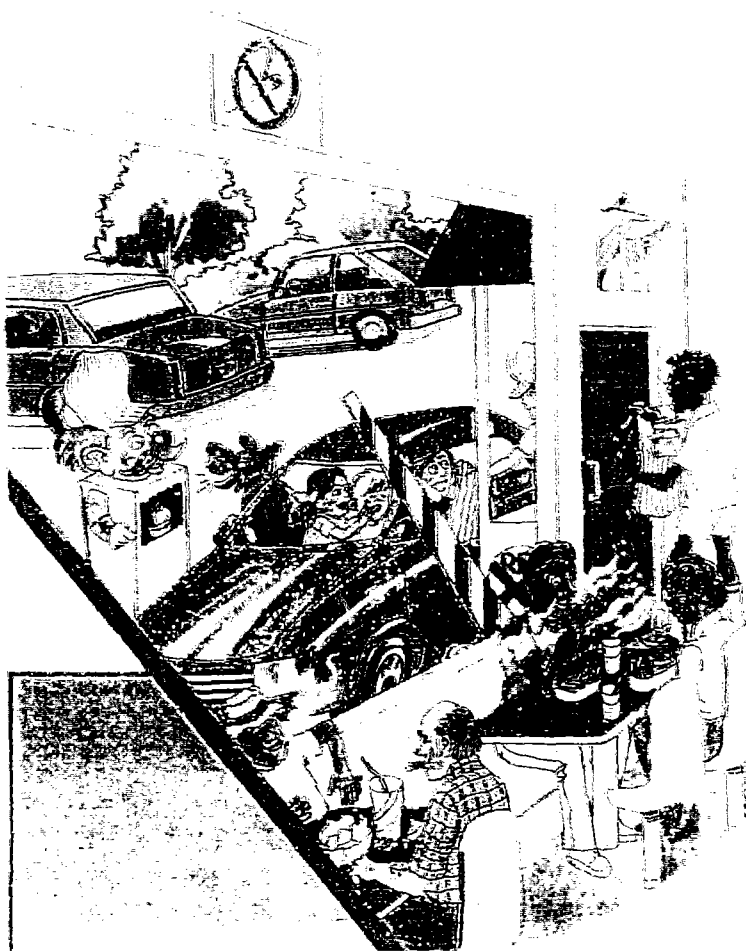
Picture 2

Question about picture 2

1. What is the woman in the blue dress doing by the statue?
2. What happened to the boy racing the bicycle?
3. What is the boy on the skateboard carrying?
4. What is the squirrel doing?

Picture 3

Questions about picture 3

1. Why is the man in the green shirt and the woman in the white blouse unhappy?
2. What are the people in the car doing?
3. What is the dog doing?
4. What is the man in the purple shirt doing?

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ขอให้สามเณรอ่านแล้วพิจารณาว่า ข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้เลือกตอบจำนวน 4 ช่องคือ มากที่สุด มาก น้อยและน้อยที่สุด ให้สามเณรอ่านอย่างละเอียด เมื่อคิดดีแล้วให้กาเครื่องหมายลงในช่องนั้นๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของสามเณรแต่ประการใด แต่คำตอบของสามเณรจะเป็นประโยชน์และมีค่ามากก็ต่อเมื่อตอบได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว สามเณร มีความรู้สึก (0) ต้องการให้เพิ่มคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		/		

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่า สามเณรมีความรู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษในระดับมาก

คำสั่ง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำ หรือความต้องการของสามเณรอย่างแท้จริง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว สามเณรมีความรู้สึกว่				
1. ชอบนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปฝึกฝนในชีวิตประจำวัน				
2. สนุกสนานกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
3. ชอบสนทนากับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ				
4. ไม่ต้องการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ				
5. เกิดความเบื่อหน่ายวิชาภาษาอังกฤษ				
6. ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่นๆ				
7. ต้องการให้ถึงชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร็วๆ				
8. ชอบดูโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ที่มีเสียงเป็นภาษาอังกฤษ				
9. ไม่ชอบพูดกับเพื่อนในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ				
10. อายและอึดอัดใจเมื่อต้องตอบคำถามครูเป็นภาษาอังกฤษ				
11. ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพราะอยากพูดอยากฟังภาษาอังกฤษ				
12. ต้องการสอบถามข้อบกพร่องที่เกิดจากการทำข้อสอบ				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว สามเณรมีความรู้สึกว่า				
13. ต้องการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความชำนาญ				
14. ไม่อยากร่วมกิจกรรมกลุ่มเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อน				
15. เมื่อเห็นชาวต่างประเทศแล้วมักหลีกเลี่ยง				
16. ชอบทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ				
17. สนใจที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น วิทยุ เทป วีดิทัศน์				
18. พอใจเมื่อครูไม่เข้าสอนภาษาอังกฤษ				
19. พยายามหาทางแก้ไขปัญหอุปสรรคในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น				
20. เรียนภาษาอังกฤษแล้วนำไปใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่หลักธรรมคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนาและการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นได้				

ภาคผนวก ค

- ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient)
- ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient)
- ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของสามแผนกรุ่นทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
- ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของสามแผนกรุ่นควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
- ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ สามแผนกรุ่นทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	t	
PART (1)		
1	3.47	
2	2.31	
PART (2)		
1	3.47	
2	3.79	
3	1.89	

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	2.96	0.46	2.12	0.69	4.52
2	3.04	0.54	2.16	0.47	6.28
3	2.84	0.81	2.12	0.69	3.43
4	1.32	0.39	2.08	0.33	7.60
5	1.44	0.34	2.16	0.39	5.14
6	3.24	0.52	2.08	0.77	6.11
7	2.96	0.46	2.12	0.69	4.94
8	2.78	0.71	2.04	0.87	3.36
9	2.28	0.79	2.84	0.89	2.43
10	2.12	0.86	3.12	0.78	4.34
11	3.64	0.32	2.80	0.67	5.60
12	3.44	0.34	2.80	0.67	4.27
13	3.72	0.29	2.96	0.62	5.43
14	1.64	0.74	2.12	0.53	2.67
15	1.92	0.66	2.56	0.59	3.76
16	2.92	0.49	1.76	0.73	6.44
17	3.12	0.36	1.96	0.87	1.97
18	1.88	0.61	2.32	0.97	9.11
19	3.16	0.56	2.16	0.89	4.76
20	2.88	0.94	1.76	0.69	4.86

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

รูปที่	คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ		D
	Pretest	Posttest	
1	11.00	20.00	9.00
2	13.00	21.00	8.00
3	12.00	25.00	13.00
4	16.00	23.00	7.00
5	12.00	18.00	6.00
6	12.00	18.00	6.00
7	13.00	18.00	5.00
8	16.00	19.00	3.00
9	12.00	18.00	6.00
10	14.00	18.00	4.00
11	13.00	18.00	5.00
12	10.00	16.00	6.00
13	13.00	18.00	5.00
14	14.00	19.00	5.00
15	12.00	18.00	6.00
16	12.00	19.00	7.00
17	13.00	18.00	5.00
18	12.00	18.00	6.00
19	10.00	19.00	9.00

ตาราง 11 (ต่อ)

รูปที่	คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ		D
	Pretest	Posttest	
20	13.00	19.00	6.00
21	9.00	19.00	10.00
22	12.00	20.00	8.00
23	14.00	22.00	8.00
24	12.00	19.00	7.00
25	13.00	22.00	9.00
26	13.00	20.00	7.00
27	13.00	22.00	9.00
28	12.00	22.00	10.00
29	11.00	21.00	10.00
30	14.00	20.00	6.00

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

รูปที่	คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ		D
	Pretest	Posttest	
1	12.00	15.00	3.00
2	12.00	17.00	5.00
3	11.00	16.00	5.00
4	12.00	16.00	4.00
5	10.00	15.00	5.00
6	13.00	15.00	2.00
7	9.00	14.00	5.00
8	12.00	16.00	4.00
9	12.00	16.00	4.00
10	12.00	16.00	4.00
11	12.00	16.00	4.00
12	12.00	14.00	2.00
13	12.00	16.00	4.00
14	13.00	16.00	3.00
15	9.00	15.00	6.00
16	11.00	15.00	4.00
17	11.00	16.00	5.00
18	11.00	16.00	5.00
19	12.00	16.00	4.00

ตาราง 12 (ต่อ)

รูปที่	คะแนนความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ		D
	Pretest	Posttest	
20	13.00	16.00	3.00
21	11.00	17.00	6.00
22	11.00	16.00	5.00
23	13.00	17.00	4.00
24	13.00	16.00	3.00
25	12.00	17.00	5.00
26	13.00	16.00	3.00
27	13.00	16.00	3.00
28	11.00	16.00	5.00
29	12.00	17.00	5.00
30	11.00	17.00	6.00

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

รูปที่	กลุ่มทดลอง			รูปที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	53.00	71.00	18.00	1	65.00	70.00	5.00
2	49.00	66.00	17.00	2	64.00	64.00	0.00
3	56.00	62.00	6.00	3	66.00	64.00	2.00
4	56.00	58.00	2.00	4	66.00	61.00	5.00
5	55.00	73.00	18.00	5	61.00	60.00	-1.00
6	54.00	65.00	11.00	6	57.00	59.00	2.00
7	52.00	66.00	14.00	7	68.00	57.00	-11.00
8	50.00	66.00	16.00	8	55.00	61.00	6.00
9	50.00	63.00	13.00	9	64.00	54.00	-10.00
10	49.00	63.00	14.00	10	54.00	62.00	8.00
11	48.00	68.00	20.00	11	52.00	69.00	17.00
12	47.00	63.00	16.00	12	52.00	60.00	8.00
13	42.00	65.00	23.00	13	51.00	57.00	6.00
14	40.00	65.00	25.00	14	50.00	63.00	13.00
15	39.00	62.00	23.00	15	50.00	63.00	13.00

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปที่	กลุ่มทดลอง			รูปที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
16	51.00	63.00	12.00	16	49.00	57.00	8.00
17	67.00	77.00	10.00	17	49.00	61.00	12.00
18	61.00	64.00	3.00	18	49.00	65.00	16.00
19	60.00	65.00	5.00	19	49.00	57.00	8.00
20	60.00	63.00	3.00	20	48.00	61.00	13.00
21	59.00	68.00	9.00	21	47.00	53.00	6.00
22	41.00	61.00	20.00	22	47.00	59.00	12.00
23	41.00	61.00	20.00	23	44.00	58.00	14.00
24	52.00	61.00	9.00	24	43.00	59.00	16.00
25	50.00	59.00	9.00	25	42.00	57.00	15.00
26	51.00	59.00	8.00	26	41.00	57.00	16.00
27	47.00	60.00	13.00	27	41.00	59.00	18.00
28	54.00	59.00	5.00	28	41.00	59.00	18.00
29	36.00	59.00	23.00	29	39.00	57.00	18.00
30	60.00	67.00	7.00	30	31.00	62.00	31.00

ภาคผนวก ง

รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปรณณานพนธ์
รายชื่อคณะกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
Ph.D (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อ่อนน้อย
กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง
Ph.D. (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์พิศศรี กมลเวช
อ.ม.
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทดลอง

1. รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาหลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รศ.ดร.เฉลิมศรี จันทร์อ่อน
คณะอักษรศาสตร์ (ภาควิชาภาษาอังกฤษ)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผศ.ดร.บังอร พานทอง
คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาหลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ดร.บุญชาญ ทองประยูร
คณะมนุษยศาสตร์ (ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. Dr.Ralph Holcomb
American Language Communicate Center
New York, USA
6. Mr.John G. Ross
Zoni Language Center
New York, USA

ผู้เชี่ยวชาญตรวจบทเรียนโมดูล

1. รศ.ดร.วรินทร์ รัตมีพรหม

คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ผศ.ดร.ไพโรจน์ เบาใจ

คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ผศ.ดร.เนตร อัมมสวัสดิ์

คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาหลักสูตรและการสอน)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอนกลุ่มควบคุม

1. อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวณิช
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
กรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์ทันทิวา สุรวัตร
หัวหน้าศูนย์ภาษาอังกฤษและงานวิจัยและพัฒนา
โรงเรียนโคกกะเทียมวิทยาลัย
ลพบุรี
3. อาจารย์เปรมวดี รัตกุล
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเขตการทางสงเคราะห์ 5
บุรีรัมย์

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. รศ.ดร.อารี พันธุ์มณี

คณะศึกษาศาสตร์ (ภาควิชาจิตวิทยา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ดร.พรรณี บุญประกอบ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. รศ.อัจฉรา สุขารมณ์

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ พระมหาทนต์ศักดิ์	ชื่อสกุล ใจสบาย
เกิดวันที่ 24 เดือนกุมภาพันธ์	พุทธศักราช 2512
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วัดปฐมวนารามราชวรวิหาร ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	นักธรรมชั้นเอก
พ.ศ. 2529	เปรียญธรรม 3 ประโยค (เทียบเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3)
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม วชิรเมกุฏ วัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2535	เปรียญธรรม 5 ประโยค (เทียบเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 6)
พ.ศ. 2538	ศาสตราจารย์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วัดบวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดย
บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของจิตคิดนส์กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
พระมหาทนต์ศักดิ์ ใจสบาย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม 2542

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามแผนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นสามแผนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนมหาวิทยาลัย ภาณุราชวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยมศึกษา) อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 30 รูป และกลุ่มควบคุม 30 รูป ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสนใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test แบบ Independent และ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

1. สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน และสามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน และสามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. สามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. สามแผนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลตามแนวทฤษฎีของคิตคินสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. สามแผนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III NOVICES' ENGLISH LISTENING
AND SPEAKING PERFORMANCE AND INTEREST IN LEARNING
THROUGH INSTRUCTIONAL MODULES BASED ON
DICKINSON'S APPROACH AND
THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
PHRAMAHA THANONGSAK JAISABAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
May 1999

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III novices' English listening-speaking performance and interest in learning through instructional modules based on Dickinson's approach and the teacher's manual.

The sample consisted of 60 Mathayom Suksa III Novices of the 1998 academic year from Mahavachiralongkron Buddhist University (in Secondary School), Amphur Wangnoi, Ayuthaya Province. Through the stratified random technique, they were selected according to their English language performance tests. Simple randomized sampling was used in the study. The sample was assigned into 2 groups; the experimental and control groups with 30 novices in each. The research design of the experiment was the randomized control group pretest - posttest. Instructional modules based on Dickinson's approach were used in the experimental group; whereas the control group was taught by using the teacher's manual. Each group was taught with the same content for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments used in the study were English listening-speaking performance tests and the questionnaire on novices' learning interest. The data was statistically analysed by t-test for Independent and Dependent Samples.

The results of the study revealed that :

1. There was significant difference in English listening-speaking performance between the experimental and control groups at the .01 level.
2. After the experiment, there was significant difference in learning interest between experiment and control groups at the .01 level.
3. There was significant difference in English listening-speaking performance of the novices in the experimental group between the pretest and the posttest at the .01 level.
4. There was significant difference in English listening-speaking performance of the novices in the control group between the pretest and the posttest at the .01 level.
5. There was significant difference in learning interest of the novices in the experimental group between the pretest and the posttest at the .01 level.
6. There was significant difference in learning interest of the novices in the control group between the pretest and the posttest at the .01 level.